

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/65/EU**av den 15 maj 2014****om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU****(omarbetning)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ⁽⁴⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽⁵⁾. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Avsikten med rådets direktiv 93/22/EEG ⁽⁶⁾ var att fastställa villkor för att auktoriserade värdepappersföretag och banker skulle kunna tillhandahålla särskilt angivna tjänster eller etablera filialer i andra medlemsstater på grundval av auktorisation och tillsyn i hemlandet. I det syftet eftersträvades genom direktivet en samordning av de ursprungliga krav för auktorisation och på verksamheten som ställs på värdepappersföretagen, inklusive uppföranderegler. Genom direktivet harmoniserades även vissa villkor för driften av reglerade marknader.
- (3) Under senare tid har antalet aktiva investerare på de finansiella marknaderna ökat, och dessa erbjuder ett allt mer komplext och vittomfattande utbud av tjänster och instrument. Med hänsyn till denna utveckling bör unionens rättsliga ramar omfatta hela skalan av verksamheter som riktar sig till investerare. Det är därför nödvändigt att skapa den grad av harmonisering som krävs för att sörja för en hög nivå på skyddet av investerarna och för att på grundval av hemlandstillsyn ge värdepappersföretagen möjlighet att erbjuda tjänster inom hela unionen, som utgör en inre marknad. Direktiv 93/22/EEG har därför ersatts med direktiv 2004/39/EG.
- (4) Finanskrisen har blottställt svagheter när det gäller finansiella marknaders funktion och transparens. Utvecklingen av de finansiella marknaderna har blottlagt behovet av att stärka ramarna för regleringen av marknader för finansiella instrument, även då handeln på dessa marknader sker OTC ("over-the-counter"), i syfte att öka transparensen, ge investerare bättre skydd, förstärka förtroendet, ta itu med oreglerade områden och säkerställa att tillsynsmyndigheter får tillräckliga befogenheter så att de kan fullgöra sina uppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Se bilaga III, del A.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27).

- (5) Det råder enighet bland regleringsorgan på internationell nivå om att svagheter i bolagsstyrningen i en rad finansiella institut, däribland frånvaron av effektiva kontroller och maktbalanser inom dem, har varit en faktor som bidragit till finanskrisen. Överdrivet och oförsiktigt risktagande kan leda till obestånd i enskilda finansinstitut och till systemomfattande problem i medlemsstaterna och globalt. Felaktigt agerande av företag som tillhandahåller tjänster för kunder kan leda till negativa effekter för investerare och till förlust av förtroende från investerarnas sida. För att komma till rätta med de potentiellt skadliga effekterna av de svagheter i bolagsstyrningsarrangemang bör direktiv 2004/39/EG kompletteras med mer detaljerade principer och minimistandarder. De principerna och standarderna bör gälla med beaktande av karaktären, omfattningen och komplexiteten hos värdepappersföretag.
- (6) Högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU uppmanade unionen att utveckla en mer harmoniserad finansiell reglering. I fråga om den framtida europeiska tillsynsstrukturen betonade dessutom Europeiska rådet den 18 och 19 juni 2009 behovet av att inrätta en enda europeisk regelbok som ska gälla för alla finansinstitut på den inre marknaden.
- (7) Direktiv 2004/39/EG bör därför nu delvis omarbetats till det här direktivet och delvis ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾. Dessa båda rättsakter bör tillsammans bilda den rättsliga ram som reglerar de krav som är tillämpliga på värdepappersföretag, reglerade marknader, leverantörer av datarapporterings-tjänster och företag från tredjeländer som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i unionen. Det här direktivet bör därför läsas i förening med den förordningen. Det här direktivet bör innehålla de bestämmelser som reglerar auktorisation av verksamheten, förvärv av kvalificerat innehav, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, villkoren för verksamhet i värdepappersföretag för att säkerställa investerarskydd, befogenheter för tillsynsmyndigheter i hemmedlemsstater och värdmedlemsstater samt system för påförandet av sanktioner. Eftersom det här direktivets huvudsakliga mål och syfte är att harmonisera nationella bestämmelser rörande de omnämnda områdena, bör det grunda sig på artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Ett direktiv är en lämplig form för att genomförandebestämmelserna på de områden som omfattas av det här direktivet vid behov ska kunna anpassas till eventuella särdrag hos den särskilda marknaden och rättssystemet i varje medlemsstat.
- (8) Det är lämpligt att i förteckningen över finansiella instrument även ta upp råvaruderivat och andra derivat som är konstruerade och handlas på ett sådant sätt att det skapar ett behov av reglering jämförbart med traditionella finansiella instrument.
- (9) De finansiella instrument som faller inom tillämpningsområdet är bland annat energikontrakt som avvecklas fysiskt och som handlas på en organiserad handelsplattform (OTF-plattform), utom sådana som redan är reglerade i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 ⁽²⁾. Ett antal åtgärder har vidtagits för att minska effekterna av att de produkterna tas med på företag som handlar med dem. De företagen är redan undantagna från kapitalbaskraven enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽³⁾ och det undantaget kommer att bli föremål för en översyn enligt artikel 493.1 i den förordningen innan den upphör vid utgången av 2017. Eftersom de kontrakten är finansiella instrument skulle kraven i finansiell marknadsrätt tillämpas från början och krav avseende positionslimiter, transaktionsrapportering och marknadsmissbruk skulle gälla från och med dagen för ikraftträdandet av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. En övergångsperiod på 42 månader föreskrivs dock för tillämpningen av clearingkravet och marginalsäkerhetskraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾.
- (10) Inskränkningen av tillämpningsområdet när det gäller råvaruderivat som handlas på en OTF-plattform och som avvecklas fysiskt bör begränsas för att undvika kryphål som kan leda till regleringsarbitrage. Det är därför nödvändigt att föreskriva en delegerad akt för att ytterligare precisera innebörden i uttrycket "måste avvecklas fysiskt" som åtminstone förutsätter att det införs en bindande och verkställbar skyldighet att fysiskt leverera råvaran som inte kan frångås och som utesluter rätten att avveckla kontant eller kvitta transaktioner utom i fall av force majeure, betalningsinställelse eller en verklig betalningsoförmåga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (se sidan 84 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1227/2011 av 25 oktober 2011 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (11) Flera olika typer av bedrägerier har ägt rum på andrahandsspotmarknader för unionens utsläppsrätter, vilket kan undergräva förtroendet för det system för handel med utsläppsrätter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾, och åtgärder som vidtas för att stärka systemet med register för unionens utsläppsrätter och villkoren för att öppna ett konto för handel med sådana utsläppsrätter. För att stärka integriteten och garantera att dessa marknader fungerar effektivt, inbegripet en omfattande övervakning av handelsverksamhet, är det lämpligt att komplettera åtgärder som vidtas enligt direktiv 2003/87/EG genom att fullt ut föra in utsläppsrätter i tillämpningsområdet för det här direktivet och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽²⁾, genom att klassificera dem som finansiella instrument.
- (12) Detta direktiv avser att omfatta företag vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet. Dess tillämpningsområde bör därför inte omfatta personer som bedriver annan yrkesmässig verksamhet.
- (13) Det är nödvändigt att upprätta en omfattande ram av rättsliga regler för genomförandet av transaktioner med finansiella instrument, oberoende av vilka metoder som används vid handeln med sådana instrument, så att en hög kvalitet kan säkerställas vid genomförandet av investerarnas transaktioner och det finansiella systemets integritet och samlade effektivitet kan upprätthållas. Ett konsekvent och riskkänsligt system bör föreskrivas för reglering av de viktigaste slagen av arrangemang för utförande av order som för närvarande tillämpas på de finansiella marknadsplatserna i Europa. Det är nödvändigt att erkänna att det växt fram en ny generation av organiserade handelssystem vid sidan av de reglerade marknaderna, och dessa system bör omfattas av krav som syftar till att bevara de finansiella marknadernas effektiva och ordnade funktionssätt, samt att se till att sådana organiserade handelssystem inte kan utnyttja kryphål i regleringen.
- (14) Alla handelsplatser, dvs. reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) och OTF-plattformar, bör fastställa transparenta och icke-diskriminerande regler som styr tillträdet till handelsplatsen. Reglerade marknader och MTF-plattformar bör även i fortsättningen omfattas av liknande krav beträffande vem de får godkänna som medlemmar eller deltagare, men OTF-plattformar bör ha möjlighet att bestämma och begränsa tillträdet på grundval av bland annat den roll och de skyldigheter som de har i förhållande till sina kunder. Handelsplatserna bör i det avseendet kunna specificera de parametrar som styr systemet såsom minsta latens, förutsatt att det sker på ett öppet och transparent sätt och inte innebär någon diskriminering från plattformsoperatörens sida.
- (15) En central motpart definieras i förordning (EU) nr 648/2012 som en juridisk person som träder emellan parterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansiella marknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare. Centrala motparter täcks inte av begreppet OTF-plattform enligt definitionen i detta direktiv.
- (16) Personer som har tillträde till reglerade marknader eller MTF-plattformar hänvisas till som medlemmar eller deltagare. Båda beteckningarna kan användas utan åtskillnad. De beteckningarna omfattar inte användare som bara har direkt elektroniskt tillträde till handelsplatserna.
- (17) En systematisk internhandlare bör definieras som ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent, systematiskt och omfattande sätt handlar för egen räkning när den utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en MTF- eller OTF-plattform. För att den definitionen ska kunna tillämpas objektivt och ändamålsenligt på värdepappersföretag bör all bilateral handel med kunder, som är resultat av utförandet av en order, vara relevant och kriterier bör utvecklas för att fastställa vilka värdepappersföretag som behöver registreras som systematiska internhandlare. Handelsplatser är system där flera köp- och säljintressen från tredjepart växelverkar, och därför bör en systematisk internhandlare inte tillåtas att sammanföra köp- och säljintressen från tredjepart på ett sätt som till funktionen liknar en handelsplats.
- (18) Personer som förvaltar sina egna tillgångar och företag som inte tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet utom handel för egen räkning med andra finansiella instrument än råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, bör inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, såvida de inte är marknads-garanter, medlemmar eller deltagare på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats, tillämpar teknik för algoritmisk högfrekvenshandel eller handlar för egen räkning vid utförande av kundorder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (19) I den kommuniké som utfärdades av G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer den 15 april 2011 fastslås det att deltagare på råvaruderivatmarknader bör omfattas av lämplig reglering och tillsyn, och vissa undantag från direktiv 2004/39/EG ska därför ändras.
- (20) Personer som handlar för egen räkning, inbegripet marknadsgaranter för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, med undantag för personer som handlar för egen räkning när de utför kundorder, eller som tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa till kunder eller leverantörer i sin huvudsakliga verksamhet bör inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, förutsatt att den verksamheten är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet sett till koncernen som helhet, och den huvudsakliga verksamheten inte är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i detta direktiv eller tillhandahållande av bankverksamhet i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, och inte heller marknadsgarantverksamhet för råvaruderivat, och de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel. Tekniska kriterier för när en verksamhet utgör en sidoverksamhet vid sidan av en sådan huvudsaklig verksamhet bör klargöras i tekniska standarder för tillsyn, med beaktande av de kriterier som fastställs i det här direktivet.
- Genom de kriterierna bör det säkerställas att icke-finansiella företag som handlar med finansiella instrument på ett oproportionerligt sätt i förhållande till investeringen i huvudverksamheten omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv. Kriterierna bör åtminstone omfatta kravet på att sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå och beakta storleken av deras handelsverksamhet i jämförelse med den totala handelsverksamheten på marknaden för den tillgängsklassen. När skyldigheten att tillhandahålla likviditet på en handelsplats krävs av tillsynsmyndigheterna i enlighet med unionsrätten eller nationella lagar och andra författningar eller av handelsplatserna, bör de transaktioner som genomförs för att uppfylla ett sådant skyldighet undantas vid bedömningen av huruvida verksamheten är en sidoverksamhet.
- (21) Vid tillämpningen av detta direktiv och av förordning (EU) nr 600/2014, som både reglerar OTC- och börshandlade derivat i den mening som avses i förordning (EU) nr 600/2014, bör de verksamheter som på ett objektivt mätbart sätt anses minska risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen och transaktioner inom en koncern betraktas på ett sätt som är förenligt med förordning (EU) nr 648/2012.
- (22) Personer som handlar med råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat av dessa får också handla med andra finansiella instrument som en del av sin affärsmässiga hantering av likviditetsrisker för att skydda sig mot risker som t.ex. valutarisker. Det är därför viktigt att förtydliga att undantag tillämpas kumulativt. Undantaget i artikel 2.1 j kan t.ex. användas tillsammans med undantaget i artikel 2.1 d.
- (23) För att undvika eventuellt missbruk av undantagen bör dock marknadsgaranter för finansiella instrument, med undantag av marknadsgaranter för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, under förutsättning att deras marknadsgarantsverksamhet är sidoordnad deras huvudsakliga verksamhet sett till koncernen som helhet, och under förutsättning att de inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, omfattas av detta direktivs tillämpningsområdet och bör inte beviljas något undantag.
- (24) Handel för egen räkning vid utförande av kundorder bör inkludera företag som utför order från olika kunder genom matchad principalhandel (*back to back*-handel), och företagen bör därvid anses handla i egenskap av uppdragsgivare och de bör omfattas av de bestämmelser i detta direktiv som omfattar både utförandet av order för kunders räkning och handel för egen räkning.
- (25) Utförandet av order för handel med finansiella instrument som en sidoverksamhet mellan två personer vilkas huvudsakliga verksamhet, sett till koncernen som helhet, varken är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i det här direktivet eller tillhandahållande av bankverksamhet i den mening som avses i direktiv 2013/36/EU, bör inte betraktas vara handel för egen räkning vid utförande av kundorder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (26) Varje gång som det i texten hänvisas till "personer" är det både fysiska och juridiska personer som avses.
- (27) Försäkrings- och livförsäkringsföretag som står under lämplig kontroll från de behöriga tillsynsmyndigheternas sida och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽¹⁾ bör undantas från det här direktivets tillämpningsområde när de bedriver den verksamhet som avses i det direktivet.
- (28) Personer som inte tillhandahåller tjänster till tredjepart utan vilkas verksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag bör inte omfattas av detta direktiv.
- (29) Vissa lokala allmännyttiga energiföretag och vissa industrianläggningsoperatörer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter samlar och utkontrakterar sin handelsverksamhet för säkring av affärsrisker till icke konsoliderade dotterföretag. De samriskföretagen tillhandahåller inga andra tjänster och fyller exakt samma funktion som de personer som avses i skäl 28. För att säkerställa lika spelregler bör det även vara möjligt att undanta samriskföretag från det här direktivets tillämpningsområde om de ägs gemensamt av lokala allmännyttiga energiföretag eller operatörer enligt artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG och inte tillhandahåller några andra tjänster än investeringstjänster för lokala allmännyttiga energiföretag eller operatörer enligt artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG, förutsatt att de lokala allmännyttiga energiföretagen eller operatörerna undantas enligt artikel 2.1 j om de själva utförde de investeringstjänsterna. För att säkerställa att det finns lämpliga skyddsåtgärder och att investerarna har ett adekvat skydd bör emellertid de medlemsstater som väljer att undanta sådana samriskföretag underställa dem krav som åtminstone är jämförbara med de krav som fastställs i det här direktivet, särskilt under auktorisationsfasen, vid bedömningen av derasandel och erfarenhet och av eventuella aktieägares lämplighet, vid granskningen av villkoren för den första auktorisationen och vid fortlöpande tillsyn samt i fråga om uppföranderegler.
- (30) Personer som endast på tillfällig basis tillhandahåller investeringstjänster i samband med annan yrkesmässig verksamhet bör inte omfattas av detta direktivs räckvidd, förutsatt att den verksamheten är reglerad och att reglerna för verksamheten i fråga inte utesluter att investeringstjänster tillhandahålls på tillfällig basis.
- (31) Personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består i förvaltning av program för andelsäggande i företaget riktat till de anställda, och som därför inte tillhandahåller investeringstjänster till tredjepart, bör inte omfattas av detta direktiv.
- (32) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd utesluta centralbanker och andra organ som fyller likartade funktioner samt offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden, inbegripet investering av denna, med undantag av organ som är helt eller delvis offentligt ägda och som fyller en affärsmässig funktion eller en funktion som sammanhänger med förvärv av värdepapper.
- (33) För att klargöra undantagsreglerna för Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra nationella organ som utför liknande uppgifter och organ som deltar i förvaltningen av statsskulden, är det lämpligt att begränsa sådana undantag till de organ och institutioner som utför sina uppgifter i enlighet med rätten i en medlemsstat eller i enlighet med unionsrätten, samt till internationella organ i vilka två eller flera medlemsstater är medlemmar och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till förmån för sina medlemmar som har eller hotas av svåra finansiella problem, t.ex. Europeiska stabilitetsmekanismen.
- (34) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd undanta företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på unionsnivå eller ej, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut knutna till sådana företag, eftersom dessa omfattas av särskilda regler som är direkt anpassade till deras verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (35) Det är nödvändigt att från det här direktivets tillämpningsområde undanta systemansvariga för överföringssystemen enligt definitionen i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾ eller artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ⁽²⁾, som utför sina uppgifter enligt de direktiven, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 ⁽³⁾, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 ⁽⁴⁾ eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som antagits i enlighet med de rättsakterna. I enlighet med de rättsakterna har systemansvariga för överföringssystemen särskilda skyldigheter och ansvarsområden, de är föremål för särskild certifiering och övervakas av sektorsspecifika behöriga myndigheter. Systemansvariga för överföringssystemen bör också omfattas av ett sådant undantag då de använder andra personer som agerar som tjänsteleverantörer på deras vägnar för utförandet av deras uppgifter enligt de rättsakterna eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som antagits enligt de förordningarna. Systemansvariga för överföringssystemen bör inte kunna omfattas av ett sådant undantag när de tillhandahåller investeringstjänster eller verksamhet med finansiella instrument, till exempel vid drift av plattformar för sekundärhandel med finansiella överföringsrättigheter.
- (36) För att kunna åberopa de undantag som anges i detta direktiv bör personen i fråga stadigvarande uppfylla villkoren för sådana undantag. Särskilt om en person tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet och är befriad från att uppfylla bestämmelserna i detta direktiv eftersom sådana tjänster eller sådan verksamhet utgör sidotjänster eller sidoverksamhet i förhållande till den personens huvudsakliga verksamhet, om företagskoncernen ses på som helhet, bör den personen inte längre omfattas av undantaget för sidotjänster när tillhandahållandet av dessa tjänster eller denna verksamhet upphör att vara underordnad i förhållande till den personens huvudsakliga verksamhet.
- (37) Personer som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet som omfattas av detta direktiv bör vara auktoriserade i sina hemmedlemsstater så att investerarna och stabiliteten i det finansiella systemet skyddas.
- (38) Kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU behöver ingen ytterligare auktorisation enligt det här direktivet för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet. När ett kreditinstitut beslutar att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet bör de behöriga myndigheterna innan de beviljar auktorisation enligt direktiv 2013/36/EU kontrollera att det uppfyller de relevanta bestämmelserna i det här direktivet.
- (39) Strukturerade insättningar har uppstått som en form av investeringsprodukt men omfattas inte av någon rättsakt för skydd av investerare på unionsnivå, samtidigt som andra strukturerade investeringar omfattas av sådana rättsakter. Det är därför lämpligt att stärka investerarnas förtroende och att göra lagstiftningen om distribution av olika typer av paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare mer enhetlig i syfte att säkerställa en tillfredsställande nivå för investerarskyddet inom hela unionen. Av det skälet är det lämpligt att inkludera strukturerade insättningar i tillämpningsområdet för detta direktiv. I detta avseende är det nödvändigt att klargöra att eftersom strukturerade insättningar är en form av investeringsprodukt omfattar de inte insättningar som enbart är kopplade till räntor, såsom Euribor eller Libor, oberoende av om räntorna är fastställda i förväg eller ej, eller om de är fasta eller rörliga. Sådana insättningar bör därför undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (40) Det här direktivets tillämpning på värdepappersföretag och kreditinstitut vid försäljning eller rådgivning till kunder i samband med strukturerade insättningar bör uppfattas som när dessa förmedlar de produkterna, vilka har utfärdats av ett kreditinstitut som kan ta emot insättningar i enlighet med direktiv 2013/36/EU.
- (41) Värdepapperscentraler är systemviktiga institutioner för finansiella marknader och sörjer för den inledande registreringen av värdepapper, hantering av de konton som innehåller värdepappren och avvecklingen av praktiskt taget all handel med värdepapper. Värdepapperscentraler ska regleras specifikt i unionsrätten och är föremål för i synnerhet auktorisering och vissa villkor för verksamheten. Utöver de centrala tjänster som avses i annan unionsrätt, kan värdepapperscentraler emellertid även komma att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet som regleras enligt detta direktiv.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

För att säkerställa att alla enheter som tillhandahåller investeringstjänster och utför investeringsverksamhet omfattas av samma regelverk är det lämpligt att säkerställa att sådana värdepapperscentraler inte omfattas av kraven i detta direktiv som rör auktorisering och vissa villkor för verksamheten men att unionsrätten som reglerar värdepapperscentraler bör säkerställa att de omfattas av bestämmelserna i detta direktiv när de tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet utöver de tjänster som anges i den unionsrätten.

- (42) För att förstärka skyddet av investerare i unionen är det lämpligt att begränsa de villkor enligt vilka medlemsstater får göra undantag från tillämpningen av detta direktiv för personer som tillhandahåller investeringstjänster till kunder vilka, som ett resultat av detta, inte är skyddade enligt detta direktiv. I synnerhet är det lämpligt att kräva att medlemsstater ska tillämpa krav som åtminstone är jämförbara med de krav som fastställs i detta direktiv för dessa personer, särskilt under auktorisationsfasen, vid bedömningen av derasandel och erfarenhet och av eventuella aktieägares lämplighet, vid granskningen av villkoren för den första auktorisationen och vid fortlöpande tillsyn samt i fråga om uppföranderegler.

Dessutom bör personer som undantas från tillämpningen av det här direktivet omfattas av ett system för ersättning till investerare som erkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG⁽¹⁾ eller en ansvarsförsäkring som säkerställer likvärdigt skydd för kunderna i situationer som omfattas av det direktivet.

- (43) När ett värdepappersföretag tillhandahåller en eller flera investeringstjänster som inte omfattas av dess auktorisation, eller utför en eller flera investeringsverksamheter som inte omfattas av dess auktorisation, på icke regelbunden basis, bör det inte behöva någon ytterligare auktorisation enligt detta direktiv.
- (44) Vid tillämpningen av detta direktiv bör med mottagande och vidarebefordran av order även avses sammanförande av två eller flera investerare för att få till stånd en transaktion mellan dessa.
- (45) Värdepappersföretag och kreditinstitut som distribuerar finansiella instrument som de själva utfärdar bör omfattas av detta direktiv när de tillhandahåller investeringsrådgivning till sina kunder. För att undanröja osäkerhet och stärka investerarskyddet är det lämpligt att föreskriva tillämpning av detta direktiv när värdepappersföretag och kreditinstitut på primärmarknaden distribuerar finansiella instrument som de har utfärdat utan att tillhandahålla någon rådgivning. För det ändamålet bör definitionen av tjänsten "utförande av order för kunds räkning" utvidgas.
- (46) Enligt principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn bör medlemsstaternas behöriga myndigheter inte bevilja auktorisationer, och de bör i förekommande fall återkalla auktorisationer om sådana faktorer som verksamhetsplanernas innehåll, verksamhetens geografiska spridning eller den verksamhet som faktiskt utförs tydligt visar att ett värdepappersföretag har valt en viss medlemsstats rättssystem för att undkomma striktare regler i en annan medlemsstat, inom vars gränser företaget avser att bedriva eller bedriver huvuddelen av sin verksamhet. Om värdepappersföretaget är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt säte. Om värdepappersföretaget inte är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt huvudkontor. Medlemsstaterna bör även kräva att värdepappersföretagen alltid har sina huvudkontor i sina hemmedlemsstater och att de faktiskt bedriver verksamhet där.
- (47) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG⁽²⁾ föreskrivs detaljerade kriterier för en bedömning av tilltänkta förvärv i ett värdepappersföretag och för ett förfarande för deras tillämpning. För att säkerställa rätts-säkerhet, klarhet och förutsebarhet både vad gäller bedömningsförfarandet och dess resultat är det lämpligt att bekräfta kriterierna och förfarandet för bedömning som föreskrivs i det direktivet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

I synnerhet bör behöriga myndigheter bedöma den tilltänkta förvärvarens lämplighet och det tilltänkta förvärvets finansiella sundhet på grundval av samtliga följande kriterier: den tilltänkta förvärvarens anseende; det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda värdepappersföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet; den tilltänkta förvärvarens finansiella sundhet; huruvida värdepappersföretaget kommer att kunna uppfylla verksamhetskraven enligt det här direktivet och andra direktiv, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ⁽¹⁾ och direktiv 2013/36/EU huruvida det finns rimlig anledning att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ⁽²⁾, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

- (48) Ett värdepappersföretag som är auktoriserat i sin hemmedlemsstat bör ha rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet inom hela unionen utan att behöva söka särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det önskar tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet.
- (49) Eftersom vissa värdepappersföretag är undantagna från den skyldighet som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU, bör dessa vara skyldiga att antingen inneha ett minimikapital eller att teckna en ansvarsförsäkring eller en kombination av båda. Anpassningarna av beloppen för den försäkringen bör göras med beaktande av de anpassningar som har gjorts inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG ⁽³⁾. Den särskilda behandlingen med avseende på kapitalkrav bör göras utan att det påverkar tillämpningen av de beslut som kommer att fattas när det gäller lämplig behandling av de företagen i samband med framtida förändringar av unionsrätten om kapitalkrav.
- (50) Eftersom tillsynslagstiftningens tillämpningsområde bör begränsas till de företag som utgör en källa till motparts-risk för andra marknadsplatsaktörer genom yrkesmässig förvaltning av ett handelslager, bör företag som för egen räkning handlar med finansiella instrument, förutom råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv, förutsatt att de inte är marknadsgaranter, inte handlar för egen räkning vid genomförandet av kundorder, är inte medlemmar eller deltagare i en reglerad marknad eller MTF-plattform eller inte har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats eller inte tillämpar en teknik för algoritmisk hög-frekvenshandel.
- (51) För att skydda en investerares äganderätt och liknande rättigheter i fråga om aktier och investerarens rättigheter i fråga om penningmedel som anförtratts ett företag bör de rättigheterna hållas åtskilda från företagets egna. Denna princip bör dock inte hindra ett företag från att driva verksamhet i eget namn men för investerarens räkning när transaktionens beskaffenhet så kräver och investeraren samtycker, t.ex. vid aktielån.
- (52) Kraven avseende skyddet av kundtillgångar är ett centralt verktyg för skyddet av kunder vid tillhandahållandet av tjänster och utförande av verksamhet. Undantag från de kraven kan göras när full äganderätt till medel och finansiella instrument överförs till ett värdepappersföretag för att täcka alla aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser. Den breda möjligheten kan skapa osäkerhet och äventyra effektiviteten i kraven avseende skyddet av kundernas tillgångar. Åtminstone när det gäller icke-professionella kunders tillgångar är det därför lämpligt att begränsa värdepappersföretags möjligheter att ingå avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽⁴⁾, i syfte att säkra eller på annat sätt täcka sina förpliktelser.
- (53) Det är nödvändigt att stärka den roll som ledningsorganen för värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster spelar när det gäller att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av företagen och främja marknadens integritet och investerarnas intressen. Ledningsorganet för värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster bör alltid avsätta tillräckligt med tid och som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå företagets verksamhet, inbegripet

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

de främsta riskerna. För att undvika grupptänkande och för att främja oberoende åsikter och ett kritiskt ifrågasättande bör ledningsorganen därför präglas av en tillräcklig mångfald vad gäller ålder, kön, geografiskt ursprung samt utbildnings- och yrkesbakgrund för att det ska gå att få fram olika slags synpunkter och erfarenheter. Genom sin representation i ledningsorgan kan arbetstagarna också bidra med ett viktigt perspektiv och genuin kännedom om företagets interna verksamhet, och arbetstagarrepresentation kan därför ses som ett positivt sätt att öka mångfalden. Därför bör mångfald vara ett av kriterierna för ledningsorganens sammansättning. Mångfald bör också mer allmänt beaktas i företags utnämningsspolicy. Den politiken bör till exempel innebära att företagen uppmuntras att välja kandidater från slutlistor som innehåller båda könen. För att skapa en enhetlig bolagsstyrningsstrategi bör kraven på värdepappersföretag i så hög grad som möjligt överensstämma med dem i direktiv 2013/36/EU.

- (54) För att ha en effektiv tillsyn och kontroll över den verksamhet som utförs av värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporterings tjänster bör ledningsorganet ha ansvaret för och kunna ställas till svars för företagets övergripande strategi, med beaktande av företagets affärs- och riskprofil. Ledningsorganet bör under företagets hela livscykel ta på sig ett tydligt ansvar för att fastställa och precisera företagets strategiska mål, riskstrategi och interna styrning, godkänna företagets interna organisation, däribland kriterier för urval och utbildning av personal, effektiv tillsyn över personer i ledande befattning, fastställande av övergripande strategier som styr tillhandahållandet av tjänster och utförande av verksamhet, däribland lön till försäljningspersonal och godkännande av nya produkter för distribution till kunder. En regelbunden övervakning och bedömning av företags strategiska mål, deras interna organisation och deras strategier för tillhandahållande av tjänster och utförande av verksamhet bör säkerställa deras kontinuerliga förmåga att tillhandahålla en sund och ansvarsfull ledning som främjar marknadernas integritet och skyddet av investerare. Att inneha ett alltför stort antal uppdrag i ledningsorgan samtidigt skulle hindra en ledamot i ledningsorganet från att avsätta den tid som krävs för att utöva den tillsynsrollen.

Det är därför nödvändigt att begränsa det antal uppdrag i ledningsorgan som en ledamot i ett kreditinstituts ledningsorgan får inneha samtidigt i olika enheter. Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som inte huvudsakligen har kommersiellt syfte, till exempel icke-vinstdrivande organisationer eller välgörenhetsorganisationer, bör dock inte beaktas vid tillämpningen av en sådan begränsning.

- (55) Olika styrningsstrukturer tillämpas i medlemsstaterna. I de flesta fall tillämpas en monistisk eller dualistisk ledningsstruktur. Definitionerna i det här direktivet är tänkta att omfatta alla befintliga strukturer utan att förespråka någon särskild. De är endast till för upprättandet av regler som syftar till att uppnå ett visst resultat, oavsett vilken nationell bolagsrätt som gäller för ett institut i varje medlemsstat. Definitionerna bör därför inte påverka den allmänna fördelningen av befogenheter i enlighet med den nationella bolagsrätten.
- (56) Den allt större mängden olika parallella verksamheter i många värdepappersföretag har ökat potentialen för intressekonflikter mellan de verksamheterna och kundernas intressen. Regler behöver därför upprättas för att sörja för att sådana konflikter inte påverkar kundernas intressen negativt. Företagen är skyldiga att vidta effektiva åtgärder för att identifiera och förebygga eller hantera intressekonflikter och i möjligaste mån lindra de potentiella följderna av de riskerna. Om det trots detta kvarstår viss risk för att kundens intressen skadas, bör kunden tydligt informeras om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna och om de åtgärder som har vidtagits för att lindra de riskerna, innan ett åtagande görs om verksamhet för dennes räkning.
- (57) Kommissionens direktiv 2006/73/EG⁽¹⁾ gör det möjligt för medlemsstaterna att kräva, när det gäller organisatoriska krav för värdepappersföretag, att telefonsamtal spelas in eller att elektronisk kommunikation som berör kundorder bevaras. Inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder är förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och är motiverat för att stärka investerarskyddet, förbättra marknadsövervakningen och öka rättssäkerheten i värdepappersföretagens och deras kunders intresse. Vikten av sådana registreringar hänvisas också till i den tekniska rådgivning till kommissionen som utfärdades av Europeiska värdepapperstillsynskommittén den 29 juli 2010. Dessa registreringar bör säkerställa att det finns underlag för villkoren för varje order som kunder har lämnat och att dessa motsvarar de transaktioner som värdepappersföretagen har utfört och påvisar beteenden som kan vara relevanta när det gäller marknadsmissbruk, inklusive när firman handlar för egen räkning.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).

Därför behövs registreringar av alla samtal när ett företags företrädare handlar eller har för avsikt att handla för egen räkning. När order förmedlas av kunderna genom andra kanaler än telefon bör sådana meddelanden ske på ett varaktigt medium som brev, fax, e-post eller dokumentation av order som läggs vid möten. Innehållet i relevanta samtal vid personliga möten med en kund kan dokumenteras med skriftliga protokoll eller anteckningar. Sådana order bör anses vara likvärdiga med dem som tas emot via telefon. När protokoll förs vid personliga möten med kunderna bör medlemsstaterna säkerställa att lämpliga skyddsåtgärder finns för att se till att kunden inte står som förlorare till följd av att protokollet på ett felaktigt sätt dokumenterar samtalet mellan parterna. Sådana skyddsåtgärder bör inte förutsätta att kunden tar på sig något ansvar.

För att skapa rättssäkerhet om skyldighetens räckvidd är det lämpligt att tillämpa den på all utrustning som tillhandahålls av företaget eller som värdepappersföretaget tillåter användning av och att kräva att värdepappersföretagen vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen privatägd utrustning används i fråga om transaktioner. De registreringarna bör stå till de behöriga myndigheternas förfogande, när de ska utföra sina tillsynsuppgifter och vidta efterlevnadsåtgärder enligt det här direktivet och enligt förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) nr 596/2014 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ för att hjälpa de behöriga myndigheterna att identifiera beteenden som inte är förenliga med den rättsliga ramen för värdepappersföretags verksamhet. De registreringarna bör även stå till värdepappersföretags och kunders förfogande för att visa utvecklingen av deras relation i fråga om order som kunder har lämnat och transaktioner som företag har utfört. Av de skälen är det lämpligt att i det här direktivet fastställa principerna för en generell ordning avseende inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder.

- (58) I linje med rådets slutsatser från juni 2009 om stärkande av den europeiska finansiella tillsynen, och i syfte att bidra till inrättandet av ett gemensamt regelverk för unionens finansiella marknader, bidra till en vidareutveckling av lika spelregler för medlemsstater och marknadsdeltagare, förbättra investerarskyddet och förbättra övervakning och efterlevnadsåtgärder, har unionen åtagit sig att minimera, där det är lämpligt, det handlingsutrymme som är tillgängligt för medlemsstaterna i unionsrätten avseende finansiella tjänster. Förutom införandet i detta direktiv av en gemensam ordning för inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder, är det lämpligt att inskränka behöriga myndigheters möjlighet att delegera tillsynsuppgifter i vissa fall, och för att begränsa handlingsfriheten i de krav som är tillämpliga på anknutna ombud och på rapporteringen från filialer.
- (59) Användningen av handelsteknik har utvecklats markant under det senaste årtiondet, och sådan teknik används nu i stor utsträckning av marknadsdeltagare. Många marknadsdeltagare använder sig nu av algoritmisk handel, där en datoralgoritm automatiskt bestämmer aspekter av en order med minimalt eller inget mänskligt ingripande. Risker till följd av algoritmisk handel bör regleras. Användning av algoritmer för bearbetning efter handeln av utförda transaktioner utgör dock inte algoritmisk handel. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel som ett led i en marknadsgarantstrategi bör utföra den marknadsgarantuppgiften kontinuerligt under en bestämd andel av den tid då marknaderna normalt är öppna på handelsplatsen. Det bör i tekniska standarder för tillsyn klargöras vad som utgör en bestämd andel av den tid då marknaderna normalt är öppna på handelsplatsen genom att det säkerställs att denna bestämda andel är betydande i jämförelse med den totala tid då marknaderna normalt är öppna, med beaktande av likviditeten, omfattningen och arten på den specifika marknaden och särdragen hos de finansiella instrument med vilka handel bedrivs.
- (60) Värdepappersföretag som ägnar sig åt algoritmisk handel och bedriver en marknadsgarantstrategi bör ha infört lämpliga system och kontroller för den verksamheten. En sådan verksamhet bör uppfattas på ett specifikt sätt i dess sammanhang och syfte. Definitionen av en sådan verksamhet är därför, oberoende av definitioner såsom den av marknadsgarantverksamhet (marketmakerfunktionen) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 ⁽²⁾.
- (61) En specifik delmängd av algoritmisk handel är algoritmisk högfrekvenshandel, där ett handelssystem analyserar data eller signaler från marknaden med hög beräkningshastighet och därefter skickar eller uppdaterar ett stort antal order inom en mycket kort tidsperiod som ett resultat av denna analys. Algoritmisk högfrekvenshandel kan framför allt innehålla inslag som läggande, generering, dirigering och utförande av order som bestäms av systemet utan mänskligt ingrepp för varje enskild handel eller order, kort tidsram för fastställande och likvidering av positioner, hög daglig portföljomsättning, högt intradagsförhållande mellan order och handel och avslutning av handelsdagen med neutral eller nästan neutral position. Algoritmisk högfrekvenshandel kännetecknas bland annat av stora intradagsmängder meddelanden som utgör order, bud eller annulleringar. När det ska fastställas vad som utgör stora intradagsmängder meddelanden, bör hänsyn tas till den kund som ytterst står bakom verksamheten,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (se sidan 179 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (EUT L 86, 24.3.2012, s. 1).

observationsperiodens längd, en jämförelse med aktiviteten som helhet på marknaden under perioden samt den relativa koncentrationen eller fragmenteringen av aktiviteten. Algoritmisk högfrekvenshandel bedrivs normalt av handlare som använder sitt eget kapital för handeln, och vanligen innebär den – snarare än att vara en strategi i sig själv – användning av sofistikerad teknik för att genomföra mer traditionella handelsstrategier, såsom verksamhet som marknadsgarant eller arbitrage.

- (62) Tekniska framsteg har möjliggjort högfrekvenshandel och nyutvecklade affärsmodeller. Högfrekvenshandel underlättas av att marknadsaktörernas inrättningar samlokaliseras i fysisk närhet till den plats där en handelsplats har motsvarande matchningsmotor. För att säkerställa ordnade och rättvisa handelsförhållanden är det nödvändigt att handelsplatserna erbjuder sådana samlokaliseringstjänster på en icke-diskriminerande, rättvis och transparent grund. Användningen av handelsteknik har ökat hastigheten, kapaciteten och komplexiteten i investerarnas handelsverksamhet. Det har också gjort det möjligt för marknadsdeltagarna att göra det lättare för sina kunder att få direkt elektroniskt tillträde till marknader genom användningen av deras handelsplattformar, genom direkt elektroniskt tillträde eller genom direkt marknadstillträde eller sponsrat tillträde. Handelsteknik har medfört fördelar för marknaden och marknadsdeltagarna generellt, exempelvis i form av bredare marknadsdeltagande, ökad likviditet, snävare spreadar, minskad kortfristig volatilitet och sätt att få bättre utförande av kundorder. Den handelstekniken ger emellertid upphov till en rad potentiella risker såsom en ökad risk för överbelastning i systemen på handelsplatser till följd av stora ordervolymer och risk för att algoritmisk handel ska generera dubbla eller felaktiga order eller på annat sätt brista på ett sätt som kan skapa en oordnad marknad.

Dessutom finns det en risk för att algoritmiska handelssystem ska överreagera på andra marknadshändelser, vilket kan förvärra volatiliteten om det redan finns ett problem på marknaden. Algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel kan, i likhet med alla andra former av handel, inbjuda till vissa former av beteende, som är förbjudna enligt förordning (EU) nr 596/2014. Högfrekvenshandel kan också, på grund av informationsfördelen för högfrekvenshandlare, föranleda investerare att välja att utföra order på handelsplatser där de kan undvika interaktion med högfrekvenshandlare. Det är lämpligt att strategier för högfrekvenshandel med vissa specifika drag blir föremål för en särskild tillsynskontroll. Eftersom de framför allt är tekniker som grundas på handel för egen räkning bör sådan kontroll också tillämpas när utförandet av handelstekniker struktureras på ett sådant sätt att utförande för egen räkning undviks.

- (63) De potentiella riskerna till följd av ökad teknikanvändning minskas bäst genom en kombination av åtgärder och specifik riskkontroll, riktad mot företag som använder algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, de som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde, och andra åtgärder som är riktade mot operatörer som driver handelsplatser till vilka sådana företag har tillträde. För att förstärka marknadernas motståndskraft mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, bör de åtgärderna återspegla och bygga på den europeiska tillsynsmyndighetens (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ tekniska riktlinjer, som gavs ut i februari 2012 om system och kontroller i en automatiserad handelsmiljö för handelsplattformar, värdepappersföretag och behöriga myndigheter (Esma/2012/122). Det är önskvärt att säkerställa att alla företag som använder algoritmisk högfrekvenshandel är auktoriserade. Sådan auktorisation bör säkerställa att de företagen omfattas av organisatoriska krav enligt detta direktiv och att de står under vederbörlig tillsyn. Enheter som är auktoriserade, står under tillsyn enligt unionsrätten om den finansiella sektorn och är undantagna från bestämmelserna i detta direktiv men använder algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel bör emellertid inte vara skyldiga att erhålla auktorisation enligt detta direktiv och bör endast omfattas av de åtgärder och kontroller som syftar till att hantera den särskilda risk som följer av den typen av handel. I det sammanhanget bör Esma spela en viktig samordnarroll för att definiera den lämpliga tick-size så att marknaderna på unionsnivå fungerar på ordnat sätt.
- (64) Både värdepappersföretag och handelsplatser bör säkerställa att robusta åtgärder har vidtagits för att säkerställa att algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel inte skapar en oordnad marknad och att den inte kan användas i missbrukssyfte. Handelsplatser bör också säkerställa att de egna handelssystemen är motståndskraftiga och vederbörligen testade så att de kan hantera ökade orderflöden eller marknadssstress samt att det finns handelsspärrar på handelsplatser för att tillfälligt stoppa eller begränsa handeln om det uppstår plötsliga och oväntade prisrörelser.
- (65) Det är också nödvändigt att se till att handelsplatsernas avgiftsstrukturer är transparenta, icke-diskriminerande och rättvisa, och att de inte är strukturerade på ett sätt som främjar oordnade marknadsförhållanden. Det är därför lämpligt att tillåta att handelsplatser justerar sina avgifter för annullerade order efter den tid som ordern

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

upprätthålls och kalibrerar avgifterna för varje finansiellt instrument för vilka de tillämpas. Medlemsstaterna bör också kunna tillåta handelsplatser att införa högre avgifter för att lägga order som senare annulleras eller för deltagare som lägger en hög andel annullerade order och på dem som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, för att avspegla den extra bördan på systemkapaciteten utan att detta nödvändigtvis gynnar andra marknadsdeltagare.

- (66) Förutom åtgärder avseende algoritmisk handel och teknik för algoritmisk högfrekvenshandel är det lämpligt att förbjuda värdepappersföretags tillhandahållande av direkt elektroniskt tillträde till marknader för sina kunder när sådant tillträde inte är underkastat riktiga system och kontroller. Oavsett den form av direkt elektroniskt tillträde som erbjuds bör företag som erbjuder sådant tillträde bedöma och se över lämpligheten hos de kunder som utnyttjar denna tjänst samt säkerställa att användningen av tjänsten är underkastad riskkontroller och att de företagen behåller ansvaret för handel som beställts av deras kunder genom användning av deras system eller med användning av deras handelskod. Detaljerade organisatoriska krav avseende de nya handelsformerna bör fastställas mer i detalj i tekniska standarder för tillsyn. Detta bör säkerställa att krav kan ändras vid behov för att hantera ytterligare innovation och utveckling på det området.
- (67) För att säkerställa effektiv tillsyn och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att i tid vidta lämpliga åtgärder mot defekta eller ohederliga algoritmiska strategier måste alla order som genereras genom algoritmisk handel flaggas. Genom flaggning bör de behöriga myndigheterna kunna identifiera och urskilja order som härrör från olika algoritmer och effektivt rekonstruera och utvärdera de strategier som algoritmiska handlare tillämpar. Detta bör minska risken för att order inte entydigt tillskrivs en algoritmisk strategi och en handlare. Genom flaggning kan de behöriga myndigheterna reagera effektivt och ändamålsenligt mot strategier för algoritmisk handel, som fungerar på ett sätt som innebär missbruk eller hotar en korrekt fungerande marknad.
- (68) För att säkerställa att marknadsintegriteten upprätthålls i ljuset av den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör Esma regelbundet inhämta uppgifter från nationella experter om utvecklingen när det gäller handelsteknik, inbegripet högfrekvenshandel och nya metoder som skulle kunna utgöra marknadsmissbruk, i syfte att identifiera och främja effektiva strategier för att förebygga och stävja sådant missbruk.
- (69) För närvarande är en mängd handelsplatser i drift i unionen, och av dessa handlar vissa med identiska finansiella instrument. I syfte att hantera potentiella risker för investerares intressen är det nödvändigt att formalisera och ytterligare samordna förfarandena avseende konsekvenserna för handel på andra handelsplatser, om ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsaktör som driver en handelsplats beslutar att tillfälligt eller definitivt stoppa handeln med ett finansiellt instrument. Av rättssäkerhetsskäl och för att på ett tillfredsställande sätt hantera intressekonflikter i samband med beslut att tillfälligt eller definitivt stoppa handel med finansiella instrument bör det, om ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats stoppar handeln på grund av att deras regler inte följs, säkerställas att de övriga följer beslutet om deras behöriga myndigheter fattar ett sådant beslut, såvida inte fortsatt handel kan motiveras på grund av exceptionella omständigheter. Dessutom är det nödvändigt att formalisera och förbättra informationsutbytet och samarbetet mellan de behöriga myndigheterna om att tillfälligt stoppa handel med finansiella instrument på en handelsplats eller att avföra dem därifrån. De arrangemangen bör tillämpas på ett sätt som förhindrar att handelsplatser i kommersiellt syfte utnyttjar information som ges i samband med att ett finansiellt instrument stoppas tillfälligt eller avförs från handel.
- (70) Fler investerare har blivit aktiva på finansiella marknader och erbjuds ett mer komplext och vittomfattande utbud av tjänster och instrument, och med hänsyn till den utvecklingen är det nödvändigt att ombesörja en viss grad av harmonisering för att erbjuda investerare en hög skyddsnivå inom hela unionen. När direktiv 2004/39/EG antogs var det till följd av investerarnas ökande beroende av personliga rekommendationer nödvändigt att inkludera bestämmelsen om investeringsrådgivning som en investeringstjänst som kräver auktorisation och särskilda uppföranderegler. De personliga rekommendationernas fortsatta relevans för kunder och den ökande komplexiteten hos tjänster och instrument gör det nödvändigt att skärpa uppföranderegler i syfte att stärka investerarskyddet.
- (71) Medlemsstaterna bör säkerställa att värdepappersföretag agerar i enlighet med sina kunders bästa intresse och är i stånd att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv. Värdepappersföretag bör således förstå särdragen hos de finansiella instrument som erbjuds eller rekommenderas, och inrätta och se över effektiva metoder och arrangemang för att identifiera den kategori av kund till vilken produkterna och tjänsterna ska tillhandahållas.

Medlemsstaterna bör säkerställa att värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ser till att dessa produkter framställs för att tillgodose behoven hos en identifierad målmarknad av slutkunder inom den relevanta kundkategorin, vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att de finansiella instrumenten distribueras till den identifierade målmarknaden och regelbundet ser över den identifierade målmarknaden och resultatutvecklingen för de produkter som erbjuds. Värdepappersföretag som till kunder erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som inte framställts av dem själva, bör också ha infört lämpliga arrangemang för att erhålla och förstå relevant information om produktgodkännandeprocessen, inbegripet den identifierade målmarknaden och egenskaperna hos produkten de erbjuder eller rekommenderar. Det kravet bör tillämpas utan att det påverkar de ändamålsenlighets- eller lämplighetsbedömningar som sedan ska utföras av värdepappersföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster till var och en av kunderna, på grundval av deras personliga behov, egenskaper och mål.

För att säkerställa att finansiella instrument kommer att erbjudas eller rekommenderas endast i kundens intresse, bör värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar produkter som framställts av företag som inte är föremål för produktstyrningskraven i detta direktiv eller framställts av tredjelandsföretag också ha lämpliga arrangemang för att erhålla tillräckligt med information om de finansiella instrumenten.

- (72) För att ge all relevant information till investerare är det lämpligt att kräva att värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning redovisar kostnaden för råden, klargör grunden för de råd de tillhandahåller, särskilt det produkturval de tar i beaktande när de ger personliga rekommendationer till kunder, huruvida de tillhandahåller investeringsrådgivning på oberoende grund och huruvida de regelbundet ger kunderna en bedömning av lämpligheten hos de finansiella instrumenten de rekommenderar kunderna. Det är också lämpligt att kräva att värdepappersföretag ska förklara för sina kunder skälen till de råd de ger till kunderna.
- (73) För att ytterligare etablera regelverket för tillhandahållande av investeringsrådgivning, samtidigt som man överlåter valet åt värdepappersföretag och kunder, är det lämpligt att fastställa villkoren för tillhandahållandet av den tjänsten när företag meddelar kunder att tjänsten tillhandahålls på oberoende grund. När rådgivning tillhandahålls på oberoende grund bör ett tillräckligt urval av olika produktleverantörers produkter bedömas, innan en personlig rekommendation görs. Det är inte nödvändigt att rådgivaren bedömer på marknaden tillgängliga investeringsprodukter från samtliga leverantörer eller emittenter av produkter, men urvalet av finansiella instrument bör inte begränsas till finansiella instrument som emitteras eller tillhandahålls av enheter med nära anknytning till värdepappersföretaget eller andra juridiska eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, som är tillräckligt närstående för att riskera förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund.
- (74) För att stärka investerarskyddet och öka tydligheten för kunder beträffande den tjänst de erhåller, är det också lämpligt att ytterligare inskränka företagets möjligheter att acceptera eller behålla avgifter, provisioner monetära eller icke-monetära förmåner från eller till tredjepart, i synnerhet från emittenter eller produktleverantörer, när de tillhandahåller investeringsrådgivningstjänster på oberoende grund eller när de tillhandahåller portföljförvaltnings-tjänster. Detta innebär att alla avgifter, provisioner och ekonomiska fördelar som betalats eller erbjudits av en tredjepart till fullo måste lämnas tillbaka till kunden så snart som möjligt efter det att företaget erhållit de betalningarna, och det bör inte vara tillåtet för företaget att avräkna betalningar från tredjepart från de avgifter som kunden ska betala till företaget. Kunden bör få korrekt och i förekommande fall regelbunden information om alla avgifter, provisioner och förmåner som företaget mottagit i samband med investeringstjänsten som erbjudits kunden och som överförs till denne. Företag som erbjuder oberoende rådgivning eller portföljförvaltning bör också införa riktlinjer, inom ramen för de organisatoriska kraven, för att säkerställa att betalningar som erhållits från tredjepart tillgodoräknas och överförs till kunderna. Endast mindre icke-monetära förmåner bör tillåtas, under förutsättning att kunderna tydligt informeras om dem, att de kan förbättra den tillhandahållna tjänstens kvalitet och att de inte kan bedömas att inkräkta på värdepappersföretagets förmåga att agera i sina kunders bästa intresse.
- (75) När investeringstjänster på oberoende basis och portföljförvaltningstjänster erbjuds bör avgifter, provisioner eller icke-monetära förmåner som betalas eller erbjuds av en person på kundens vägnar endast vara tillåtna i den mån kunden är medveten om att betalningar gjorts för dennes räkning och att beloppet och frekvensen för en betalning överenskommit mellan kunden och värdepappersföretaget och inte bestämts av en tredjepart. Det kravet skulle uppfyllas bland annat då en kund betalar ett företags faktura direkt eller då den betalas av en oberoende tredjepart som inte har någon förbindelse med värdepappersföretaget när det gäller den investeringstjänst som erbjudits kunden och som endast agerar på kundens instruktioner och då kunden förhandlar fram en avgift för en tjänst från ett värdepappersföretag och betalar denna avgift. Detta skulle generellt sett vara fallet för revisorer och advokater som agerar enligt en klar betalningsinstruktion från kunden och där en person utför en ren vidarebefordran av betalningen.

- (76) I detta direktiv fastställs villkor och förfaranden som medlemsstaterna ska följa när de planerar att införa ytterligare krav. Dessa krav får omfatta förbud eller ytterligare begränsning av erbjudande om eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner, som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning, i samband med tillhandahållandet av tjänsten till kunder.
- (77) För att ytterligare skydda konsumenterna bör det också säkerställas att värdepappersföretag inte avlönar eller bedömer de anställdas prestationer på ett sätt som står i strid med deras uppgift att agera i kundernas bästa intresse, t.ex. genom ersättningar, försäljningsmål eller på annat sätt som skapar incitament för att rekommendera eller sälja ett visst finansiellt instrument när en annan produkt bättre skulle kunna svara mot kundens behov.
- (78) Om tillräcklig information om kostnaderna och tillhörande avgifter eller om riskerna i samband med det finansiella instrumentet i enlighet med annan unionsrätt bör den informationen anses tillräcklig när det gäller kravet på att lämna information till kunder enligt detta direktiv. Värdepappersföretag eller kreditinstitut som distribuerar det finansiella instrumentet bör dock dessutom informera sina kunder om alla andra kostnader och tillhörande avgifter i samband med deras tillhandahållande av investeringstjänster kring det finansiella instrumentet.
- (79) Med tanke på investeringsprodukters komplexitet och den ständiga innovationen i deras utformning är det också viktigt att se till att personer som ger rådgivning om eller säljer investeringsprodukter till icke-professionella investerare har en lämplig kunskaps- och kompetensnivå när det gäller de produkter som erbjuds. Värdepappersföretag bör ge sin personal tillräckligt med tid och resurser för att uppnå den kunskapen och kompetensen och tillämpa den i samband med tillhandahållandet av tjänsterna till kunderna.
- (80) Värdepappersföretag får tillhandahålla investeringstjänster som består enbart av utförande och/eller mottagande och vidarebefordran av kundorder, utan att behöva inhämta information om kundens kunskaper och erfarenhet i syfte att bedöma om tjänsten eller det finansiella instrumentet är ändamålsenligt för kunden. Eftersom de tjänsterna innebär en relevant minskning av kundskyddet bör villkoren för tillhandahållandet av tjänsterna förbättras. I synnerhet är det lämpligt att utesluta möjligheten att tillhandahålla de tjänsterna i anslutning till den sidotjänst som består i att bevilja krediter eller lån till investerare för att de ska kunna genomföra en transaktion i vilken värdepappersföretaget deltar, eftersom detta ökar komplexiteten i transaktionen och gör det svårare att förstå den därmed förbundna risken. Det är också lämpligt att bättre definiera kriterierna för urvalet av de finansiella instrument som de tjänsterna bör avse för att utesluta vissa finansiella instrument, inklusive sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken, andelar i företag som inte är företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och strukturerade fondföretag som avses i artikel 36.1 andra stycket i kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 ⁽¹⁾. Att vissa fondföretag här betraktas som komplexa produkter bör inte påverka den framtida unionsrätten som fastställer räckvidden och reglerna för sådana produkter.
- (81) Korsförsäljning är en vanlig strategi för leverantörer av finansiella tjänster till privatpersoner inom hela unionen. Sådan praxis kan ge icke-professionella kunder fördelar men kan också utgöra metoder där kundens intresse inte beaktas på ett tillfredsställande sätt. Exempelvis kan vissa former av korsförsäljning, nämligen metoder med kopplingsförbehåll (*tying*) där två eller flera finansiella tjänster säljs tillsammans i ett paket och minst en av dessa tjänster inte är tillgänglig separat, snedvrida konkurrensen och negativt påverka kundernas rörlighet och deras förmåga att göra välgrundade val. Ett exempel på kopplingsförbehåll kan vara kravet på att öppna ett transaktionskonto när en investeringstjänst tillhandahålls till en icke-professionell kund. Paketförsäljning (*bundling*), där två eller flera finansiella tjänster säljs tillsammans i ett paket, men där var och en av tjänsterna också kan köpas separat, kan också snedvrida konkurrensen och negativt påverka kundrörligheten och kundernas förmåga att göra välgrundade val, men de ger åtminstone kunden valfrihet och kan därför utgöra mindre risk för värdepappersföretagets efterlevnad av sina skyldigheter enligt detta direktiv. Användningen av sådana metoder bör utvärderas omsorgsfullt i syfte att främja konkurrens och konsumenternas valfrihet.
- (82) När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning, bör det i en skriftlig lämplighetsförklaring ange hur den rådgivning som ges motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, behov och andra egenskaper. Förklaringen bör ges på ett varaktigt medium, inbegripet i elektronisk form. Ansvaret för att genomföra lämplighetsbedömningen och lämna en korrekt lämplighetsrapport till kunden ligger hos värdepappersföretaget och

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG rörande basfakta för investerare och villkor som ska uppfyllas när faktablad med basfakta för investerare eller prospekt tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats (EUT L 176, 10.7.2010, s. 1).

lämpliga skyddsmekanismer bör finnas för att säkerställa att kunden inte lider skada till följd av att rapporten på ett inkorrekt eller orättfärdigt sätt beskriver den personliga rekommendationen, inbegripet hur lämplig rekommendationen är för kunden och nackdelarna med det rekommenderade tillvägagångssättet.

- (83) För att kunna avgöra vad som utgör tillhandahållande av information i god tid före en viss tidpunkt enligt vad som anges i detta direktiv, bör ett värdepappersföretag med hänsyn till hur brådskande situationen är beakta kundens behov av tillräcklig tid för att läsa och förstå informationen före ett eventuellt investeringsbeslut. Det är troligt att en kund behöver mer tid för att gå igenom information om en komplex eller okänd produkt eller tjänst eller en produkt eller tjänst som kunden inte har någon erfarenhet av, än en kund som överväger en enklare eller mer känd produkt eller tjänst eller en kund som har relevant tidigare erfarenhet.
- (84) Detta direktiv bör inte innehålla några krav på att värdepappersföretag omedelbart och samtidigt ska tillhandahålla all den information som krävs om värdepappersföretaget, finansiella instrument, kostnader och avgifter eller avseende skydd av kunders finansiella instrument eller kundmedel, förutsatt att de uppfyller det allmänna kravet att tillhandahålla relevant information i god tid före den tidpunkt som anges i detta direktiv. Förutsatt att informationen lämnas till kunden i god tid innan tjänsten tillhandahålls, har företagen inga skyldigheter enligt detta direktiv att lämna den antingen separat eller genom att införliva den i ett kundavtal.
- (85) Det bör anses att en tjänst tillhandahålls på en kunds initiativ om inte kunden begär den som svar på ett personligt meddelande från företaget eller på företagets vägnar som är riktat till just den kunden och som innehåller en inbjudan eller är avsett att påverka kunden avseende ett specifikt finansiellt instrument eller en specifik transaktion. En tjänst kan anses ha tillhandahållits på kundens initiativ trots att kunden begär den på grundval av varje slags meddelande som innehåller ett reklamerbjudande eller erbjudande om finansiella instrument och som har en allmän utformning och är riktat till allmänheten eller en större grupp eller kategori av kunder eller presumtiva kunder.
- (86) Detta direktiv syftar bl.a. till att skydda investerare. Åtgärder för att skydda investerare bör anpassas till de särskilda förhållanden som råder för varje kategori av investerare (icke-professionella, professionella och motparter). För att förbättra det regelverk som är tillämpligt på tillhandahållandet av tjänster oberoende av vilka kundkategorier som är berörda, är det lämpligt att klargöra att principer om att agera hederligt, rättvist och professionellt samt skyldigheten att vara opartisk, tydlig och inte vilseledande gäller för förbindelser med alla kunder.
- (87) Investeringar som inbegriper försäkringskontrakt tillhandahålls ofta till kunder som möjliga alternativ eller substitut till finansiella instrument som omfattas av det här direktivet. För att skapa ett samstämmigt skydd för icke-professionella kunder och säkerställa lika spelregler för liknande produkter är det viktigt att försäkringsbaserade investeringsprodukter underkastas lämpliga krav. Investerarskyddskraven i det här direktivet bör därför tillämpas på samma sätt för sådana investeringar som paketeras i försäkringskontrakt, men deras annorlunda marknadsstruktur och produkttegenskaper gör att det är lämpligare att de närmare kraven fastställs inom ramen för den pågående översynen av direktiv 2002/92/EG snarare än att de tas med i det här direktivet. Den framtida unionsrätten som reglerar verksamheten för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bör därför säkerställa en samstämmig regleringsstrategi när det gäller distribution av olika finansiella produkter som tillgodoser liknande investeringsbehov och därför medför jämförbara problem avseende investerarskydd. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽¹⁾ och Esma bör arbeta tillsammans för att uppnå så hög samstämmighet som möjligt när det gäller uppförandestandarderna för de investeringsprodukterna. De nya kraven för försäkringsbaserade investeringsprodukter bör fastställas i direktiv 2002/92/EG.
- (88) För att harmonisera reglerna när det gäller intressekonflikter, allmänna principer och information till kunder och göra det möjligt för medlemsstaterna att införa begränsningar för ersättningen till försäkringsförmedlare, bör direktiv 2002/92/EG ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (89) Direktivets tillämpningsområde bör inte omfatta försäkringsbaserade investeringsprodukter som inte erbjuder investeringsmöjligheter och insättningar som endast är ränteexponerade. Privata pensionsprodukter och tjänstepensionsprodukter, vars främsta syfte är att ge investeraren inkomst efter pension, bör undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv på grund av produkternas särart och syfte.
- (90) Med avvikelse från principen att det är hemmedlemsstaten som ska ansvara för auktorisation, tillsyn och kontroll av att skyldigheter i samband med driften av filialer uppfylls, är det lämpligt att värmedlemsstatens behöriga myndighet påtar sig ansvaret att kontrollera fullgörandet av vissa av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv vid affärer som genomförs genom en filial inom det territorium där filialen ligger, eftersom den myndigheten befinner sig närmast filialen och därmed är bättre lämpad att upptäcka och i förekommande fall ingripa mot eventuella överträdelser av de regler som råder för filialens verksamhet.
- (91) Det är nödvändigt att införa ett effektivt krav på bästa utförande (*best execution*) som innebär att värdepappersföretagen är skyldiga att utföra kundorder på de villkor som är mest förmånliga för kunden. Den skyldigheten bör gälla för när ett företag har avtalsmässiga skyldigheter gentemot kunden eller skyldigheter som ombud.
- (92) Med tanke på den stora mängden handelsplatser för utförande som nu finns tillgängliga i unionen är det lämpligt att förbättra bästa utföranderegulverket för icke-professionella investerare. Förbättringar i tekniken för övervakning av bästa utförande bör beaktas vid tillämpningen av regelverket för bästa utförande i enlighet med artikel 27.1 andra och tredje stycket.
- (93) Vid fastställandet av bästa utförande, när det gäller order från icke-professionella kunder, bör i kostnaderna för utförandet ingå värdepappersföretagets egna provisioner eller avgifter som debiteras kunden för begränsade prestationer, då mer än en handelsplats finns angiven i företagets riktlinjer för utförande som kan utföra en viss order. I sådana fall bör företagets egna provisioner och kostnader för att utföra ordern på var och en av de handelsplatser som kan komma i fråga för utförandet beaktas vid bedömningen och jämförelsen av de resultat som kunden skulle uppnå på var och en av handelsplatserna. Avsikten är dock inte att kräva att företag ska jämföra de resultat som skulle uppnås för kunden med dess egna riktlinjer för utförande och dess egna provisioner och avgifter med resultat som ett annat värdepappersföretag skulle kunna uppnå för kundens räkning med andra riktlinjer för utförande eller en annan struktur på provisionerna och avgifterna. Avsikten är inte heller att kräva att företagen ska jämföra de skillnader i sina egna provisioner som är hänförliga till skillnader i arten av de tjänster som företaget tillhandahåller sina kunder.
- (94) De bestämmelser i detta direktiv som anger att kostnaderna för utförandet bör innefatta värdepappersföretagets egna provisioner eller avgifter som debiteras kunden vid tillhandahållandet av en investeringstjänst bör inte tillämpas på fastställandet av vilka handelsplatser som bör ingå i företagets riktlinjer för utförande enligt artikel 27.5 i detta direktiv.
- (95) Ett värdepappersföretag bör anses fördela och påföra provisioner på ett diskriminerande sätt om det leder till att kunder påförs en provision eller en annan spread för utförande av tjänsten vid olika handelsplatser och att den skillnaden inte avspeglar de verkliga kostnadsskillnaderna för företaget att utföra order vid de handelsplatserna.
- (96) För att förbättra de förutsättningar under vilka värdepappersföretag fullgör sina skyldigheter att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för sina kunder i enlighet med detta direktiv, är det lämpligt att kräva, för finansiella instrument som omfattas av handelskravet i artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014, att varje handelsplats och systematisk internhandlare, och för övriga finansiella instrument, att varje utförandeplats, ger allmänheten tillgång till uppgifter om kvaliteten på utförandet av transaktioner på varje handelsplats.
- (97) Information som värdepappersföretag tillhandahåller kunder avseende sina riktlinjer för utförande är ofta generisk och standardiserad och gör det inte möjligt för kunderna att förstå hur en order kommer att utföras och att kontrollera att företagen fullgör sina skyldigheter att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna. För att förbättra investerarskyddet är det lämpligt att precisera principerna avseende den information som värdepappersföretag ger till sina kunder om riktlinjerna för utförande och att kräva att företagen årligen ska offentliggöra, för varje klass av finansiella instrument, de fem främsta handelsplatserna där de har utfört kundorder under det föregående året och ta hänsyn till den informationen och information som har offentliggjorts av handelsplatser om utförandekvaliteten i deras riktlinjer för bästa utförande.

- (98) När affärsförhållandet till kunden upprättas, kan värdepappersföretaget begära att kunden eller den presumtive kunden samtidigt samtycker till riktlinjerna för utförande av order och till att ordern kan komma att verkställas utanför en handelsplats.
- (99) Personer som tillhandahåller investeringstjänster på mer än ett värdepappersföretags vägnar bör inte betraktas som anknutna ombud utan som värdepappersföretag när de omfattas av definitionen i detta direktiv, med undantag för vissa personer som kan undantas.
- (100) Detta direktiv bör inte påverka de anknutna ombudens rätt att driva verksamhet som omfattas av andra direktiv och närbesläktad verksamhet med finansiella tjänster eller produkter som inte omfattas av detta direktiv, även om detta sker på uppdrag av delar av samma finansiella koncern.
- (101) Villkoren för att driva verksamhet utanför värdepappersföretagets egna lokaler (hemförsäljning) bör inte omfattas av detta direktiv.
- (102) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör inte registrera eller bör återkalla registreringen, om den verksamhet som faktiskt bedrivs tydligt visar att ett anknutet ombud har valt en medlemsstats rättssystem för att undgå strängare regler som gäller i en annan medlemsstat inom vars territorium ombudet avser att bedriva eller i praktiken bedriver större delen av sin verksamhet.
- (103) I detta direktiv bör godtagbara motparter anses agera som kunder.
- (104) Finanskrisen har blottlagt begränsningar i icke-professionella kunders förmåga att uppskatta riskerna med sina investeringar. Det bör bekräftas att uppföranderegler bör tillämpas med hänsyn till de investerare som har störst behov av skydd, men det är lämpligt att göra en bättre kalibrering av de krav som är tillämpliga på olika kategorier av kunder. För det ändamålet är det lämpligt att utöka vissa informations- och rapporteringskrav till att omfatta förbindelserna med godtagbara motparter. I synnerhet bör de relevanta kraven stå i relation till skyddet av kunders finansiella instrument och medel samt informations- och rapporteringskrav avseende mer komplexa finansiella instrument och transaktioner. För att bättre definiera klassificeringen av kommuner och lokala myndigheter är det lämpligt att tydligt utesluta dem från förteckningen över godtagbara motparter och förteckningen över kunder som betraktas som professionella, samtidigt som de kunderna även i fortsättningen får möjlighet att begära en behandling som professionella kunder.
- (105) När det gäller transaktioner mellan godtagbara motparter bör skyldigheten att offentliggöra limiterade kundorder vara tillämplig endast om motparten uttryckligen lämnar en limiterad order till ett värdepappersföretag för utförande.
- (106) Medlemsstaterna bör säkerställa respekt för rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽²⁾, som reglerar den behandling av personuppgifter som utförs vid tillämpningen av detta direktiv. Behandling av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 ⁽³⁾.
- (107) Alla värdepappersföretag bör ha samma möjligheter att delta i eller skaffa sig tillträde till reglerade marknader i hela unionen. Oavsett på vilket sätt transaktionerna för närvarande organiseras i medlemsstaterna, är det viktigt att avskaffa de tekniska och rättsliga begränsningar som råder när det gäller tillträde till reglerade marknader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (108) För att underlätta avslutandet av gränsöverskridande transaktioner är det lämpligt att ge värdepappersföretag tillträde till system för clearing och avveckling i hela unionen, oavsett om transaktionerna har genomförts via reglerade marknader i den berörda medlemsstaten. Värdepappersföretag som önskar delta direkt i avvecklingssystem i andra medlemsstater bör uppfylla de tillämpliga operativa och kommersiella kraven för medlemskap och vidta de tillsynsåtgärder som krävs för att de finansiella marknaderna ska kunna fortsätta att fungera smidigt och under ordnade former.
- (109) Tjänster som inom unionen tillhandahålls av tredjelandföretag omfattas av nationella ordningar och nationella bestämmelser. Företag som auktoriserats i enlighet med reglerna har inte frihet att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätt i andra medlemsstater än den medlemsstat där de är etablerade. När en medlemsstat anser att en lämplig skyddsnivå för sina icke-professionella kunder eller icke-professionella kunder som begärt att bli behandlade som professionella kunder kan uppnås genom att tredjelandföretaget etablerar en filial, är det lämpligt att införa ett gemensamt regelverk på unionsnivå med minimikrav för dessa filialer, och med beaktande av principen att tredjelandföretag inte bör behandlas på ett mer gynnsamt sätt än unionsföretag.
- (110) Vid genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) om jurisdiktioner som uppvisar brister i sina strategier mot penningtvätt och terrorismfinansiering och för vilka motåtgärder tillämpas eller jurisdiktioner som uppvisar brister i sina strategier mot penningtvätt och terrorismfinansiering och som inte har gjort tillräckliga framsteg för att ta itu med bristerna och inte åtagit sig att genomföra en handlingsplan som utvecklats tillsammans med FATF för att ta itu med bristerna.
- (111) Den bestämmelse i detta direktiv som reglerar tredjelandföretags tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet i unionen bör inte påverka möjligheterna för personer som är etablerade i unionen att utesluta på eget initiativ ta emot investeringstjänster från ett tredjelandföretag. Om ett tredjelandföretag tillhandahåller tjänster uteslutande på initiativ av en person som är etablerad i unionen, bör tjänsterna inte betraktas som tillhandahållna på unionens territorium. Om ett tredjelandföretag söker upp kunder eller presumtiva kunder i unionen eller erbjuder eller marknadsför investeringstjänster eller investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster i unionen bör detta inte betraktas som tjänster som tillhandahålls på kundens eget initiativ.
- (112) Auktorisation att driva en reglerad marknad bör utvidgas till att omfatta dels all verksamhet som har direkt samband med redovisning, behandling, utförande, bekräftelse och rapportering av order från det att dessa order tas emot av den reglerade marknaden, och fram till dess att de vidarebefordras för avslut, dels verksamhet som har samband med att finansiella instrument tas upp till handel. Detta bör även gälla transaktioner som genomförs av den reglerade marknaden utsedda särskilda marknadsgaranter som omfattas av denna marknads system och i enlighet med reglerna för dessa system. Inte alla transaktioner som genomförs av den reglerade marknaden, MTF-plattformens eller OTF-plattformens medlemmar eller deltagare ska anses genomförda inom ramen för den reglerade marknaden, MTF-plattformens eller OTF-plattformens system. Transaktioner som medlemmar eller deltagare genomför bilateralt och som inte uppfyller alla krav som fastställs för en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform enligt detta direktiv bör, vad definitionen av systematiska internhandlare vidkommer, betraktas som transaktioner som utförts utanför en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform. I det fallet bör skyldigheten för värdepappersföretag att offentliggöra fasta bud gälla om villkoren i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 uppfylls.
- (113) Med tanke på hur viktigt tillhandahållandet av likviditet är för att marknaderna ska fungera ordnat och effektivt bör värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel inom ramen för en marknadsgarantstrategi ha skriftliga avtal med handelsplatser som klarlägger deras skyldigheter att tillhandahålla likviditet till marknaden.
- (114) Detta direktiv bör inte innehålla något krav på att de behöriga myndigheterna ska godkänna eller granska innehållet i det skriftliga avtal mellan den reglerade marknaden och värdepappersföretaget som krävs för deltagandet i ett marknadsgarantsystem. Direktivet förhindrar dem dock inte från att godkänna detta, i den utsträckning som godkännanden eller granskningar enbart är baserade på de reglerade marknadernas uppfyllande av skyldigheterna enligt artikel 48.

- (115) Tillhandahållandet av centrala marknadsdatatjänster som är av avgörande betydelse för att användare ska kunna få önskad överblick över handelsverksamhet på unionens finansmarknader, och för att behöriga myndigheter ska kunna få exakt och övergripande information om relevanta transaktioner, bör omfattas av auktorisation och reglering för att säkerställa den erforderliga kvalitetsnivån.
- (116) Införandet av godkända publiceringsarrangemang (APA – *approved publication arrangement*) bör förbättra kvaliteten på information som ger handelstransparens och som offentliggörs vid OTC-handel och bör bidra betydligt till att säkerställa att sådana data offentliggörs på ett sätt som underlättar konsolideringen av dessa data med data som offentliggörs av handelsplatser.
- (117) När det nu finns en marknadsstruktur som möjliggör konkurrens mellan flera handelsplatser är det nödvändigt att en effektiv och heltäckande lösning för konsoliderad handelsinformation införs så snart som möjligt. Införandet av en kommersiell lösning för konsoliderad handelsinformation för aktier och aktieliknande finansiella instrument bör bidra till skapandet av en mer integrerad europeisk marknad och göra det lättare för marknadsdeltagare att få tillgång till en konsoliderad översikt över tillgänglig information som ger handelstransparens. Den planerade lösningen bygger på en auktorisation av leverantörer som bedriver verksamhet i enlighet med fördefinierade och övervakade parametrar som konkurrerar med varandra för att leverera i tekniskt hänseende i hög grad sofistikerade och innovativa lösningar, vilka tjänar marknaden i största möjliga utsträckning och säkerställer att det tillhandahålls enhetlig och korrekt marknadsdata. Genom att kräva att alla som tillhandahåller konsoliderad handelsinformation (CTP – *consolidated tape providers*) ska konsolidera data från alla APA och handelsplatser säkerställs att konkurrensen kommer att ske genom kundservice och inte genom uppgifternas omfattning. Det är dock lämpligt att redan nu förbereda sig på en lösning för konsoliderad handelsinformation genom ett offentligt upphandlingsförfarande om den planerade mekanismen inte leder till att ändamålsenlig och heltäckande konsoliderad handelsinformation för aktier och aktieliknande finansiella instrument tillhandahålls i tid.
- (118) Inrättandet av konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier anses vara svårare att genomföra än konsoliderad handelsinformation för finansiella aktieinstrument och potentiella leverantörer bör kunna skaffa sig erfarenheter från det sistnämnda innan man konstruerar det förstnämnda. För att underlätta ett korrekt inrättande av konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier är det därför lämpligt att föreskriva ett senareläggande av tillämpningsdatumet för de nationella bestämmelser som införlivar den relevanta bestämmelsen. Det är dock lämpligt att redan nu förbereda sig på en lösning för konsoliderad handelsinformation genom ett offentligt upphandlingsförfarande om den planerade mekanismen inte leder till att ändamålsenlig och heltäckande konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier tillhandahålls i tid.
- (119) När Esma, för andra finansiella instrument än aktier, bestämmer handelsplatser och APA som behöver ingå i den information efter handel som ska spridas av CTP, bör Esma säkerställa att målet med inrättandet av en integrerad unionsmarknad för de finansiella instrumenten kommer att uppnås och bör säkerställa icke-diskriminerande behandling av APA och handelsplatser.
- (120) Unionsrätten om kapitalbaskrav bör fastställa vilka minimikapitalkrav reglerade marknader bör uppfylla för att bli auktoriserade, och därvid beakta den särskilda karaktären hos de risker som är förenade med sådana marknader.
- (121) Den som driver en reglerad marknad bör även kunna driva en MTF-plattform eller OTF-plattform enligt de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.
- (122) Bestämmelserna i det här direktivet om upptagande av finansiella instrument till handel enligt de regler som tillämpas av den reglerade marknaden bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG⁽²⁾. En reglerad marknad bör inte hindras från att tillämpa striktare krav än dem som föreskrivs i det här direktivet vad beträffar emittenter av finansiella instrument som den överväger att ta upp till handel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som ska offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

- (123) Medlemsstaterna bör kunna utse olika behöriga myndigheter för att genomdriva de vittomfattande krav som anges i detta direktiv. Dessa myndigheter bör vara av offentlig natur för att garantera sitt oberoende gentemot de ekonomiska aktörerna och undvika intressekonflikter. Medlemsstaterna bör i enlighet med nationell rätt se till att den behöriga myndigheten finansieras på ett lämpligt sätt. Att offentliga myndigheter utses bör inte utesluta delegering, under den behöriga myndighetens ansvar.
- (124) För att säkerställa att kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna om tillfälliga stopp för handel, avförande från handel, avbrott i handel, otillbörliga marknadsförhållanden och omständigheter som kan tyda på marknadsmissbruk fungerar effektivt och punktligt, behövs det en effektiv kommunikations- och samordningsprocess mellan de nationella behöriga myndigheterna, vilket kommer att åstadkommas genom lösningar som utvecklas av Esma.
- (125) Vid G20-toppmötet i Pittsburgh den 25 september 2009 överenskomms att förbättra regleringen av, funktionen hos och transparensen på de finansiella marknaderna och råvarumarknaderna för att komma till rätta med alltför stor volatilitet i råvarupriserna. I kommissionens meddelande av den 28 oktober 2009 om en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa, och i kommissionens meddelande av den 2 februari 2011 om att möta utmaningarna i fråga om råvarumarknader och råvaror, skisseras åtgärder som bör vidtas i samband med överynen av direktiv 2004/39/EG. I september 2011 offentliggjorde Iosco (*International Organization of Securities Commission*) sina principer för reglering och tillsyn av råvaruderivatmarknader. De principerna godkändes vid G20-toppmötet i Cannes den 4 november 2011 med begäran om att marknadens tillsynsmyndigheter skulle få formella positionshanteringsbehörigheter, inklusive behörighet att i förväg fastställa positionslimiter när så är lämpligt.
- (126) De befogenheter som görs tillgängliga för behöriga myndigheter bör kompletteras med uttryckliga befogenheter att erhålla information från alla personer beträffande storleken på och syftet med en position i råvarurelaterade derivatkontrakt och att begära att personen ska vidta åtgärder för att minska storleken på positionen i derivatkontrakten.
- (127) En harmoniserad ordning för positionslimiter behövs för att säkerställa bättre samordning och samstämdhet i tillämpningen av G20-avtalet, särskilt för kontrakt som handlas i hela unionen. Därför bör behöriga myndigheter beviljas uttryckliga befogenheter för att fastställa limiterna, på grundval av metoder som Esma fastställt, för de positioner som en person kan inneha på aggregerad gruppnivå i ett råvarurelaterat derivatkontrakt vid någon tidpunkt, för att förebygga marknadsmissbruk, inbegripet utbudsstörning, och att stödja ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor, inbegripet förebyggande av marknadssnedvridande positioner. Sådana limiter bör främja integriteten på marknaden för derivatet och den underliggande råvaran utan att detta inkräktar på prisbildningsprocessen på marknaden för den underliggande råvaran och bör inte gälla för positioner som på ett objektivt sätt minskar de risker som direkt hör samman med affärsverksamhet i samband med råvaran. Skillnaden mellan spotkontrakt för råvaror och råvaruderivatkontrakt bör klargöras. För att åstadkomma en harmoniserad ordning är det också lämpligt att Esma övervakar genomförandet av positionslimiter och att behöriga myndigheter ingår samarbetsavtal, inbegripet utbyte av relevanta uppgifter med varandra, och gör det möjligt att övervaka och se till att limiterna efterlevs.
- (128) Alla handelsplatser som erbjuder handel med råvaruderivat bör ha inrättat lämpliga positionshanteringskontroller som ger erforderliga befogenheter att åtminstone övervaka och få tillgång till information om råvaruderivatpositioner, att kräva att sådana positioner minskas eller avslutas och att kräva att likviditet återförs till marknaden för att minska effekterna av en stor eller dominerande position. Esma bör upprätthålla och offentliggöra en förteckning med sammanfattningar av alla sådana positionslimiter och positionshanteringskontroller. De limiterna och arrangemangen bör tillämpas på ett konsekvent sätt och ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos marknaden i fråga. Det bör vara tydligt specificerat hur de tillämpas och vilka de kvantitativa tröskelvärden som utgör limiterna eller som kan utlösa andra skyldigheter är.
- (129) Handelsplatser bör varje vecka offentliggöra en aggregerad redovisning av de positioner som innehas av olika kategorier av personer för de olika råvaruderivatkontrakt, utsläppsrätter och derivat av dessa som handlas på deras plattformar. En uttömmande och detaljerad redovisning av de positioner som innehas av alla personer bör göras tillgänglig för den behöriga myndigheten minst dagligen. Arrangemangen för rapporteringen enligt detta direktiv bör i förekommande fall beakta de rapporteringskrav som redan finns enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 1227/2011.

- (130) Metoderna för att beräkna positionslimiter får visserligen inte skapa hinder för utvecklandet av nya råvaruderivat, men Esma bör vid fastställandet av beräkningsmetoderna säkerställa att utvecklande av nya råvaruderivat inte kan utnyttjas för att kringgå positionslimitordningen.
- (131) Positionslimiter bör fastställas för varje enskilt råvaruderivatkontrakt. För att positionslimitordningen inte ska kunna kringgåas genom att ständigt utveckla nya råvaruderivatkontrakt bör Esma säkerställa att beräkningsmetoderna hindrar allt kringgående genom att beakta de totala öppna kontrakten i andra råvaruderivat med samma underliggande råvara.
- (132) Det är önskvärt att göra det lättare för små och medelstora företag att få tillgång till kapital och att främja vidareutvecklingen av specialiserade marknader som syftar till att tillgodose behoven hos emittenter som är små och medelstora företag. De marknaderna, som vanligen drivs som MTF-plattformar enligt detta direktiv, kallas i allmänhet tillväxtmarknader för små och medelstora företag, tillväxtmarknader eller sidomarknader. Skapandet av en ny underkategori inom kategorin MTF-plattformar – tillväxtmarknad för små och medelstora företag – och registreringen av de marknaderna bör öka deras synlighet och stärka deras profil och bidra till utvecklingen av gemensamma tillsynsstandarder i unionen för de marknaderna. Uppmärksamhet bör fästas vid hur framtida reglering ytterligare bör stödja och främja användningen av den marknaden så att den blir attraktiv för investerare, och minska de administrativa bördorna och skapa ytterligare incitament för små och medelstora företag att få tillgång till kapitalmarknaderna genom dessa marknader.
- (133) De krav som är tillämpliga på den nya marknadskategorin måste ge tillräcklig flexibilitet för att kunna ta hänsyn till de olika framgångsrika marknadsmodeller som i dag finns i Europa. De måste också finna den rätta avvägningen mellan upprätthållandet av en hög nivå på investerarskyddet, vilket är av avgörande betydelse för att kunna främja investerarnas förtroende för emittenter på de marknaderna, samtidigt som man minskar onödiga administrativa bördor för emittenter på de marknaderna. Det föreslås att mer detaljerade uppgifter om krav för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, exempelvis krav avseende kriterier för upptagande till handel på en sådan marknad, kan fastställas närmare i delegerade akter eller tekniska standarder.
- (134) Mot bakgrund av vikten av att inte negativt påverka existerande framgångsrika marknader bör operatörer som driver marknader som är inriktade på små och medelstora emittenter även i fortsättningen ha möjlighet att välja att fortsätta att driva en sådan marknad i enlighet med kraven i detta direktiv utan att ansöka om registrering som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. Emittenter som är små och medelstora företag bör inte vara skyldiga att ansöka om att deras finansiella instrument ska tas upp till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.
- (135) För att den nya kategorin av marknader ska gynna små och medelstora företag bör minst 50 % av de emittenter vilkas finansiella instrument handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag själva vara små och medelstora företag. Den bedömningen bör göras årsvis. Det 50 %-kravet bör tillämpas med flexibilitet. Om det kriteriet tillfälligt inte uppfylls, betyder detta inte att handelsplatsen måste avregistreras eller vägras registrering som tillväxtmarknad för små och medelstora företag, om det finns rimliga utsikter för att den kommer att uppfylla kravet på minst 50 % från och med året därpå. Bedömningen av om emittenter är små och medelstora företag bör grundas på börsvärdet för de tre föregående kalenderåren. Detta bör garantera de emittenterna en smidigare övergång från de specialiserade marknaderna till huvudmarknaderna.
- (136) Konfidentiell information som förmedlas till en medlemsstats kontaktpunkt av en annan medlemsstats kontaktpunkt bör inte betraktas som rent inhemsk.
- (137) För att uppnå likvärdig behandling på hela den integrerade finansiella marknaden är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter. En samling gemensamma minimibefogenheter, tillsammans med tillräckliga resurser, bör kunna garantera effektiv tillsyn. I detta direktiv bör därför särskilt den minimiuppsättning av tillsyns- och utredningsbefogenheter som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ges i enlighet med nationell rätt fastställas. De befogenheterna bör, när nationell rätt så kräver, utövas genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt detta direktiv bör de agera objektivt och opartiskt och förbli autonoma i sitt beslutsfattande.
- (138) Detta direktiv specificerar en minimiuppsättning befogenheter som de behöriga myndigheterna bör ha, men de befogenheterna bör utövas inom ramen för ett komplett system av nationell rätt som garanterar respekt för grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till personlig integritet. För utövandet av de befogenheterna, som kan utgöra allvarliga intrång i rätten till respekt för privatliv och familjeliv, bostad och kommunikationer, bör

medlemsstaterna förfoga över adekvata och effektiva skyddsåtgärder mot alla former av missbruk, till exempel när det gäller ett korrekt förhandsgodkännande från den berörda medlemsstatens behöriga rättsliga myndigheter. Medlemsstaterna bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att utöva sådana inkräktande befogenheter i den utsträckning som de är nödvändiga för en korrekt utredning av allvarliga fall där det saknas likvärdiga medel för att nå samma resultat.

- (139) Inga åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter eller av Esma i deras tjänsteutövning bör direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för tillhandahållande av investerings-tjänster eller investeringsverksamhet i någon valuta.
- (140) Med tanke på det betydande inflytande och den betydande marknadsandel som uppnåtts av olika MTF-plattformar, är det lämpligt att säkerställa att det inrättas adekvata arrangemang för samarbete mellan MTF-plattformens behöriga myndighet och den behöriga myndigheten inom den jurisdiktion där MTF-plattformen tillhandahåller tjänster. För att föregripa en eventuell liknande utveckling bör detta utsträckas till att omfatta OTF-plattformar.
- (141) För att säkerställa att skyldigheterna enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 efterlevs av värdepappersföretag, av marknadsoperatörer som är auktoriserade att driva en MTF-plattform eller OTF-plattform, av reglerade marknader, av APA, CTP eller godkända rapporteringsmekanismer (ARM – *approved reporting mechanisms*), av dem som i praktiken kontrollerar deras affärsverksamhet och av medlemmarna i värdepappersföretagets och de reglerade marknadernas ledningsorgan, samt för att säkerställa att de är föremål för liknande behandling i hela unionen, bör medlemsstaterna vara skyldiga att föreskriva sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. De administrativa sanktioner och åtgärder som fastställs i medlemsstaterna bör uppfylla vissa centrala krav i förhållande till de personer sanktionerna avser, kriterier som bör beaktas när en sanktion eller åtgärd tillämpas, offentliggörande, centrala befogenheter att påföra sanktioner och nivåer för administrativa avgifter.
- (142) I synnerhet bör behöriga myndigheter få befogenhet att föreskriva avgifter som är tillräckligt stora för att balansera de fördelar som kan förväntas och vara avskräckande även för större institut och deras chefer.
- (143) Det krävs också att de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt och med stadgan, har möjlighet att få tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler. Tillträde till sådana lokaler krävs när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma en sådan begäran, helt eller delvis, eller om det finns rimliga skäl att anta att en eventuell begäran inte skulle höras eller att de dokument eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras. Om förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten bör denna befogenhet för tillträde till lokaler, i enlighet med nationell rätt, användas efter det att man fått rättsligt förhandstillstånd.
- (144) Befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafik från värdepappersföretag som utför transaktioner och dokumenterar utförandet av transaktioner, liksom befintliga uppgifter om tele- och datatrafik från teleoperatörer, utgör avgörande bevis, ibland de enda, för att upptäcka och bevisa förekomst av marknadsmissbruk och för att kontrollera företagets efterlevnad av investerarskydds krav och andra krav i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. Därför bör de behöriga myndigheterna kunna begära befintliga upptagningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och datatrafik från ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut. Tillgång till data- och teletrafik krävs för att upptäcka och påföra sanktioner för marknadsmissbruk eller överträdelser av kraven i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

För att införa lika spelregler i unionen när det gäller tillgång till befintliga uppgifter om tele- och datatrafik hos en teleoperatör eller befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafikuppgifter hos ett värdepappersföretag, bör de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell rätt kunna begära befintliga uppgifter om tele- och datatrafik hos en teleoperatör i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt och befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafik hos ett värdepappersföretag, i de fall då det föreligger rimlig misstanke om att sådana uppgifter relaterade till föremålet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa beteenden som är förbjudna enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller överträdelser av kraven i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Tillgång till uppgifter om tele- och datatrafik som innehåller av en teleoperatör bör inte omfatta innehållet i telefonsamtal.

- (145) För att säkerställa en konsekvent tillämpning av sanktioner i unionen bör medlemsstaterna vara skyldiga att säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter.
- (146) För att se till att behöriga myndigheters beslut har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör besluten som regel offentliggöras. Offentliggörandet av beslut är också ett viktigt sätt för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörerna om vilka handlingar som anses utgöra en överträdelse av detta direktiv och att främja ett allmänt bättre beteende bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande orsakar oproportionerlig skada för de berörda personerna, äventyrar finansiella marknadernas stabilitet eller en pågående utredning, bör de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionerna och åtgärderna på anonym grund i enlighet med nationell rätt eller skjuta upp offentliggörandet.

De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inte offentliggöra sanktioner om ett anonymt eller uppskjutet offentliggörande anses vara otillräckligt för att säkerställa att finansiella marknadernas stabilitet inte äventyras. De behöriga myndigheterna bör inte vara skyldiga att offentliggöra åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse om offentliggörandet skulle vara oproportionerligt. Det är lämpligt att skapa en mekanism för rapportering av icke offentliggjorda sanktioner till Esma så att de behöriga myndigheterna kan beakta dem i sin löpande tillsyn. Detta direktiv kräver inte men bör inte heller förhindra att straffrättsliga påföljder till följd av överträdelser av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 offentliggörs.

- (147) För att de behöriga myndigheterna ska kunna upptäcka potentiella överträdelser bör de ha nödvändiga utredningsbefogenheter, och de bör inrätta effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser, inbegripet skydd av anställda som rapporterar överträdelser inom sitt eget institut. De mekanismerna bör inte påverka tillbörligt skydd av anklagade personer. Lämpliga förfaranden bör inrättas för att säkerställa ändamålsenligt skydd för en anklagad person, i synnerhet när det gäller den personens rätt till skydd av sina personuppgifter och förfaranden för att säkerställa den anklagade personens rätt till försvar och rätt att höras före antagandet av ett beslut som rör denne, liksom personens rätt till effektiva rättsmedel inför domstol mot beslut som rör denne.
- (148) Detta direktiv bör hänvisa till både sanktioner och åtgärder för att täcka alla de åtgärder som vidtas efter att en överträdelse vilkas syfte är att förebygga nya överträdelser, oavsett om åtgärderna enligt nationell rätt kvalificeras som en sanktion eller en åtgärd.
- (149) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga påföljder i medlemsstaternas rätt.
- (150) Även om det inte finns några hinder för medlemsstaterna att fastställa regler för både administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder för samma överträdelser, bör de inte vara skyldiga att fastställa regler för administrativa sanktioner för överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 vilka omfattas av nationell straffrätt. Medlemsstaterna är i överensstämmelse med nationell rätt inte skyldiga att påföra såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma brott, men bör kunna göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelser av detta direktiv eller av förordning (EU) nr 600/2014 bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas förmåga att inom fastställd tid samarbeta och få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, även efter det att dessa överträdelser har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (151) För att skydda kunderna, utan att detta påverkar kundernas rätt att väcka talan inför domstol, är det lämpligt att medlemsstaterna uppmuntrar de offentliga eller privata instanser som har inrättats för att lösa tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister, och därvid beaktar kommissionens rekommendation 98/257/EG⁽¹⁾ och kommissionens rekommendation 2001/310/EG⁽²⁾. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda befintliga mekanismer för gränsöverskridande samarbete vid genomförandet av bestämmelserna om reklamationer och förfaranden för reglering av tvister utanför domstol, särskilt nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-Net).

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 98/257/EG av den 30 mars 1998 om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol (EGT L 115, 17.4.1998, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation 2001/310/EG av den 4 april 2001 om principer som ska tillämpas på extrajudiciella organ som deltar i reglering av konsumenttvister som görs upp i godo (EGT L 109, 19.4.2001, s. 56).

- (152) Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter, andra myndigheter, organ eller personer bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeland som föreskrivs i direktiv 95/46/EG. Esmas eventuella utbyte av personuppgifter med tredjeland, och Esmas eventuella överföring av personuppgifter till tredjeland, bör ske i enlighet med de regler för överföring av personuppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.
- (153) Det är nödvändigt att stärka reglerna om utbyte av information mellan nationella behöriga myndigheter och att öka kraven på att de bistår varandra och samarbetar. Med anledning av den ständigt tilltagande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att detta direktiv genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. Det är viktigt att sträng yrkesmässig sekretess iakttas vid informationsutbytet, för att sörja för att uppgifterna överförs på ett korrekt sätt och särskilda rättigheter skyddas.
- (154) Om verksamheten på en handelsplats som har inrättat arrangemang i en värdmedlemsstat har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och skyddet av investerarna i värdmedlemsstaten, bör de proportionella samarbetsarrangemang som ska upprättas få ändamålsenlig utformning utifrån de möjliga samarbetsformerna mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och i värdmedlemsstaten, och stå i proportion till behoven av gränsöverskridande tillsynssamarbete, särskilt till följd av arten och omfattningen av effekterna på värdepappersmarknaderna och investerarskyddet i värdmedlemsstaten, t.ex. informationsutbyte, samråd och bistånd från fall till eller på regelbunden basis.
- (155) För att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen beträffande detaljerade uppgifter rörande undantag, klargörande av definitioner, kriterier för bedömning av ett värdepappersföretags tilltänkta förvärv, organisatoriska krav för värdepappersföretag, APA och CTP, hantering av intressekonflikter, uppföranderegler vid tillhandahållande av investeringstjänster, utförande av order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna, hantering av kundorder, transaktioner med godtagbara motparter, omständigheter som utlöser informationskravet för värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform och operatörer på en reglerad marknad, omständigheter som innebär allvarlig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad med syfte att tillfälligt stoppa handel med finansiella instrument på en MTF-plattform eller en OTF-plattform eller en reglerad marknad eller att avföra dem därifrån, tillväxtmarknader för små och medelstora företag, trösklarna över vilka skyldigheterna avseende positionsrapportering tillämpas och kriterier enligt vilka en handelsplats verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och för skyddet av investerarna. Det är av särskild vikt att kommissionen i sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerande akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (156) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör garantera en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för investerare, inbegripet dem som investerar i strukturerade insättningar, och konsumenter i hela unionen. Det vore effektivt och lämpligt att överlåta åt Esma, som är ett organ med högspecialiserad expertis, att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande vilka inte inbegriper policyval, för överlämnande till kommissionen. För att säkerställa ett konsekvent skydd för investerare och konsumenter inom sektorerna för finansiella tjänster bör Esma i så stor utsträckning som möjligt genomföra sina uppgifter i nära samarbete med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) upprättad genom Europaparlamentets och rådets förordning 1093/2010⁽¹⁾ och Eiopa.
- (157) Kommissionen bör anta det förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma beträffande undantag gällande verksamhet som betraktas som sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten, beträffande den information som ska tillhandahållas och vissa krav inom ramen för förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av värdepappersföretag, beträffande förvärv av kvalificerat innehav, beträffande algoritmisk handel, beträffande definitionen av handel genom matchad principalhandel, beträffande skyldigheten att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna, beträffande tillfälligt stopp eller avförande av finansiella instrumentet från handel på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller OTF-plattform, beträffande frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet, beträffande etablering av en filial, beträffande systemens motståndskraft, handelsspärrar och elektronisk handel, beträffande tick-size, beträffande synkronisering

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

av klockor, beträffande upptagande av finansiella instrument till handel, beträffande positionslimiter och positionshanteringskontroll inom råvaruderivat, beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av leverantörer av datarapporterings tjänster, beträffande organisatoriska krav för APA, CTP och ARM beträffande samarbete mellan behöriga myndigheter. Kommissionen bör anta de förslagen till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (158) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör anförtros utarbetandet av tekniska standarder för överlämnande till kommissionen beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av värdepappersföretag, beträffande förvärvet av ett kvalificerat innehav, beträffande handel och avslut av transaktioner på MTF-plattformar och OTF-plattformar, beträffande tillfälligt stopp för handel med instrument och avförande av finansiella instrument från handel, beträffande frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet, beträffande etablering av en filial, beträffande positionsrapporter per kategori av positionsinnehavare, beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation, beträffande förfarandena och formerna för att överlämna information som gäller offentliggörande av beslut, beträffande skyldighet att samarbeta, beträffande samarbete mellan behöriga myndigheter, beträffande informationsutbyte och beträffande samråd före auktorisation av ett investeringsföretag.
- (159) Kommissionen bör överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av OTF-plattformars funktionssätt, funktionen hos ordningen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, verkan av krav avseende automatiserad handel och högfrekvenshandel, erfarenheterna från mekanismen för förbud mot vissa produkter eller metoder och verkan av åtgärderna avseende råvaruderivatmarknader.
- (160) Senast den 1 januari 2018 bör kommissionen utarbeta en rapport om de potentiella effekterna på energipriserna och energimarknadernas funktionssätt till följd av att övergångsperioden för tillämpning av clearingkravet och marginalsäkerhetskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012 löper ut. Vid behov bör kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att fastställa eller ändra relevant rätt, inbegripet särskild sektorsspecifik lagstiftning såsom förordning (EU) nr 1227/2011.
- (161) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾ tillåter medlemsstaterna att auktorisera förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade AIF-förvaltare) att tillhandahålla vissa investeringstjänster utöver förvaltningen av alternativa investeringsfonder, däribland förvaltning av investeringsportföljer, investeringsrådgivning, förvaring och administration av aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar, samt mottagande och vidarebefordran av order beträffande finansiella instrument. Eftersom kraven beträffande tillhandahållandet av dessa tjänster är harmoniserade inom unionen bör AIF-förvaltare som auktoriserats av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat att tillhandahålla dessa tjänster inte behöva någon ytterligare auktorisering i värdmedlemsstaten och inte heller underkastas någon annan med samma verkan.
- (162) Enligt det nuvarande regelverket ska AIF-förvaltare som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänsterna och som har för avsikt att tillhandahålla dem i andra medlemsstater än sin hemmedlemsstat uppfylla ytterligare nationella krav, inbegripet etableringen av en separat juridisk enhet. För att undanröja hindren för gränsöverskridande tillhandahållande av harmoniserade investeringstjänster och för att säkerställa lika spelregler mellan enheter som tillhandahåller samma investeringstjänster enligt samma regelverk, bör en AIF-förvaltare som auktoriserats att tillhandahålla dessa tjänster kunna tillhandahålla dem på gränsöverskridande basis, med förbehåll för tillämpliga anmälningskrav, inom ramen för den auktorisation som beviljats av de behöriga myndigheterna i deras hemmedlemsstat.
- (163) Direktiv 2011/61/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (164) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa en integrerad finansiell marknad, på vilken investerare åtnjuter effektivt skydd samtidigt som marknadens effektivitet och integritet på ett övergripande plan upprätthålls, kräver att gemensamma lagstadgade krav, som styr de reglerade marknadernas och andra handelssystemens funktion på ett sätt som förhindrar att bristande genomlysning eller störningar på en marknad äventyrar den effektiva

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

driften av hela unionens finansiella system, fastställs avseende värdepappersföretagen, oavsett var i unionen de har auktoriserats inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av direktivets omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (165) Med tanke på att Esma i och med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 får utökade uppgifter, bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen se till att tillräckliga personalresurser och finansiella medel ställs till förfogande.
- (166) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och följer de principer som erkänns i stadgan, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till konsumentskydd, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk rättegång, rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott, och det måste genomföras i enlighet med de rättigheterna och principerna.
- (167) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i denna fråga i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och lämnat ett yttrande den 10 februari 2012 ⁽¹⁾.
- (168) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivande-åtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (169) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Införlivandet av de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (170) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och datum för tillämpning av de direktiv som anges i bilaga III, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster och företag från tredjeland som utför investeringstjänster genom etablering av en filial i unionen.
2. I detta direktiv fastställs krav angående
 - a) auktorisations- och driftsvillkor för värdepappersföretag,
 - b) tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster, genom etablering av en filial,

⁽¹⁾ EUT C 147, 25.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) auktorisation och drift av reglerade marknader,
- d) auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster samt dessa leverantörers drift, och
- e) behöriga myndigheters tillsyn, samarbete och kontroller av efterlevnaden.

3. Följande bestämmelser ska också tillämpas på kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU när de tillhandahåller ett eller flera slag av investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet:

- a) Artiklarna 2.2, 9.3 samt 14 och 16–20.
- b) Kapitel II i avdelning II med undantag för andra stycket i artikel 29.2.
- c) Kapitel III i avdelning II med undantag för artiklarna 34.2 och 34.3, 35.2–35.6 och 35.9.
- d) Artiklarna 67–75 samt 80, 85 och 86.

4. Följande bestämmelser ska också tillämpas på värdepappersföretag och kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU vid försäljning eller rådgivning till kunder i samband med strukturerade insättningar:

- a) Artiklarna 9.3, 14 samt 16.2, 16.3 och 16.6.
- b) Artiklarna 23–26, 28 samt artikel 29 med undantag för andra stycket i punkt 2, och artikel 30.
- c) Artiklarna 67–75.

5. Artikel 17.1–17.6 ska även tillämpas på medlemmar eller deltagare på reglerade marknader och MTF-plattformar för vilka det inte krävs auktorisation enligt detta direktiv enligt artikel 2.1 a, e, i och j.

6. Bestämmelserna i artiklarna 57 och 58 ska även tillämpas på personer som är undantagna enligt artikel 2.

7. Alla multilaterala system för finansiella instrument ska antingen drivas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II om MTF-plattformar eller OTF-plattformar eller bestämmelserna i avdelning II om reglerade marknader.

Ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent, systematiskt och substantiellt sätt handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska drivas i enlighet med avdelning III i förordning (EU) nr 600/2014.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014 ska alla transaktioner med de finansiella instrument som avses i första och andra stycket och som inte genomförs på multilaterala system eller genom systematiska internhandlare uppfylla de relevanta bestämmelserna i avdelning III i förordning (EU) nr 600/2014.

*Artikel 2***Undantag**

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på
 - a) försäkringsföretag eller företag som bedriver sådan verksamhet avseende återförsäkring och retrocession som avses i direktiv 2009/138/EG när de bedriver sådan verksamhet som avses i det direktivet,
 - b) personer som tillhandahåller investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag,
 - c) personer som tillhandahåller investeringstjänster i de fall då tjänsten tillhandahålls tillfälligt i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga, vilka inte utesluter att tjänsten tillhandahålls,
 - d) personer som för egen räkning handlar med andra finansiella instrument än råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa och som inte tillhandahåller några andra investeringstjänster eller utför någon annan investeringsverksamhet med andra finansiella instrument än råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa om inte sådana personer
 - i) är marknadsgaranter,
 - ii) är medlemmar av eller deltagare på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats,
 - iii) tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, eller
 - iv) handlar för egen räkning vid utförande av kundorder.

Personer undantagna enligt leden a, i eller j behöver inte uppfylla villkoren i det här ledet för att vara undantagna.

- e) operatörer med skyldighet till efterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG som, när de handlar med utsläppsrätter, inte utför kundorder och inte tillhandahåller några investeringstjänster eller utför någon investeringsverksamhet på annat sätt än genom handel för egen räkning, förutsatt att de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel,
- f) personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företaget,
- g) personer som tillhandahåller investeringstjänster som endast består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företag och tillhandahållande av investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller andra dotterföretag till samma moderföretag,
- h) medlemmarna av ECBS och andra nationella organ som fyller likartade funktioner i unionen, andra offentliga organ som har som uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden i unionen och internationella finansinstitut som inrättats av två eller flera medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till förmån för sina medlemmar som har eller hotas av svåra finansiella problem,

i) företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på unionsnivå eller inte, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut för sådana företag,

j) personer

i) inbegripet personer som är marknadsgaranter, som handlar för egen räkning med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa, med undantag för personer som handlar för egen räkning när de utför kundorder, eller

ii) som tillhandahåller andra investeringstjänster än handel för egen räkning, rörande råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa till kunder eller leverantörer i sin huvudsakliga verksamhet,

under förutsättning att

— detta i vart och ett av dessa fall, på individuell nivå och på aggregerad nivå, är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet, om koncernen ses som helhet, om denna huvudsakliga verksamhet inte är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i det här direktivet eller sådana bankverksamheter som avses i direktiv 2013/36/EU eller verkar som marknadsgarant för råvaruderivat,

— de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, och

— de personerna årligen anmäler till den berörda behöriga myndigheten att de utnyttjar detta undantag och på begäran rapporterar till den behöriga myndigheten om den grund på vilken de anser att deras verksamhet enligt leden i och ii är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet,

k) personer som tillhandahåller investeringsrådgivning inom ramen för annan professionell verksamhet som inte omfattas av detta direktiv, om ingen specifik ersättning lämnas för denna rådgivning,

l) sammanslutningar som har inrättats av danska och finländska pensionsfonder med det enda syftet att förvalta tillgångarna i pensionsfonder som är medlemmar i de sammanslutningarna,

m) *agenti di cambio* vars verksamhet och funktion styrs av artikel 201 i det italienska lagdekretet (*decreto legislativo*) nr 58 av den 24 februari 1998,

n) systemansvariga för överföringssystem enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2009/72/EG eller artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG när de fullgör sina uppgifter enligt de direktiven, enligt förordning (EG) nr 714/2009, enligt förordning (EG) nr 715/2009 eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som har antagits i enlighet med de förordningarna, alla personer som agerar som tjänsteleverantörer på deras vägnar för att utföra uppgifterna enligt de lagstiftningsakterna eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som har antagits enligt de förordningarna samt alla operatörer eller förvaltare av energibalanseringssystem, rörledningsnät eller system för balansering av tillgången och efterfrågan på energi, när dessa utför sådana uppgifter;

det undantaget ska gälla personer som deltar i verksamheten som fastställs i denna punkt, bara om de utför investeringsverksamhet eller tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat för att utföra denna verksamhet; det undantaget ska inte gälla för sekundärmarknadsoperationer, inklusive plattformar för sekundärhandel med finansiella överföringsrättigheter,

o) värdepapperscentraler som regleras enligt unionsrätten, i den utsträckning som de regleras enligt den unionsrätten.

2. Rättigheterna enligt detta direktiv ska inte gälla tillhandahållande av tjänster som motpart vid transaktioner som genomförs av offentliga organ som handhar offentlig skuld eller medlemmar av ECBS vid utförandet av deras uppgifter enligt EUF-fördraget och protokoll nr 4 om stadgan för det europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken eller vid utförandet av motsvarande uppgifter enligt nationella bestämmelser.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 för att klargöra i punkt 1 c om en verksamhet ska betraktas som en verksamhet som bedrivs tillfälligt.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange, enligt punkt 1 j kriterierna för när en verksamhet ska betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten på koncernnivå.

De kriterierna ska beakta åtminstone följande:

- a) Kravet på att sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå.
- b) Storleken av handelsverksamheten i förhållande till den totala handelsverksamheten på marknaden i den tillgångsklassen.

Vid fastställandet av huruvida sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå får Esma bestämma att det kapital som är avsatt för att utföra sidoverksamheten i förhållande till det kapital som är avsatt för att utföra den huvudsakliga verksamheten ska beaktas. Den faktorn ska under inga omständigheter vara tillräcklig för att visa att verksamheten är en sidoverksamhet till koncernens huvudsakliga verksamhet.

De verksamheter som avses i denna punkt ska beaktas på koncernnivå.

De faktorerna som avses i andra och tredje styckena ska inte omfatta:

- a) sådana koncerninterna transaktioner som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 som sker för likviditets- eller riskhantering inom företagskoncernen,
- b) transaktioner med derivat som på ett objektivet mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen,
- c) transaktioner med råvaruderivat och utsläppsrätter som genomförs för att fullgöra skyldigheter att tillhandahålla likviditet på en handelsplats, när sådana skyldigheter krävs av tillsynsmyndigheterna i enlighet med unionsrätten eller nationella lagar och andra författningar eller av handelsplatserna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 3

Frivilliga undantag

1. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa detta direktiv på personer för vilka de är hemmedlemsstat, under förutsättning att de personernas verksamhet är auktoriserad och reglerad på nationell nivå, och de personerna

- a) inte får inneha kundmedel eller kunders värdepapper och därför inte vid någon tidpunkt får stå i skuld till sina kunder,

- b) inte får tillhandahålla några investeringstjänster utom mottagande och vidarebefordran av order som avser överlåtbara värdepapper och andelar i företag för kollektiva investeringar och/eller tillhandahållande av investeringsrådgivning i samband med sådana finansiella instrument, och
- c) vid tillhandahållande av denna tjänst endast får vidarebefordra order till
- i) värdepappersföretag som har auktoriserats i enlighet med detta direktiv,
 - ii) kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2013/36/EU,
 - iii) filialer till värdepappersföretag eller till kreditinstitut auktoriserade i tredjeland och som är föremål för och följer tillsynsregler som de behöriga myndigheterna anser vara minst lika strikta som reglerna i det här direktivet, i förordning (EU) nr 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU,
 - iv) företag för kollektiva investeringar som enligt en medlemsstats rätt är auktoriserat att utbjuda andelar till allmänheten och till förvaltarna av sådana företag, eller
 - v) värdepappersföretag med fast kapital enligt artikel 17.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾ vilkas värdepapper är noterade eller omsätts på en reglerad marknad i en medlemsstat, eller
- d) uteslutande utför investeringsverksamhet rörande råvaror, utsläppsrätter och/eller derivat av dessa och enbart för att säkra sina kunders affärsrisker, om de kunderna uteslutande utgörs av lokala elföretag enligt definitionen i artikel 2.35 i direktiv 2009/72/EG och/eller naturgasföretag enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/73/EG, förutsatt att de kunderna gemensamt innehar 100 % av de personernas kapital eller rösträtter, utövar gemensam kontroll och undantas enligt artikel 2.1 j i det här direktivet om de själva utför de investeringstjänsterna, eller
- e) uteslutande utför investeringsverksamhet rörande utsläppsrätter och/eller derivat av dessa och enbart för att säkra sina kunders affärsrisker, om de kunderna uteslutande utgörs av verksamhetsutövare enligt definitionen i artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG, förutsatt att de kunderna gemensamt innehar 100 % av de personernas kapital eller rösträtter, utövar gemensam kontroll och undantas enligt artikel 2.1 j i det här direktivet om de själva utför de investeringstjänsterna.

2. De personer som avses i punkt 1 ska i medlemsstaternas ordningar omfattas av krav som minst motsvarar följande krav i detta direktiv:

- a) Villkor och förfaranden för auktorisation och fortlöpande tillsyn enligt artiklarna 5.1 och 5.3 samt 7–10, 21, 22 och 23 och de motsvarande delegerade akter som kommissionen antar i enlighet med artikel 89.
- b) Uppföranderegler enligt artiklarna 24.1, 24.3, 24.4, 24.5, 24.7 och 24.10, 25.2, 25.5 och 25.6 och, om den nationella ordningen medger att de personerna utser anknutna ombud, artikel 29, samt respektive genomförandeåtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

- c) Organisatoriska krav som fastställs i första, sjätte och sjunde stycket i artikel 16.3 och i artikel 16.6 och 16.7 och de motsvarande delegerade akter som kommissionen antar i enlighet med artikel 89.

Medlemsstaterna ska kräva att personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 i den här artikeln ska omfattas av ett system för ersättning till investerare som erkänns i enlighet med direktiv 97/9/EG. Medlemsstaterna får tillåta värdepappersföretag att inte omfattas av ett sådant system förutsatt att de har en ansvarsförsäkring som, med beaktande av den storlek, riskprofil och rättsliga form som de personer som undantas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln har, säkerställer likvärdigt skydd till deras kunder.

Genom undantag från andra stycket i den här punkten får medlemsstater som redan har sådana lagar och andra författningar på plats före den 2 juli 2014, fram till och med den 3 juli 2019 kräva att personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 i den här artikeln, när de tillhandahåller investeringstjänsterna mottagande och vidarebefordran av order och/eller tillhandahållande av investeringsrådgivning avseende andelar i företag för kollektiva investeringar och agerar som mellanhänder för ett förvaltningsbolag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, ska de personerna vara solidariskt ansvariga tillsammans med förvaltningsbolaget för alla skador som åsamkats kunden i samband med de tjänsterna.

3. Personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 ska inte åtnjuta den frihet att tillhandahålla tjänster eller utföra verksamhet eller etablera filialer som följer av artiklarna 34 respektive 35.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Esmå anmäla utnyttjandet av den möjlighet som ges enligt den här artikeln och ska säkerställa att det i varje auktorisation som beviljas i enlighet med punkt 1 omnämns att den beviljas i enlighet med den här artikeln.

5. Medlemsstaterna ska tillstålla Esmå de bestämmelser i nationell rätt som motsvarar de krav i detta direktiv som förtecknas i punkt 2.

Artikel 4

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. värdepappersföretag: juridisk person vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla en eller flera investeringstjänster till tredjepart och/eller att utföra en eller flera investeringsverksamheter.

Medlemsstaterna får i definitionen av värdepappersföretag inbegripa företag som inte är juridiska personer förutsatt att

- a) deras rättsliga ställning sörjer för en skyddsnivå för tredjeparts intressen som är likvärdig med den som erbjuds av juridiska personer ger, och

- b) de är underkastade sådan motsvarande tillsyn som är lämplig med hänsyn till deras juridiska form.

Om en fysisk person tillhandahåller tjänster som inbegriper innehav av penningmedel eller överlåtbara värdepapper för tredje mans räkning, får denne dock betraktas som ett värdepappersföretag vid tillämpningen av det här direktivet och av förordning (EU) nr 600/2014 endast om, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga kraven i det här direktivet, i förordning (EU) nr 600/2014 och i direktiv 2013/36/EU, den personen uppfyller följande villkor:

- a) Tredje mans äganderätt till instrument och penningmedel måste vara skyddade, särskilt vid företagets eller dess ägares insolvens eller då utmätning, kvittning eller andra anspråk görs gällande av företagets ägare eller dess borgenärer.

- b) Företaget måste vara underkastat regler som syftar till att övervaka företagets och dess ägares solvens.
 - c) Företagets årsbokslut måste granskas av en eller flera personer som enligt nationell rätt har behörighet att utföra revision av räkenskaper.
 - d) Om företaget har en enda ägare måste den personen säkerställa att investerarna skyddas om företagets verksamhet upphör till följd av ägarens död, eller arbetsoförmåga eller annan liknande omständighet.
2. investeringstjänster och investeringsverksamhet: någon av de tjänster och de verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga I i fråga om de instrument som anges i avsnitt C i bilaga I.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 som anger

- a) vilka derivatkontrakt som anges i avsnitt C.6 i bilaga I som har samma egenskaper som de grossistenergi-produkter och som måste avvecklas fysiskt och energiderivatkontrakt som definieras i C.6,
 - b) vilka derivatkontrakt som avses i avsnitt C.7 i bilaga I som har samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument,
 - c) vilka derivatkontrakt som anges i avsnitt C.10 i bilaga I som har samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument, med utgångspunkt från bland annat om de handlas på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform.
3. sidotjänst: någon av de tjänster som anges i avsnitt B i bilaga I.
4. investeringsrådgivning: tillhandahållande av personliga rekommendationer till en kund, på dennes begäran eller på värdepappersföretagets initiativ, i fråga om en eller flera transaktioner som avser finansiella instrument.
5. utförande av order för kunds räkning: att köpa eller sälja ett eller flera finansiella instrument för kunders räkning och inbegripet ingående av avtal för att sälja finansiella instrument som utfärdats av ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut vid tidpunkten för utfärdandet av dessa.
6. handel för egen räkning: handel med utnyttjande av eget kapital som utmynnar i att transaktioner med ett eller flera finansiella instrument ingås.
7. marknadsgarant: en person som på finansiella marknaderna på fortlöpande basis åtagit sig att handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av den personens eget kapital till priser som fastställts av den personen.
8. portföljförvaltning: förvaltning av värdepapper på diskretionär basis enligt uppdrag från enskilda kunder, om dessa portföljer innehåller ett eller flera finansiella instrument.
9. kund: varje fysisk eller juridisk person till vilken ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster.
10. professionell kund: en kund som uppfyller kriterierna i bilaga II.
11. icke-professionell kund: en kund som inte är en professionell kund.

12. tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag i enlighet med artikel 33.
13. små och medelstora företag: i detta direktiv avses företag som hade ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 000 000 EUR beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren.
14. limiterad order: en order att köpa eller sälja ett finansiellt instrument till ett angivet högsta eller lägsta pris eller bättre och avseende en angiven volym.
15. finansiellt instrument: sådana instrument som anges i avsnitt C bilaga I.
16. C6-energiderivatkontrakt: optioner, terminer (*futures*), swappar och andra derivatkontrakt som nämns i avsnitt C.6 i bilaga I avseende kol eller olja som handlas på en OTF-plattform och som måste avvecklas fysiskt.
17. penningmarknadsinstrument: sådana klasser av instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, t.ex. stats-skuldväxlar, inlåningsbevis och företagscertifikat, med undantag av betalningsmedel.
18. marknadsoperatör: en eller flera personer som leder och/eller driver verksamheten på en reglerad marknad och får vara den reglerade marknaden själv.
19. multilateralt system: ett system eller en facilitet där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet.
20. systematisk internhandlare: ett värdepappersföretag som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad, en MTF- eller OTF-plattform utan att utnyttja ett multilateralt system.

Huruvida det rör sig om en frekvent och systematisk omfattning ska bedömas utifrån antalet OTC-transaktioner med det finansiella instrumentet som värdepappersföretaget genomför för egen räkning när det utför kundorder. Huruvida det rör sig om en väsentlig omfattning ska bedömas antingen utifrån volymen på värdepappersföretagets OTC-handel i förhållande till värdepappersföretagets totala handel med ett specifikt finansiellt instrument, eller utifrån volymen på värdepappersföretagets OTC-handel i förhållande till den totala handeln inom unionen med ett specifikt finansiellt instrument. Definitionen av systematisk internhandlare ska endast tillämpas när de på förhand uppsatta gränserna för vad som är en frekvent och systematiskt omfattning och en väsentlig omfattning båda överskrids eller när ett värdepappersföretag väljer att ansluta sig till ordningen för systematiska internhandlare.

21. reglerad marknad: ett multilateralt system som drivs och/eller leds av en marknadsoperatör, vilket sammanför eller underlättar sammanförandet av flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med dess icke-skönmässiga regler – så att detta leder till ett kontrakt i fråga om finansiella instrument upptagna till handel enligt dess regler och/eller system, och som är auktoriserat och löpande verksamt och drivs i enlighet med avdelning III i detta direktiv.
22. multilateral handelsplattform (MTF-plattform): ett multilateralt system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör och som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke-skönmässiga regler – så att detta leder till ett kontrakt i enlighet med avdelning II i detta direktiv.
23. organiserad handelsplattform (OTF-plattform): ett multilateralt system som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att detta leder till ett kontrakt i enlighet med avdelning II i detta direktiv.

24. handelsplats: en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform.
25. likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån följande kriterier och med beaktande av de specifika marknadsstrukturerna för det finansiella instrumentet eller klassen av finansiella instrument, dvs.
- a) den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor, med beaktande av produkternas art och livscykel inom klassen av finansiella instrument,
 - b) antalet och typen av marknadsaktörer, inbegripet förhållandet mellan antalet marknadsaktörer och antalet instrument som handlas när det gäller en särskild produkt,
 - c) den genomsnittliga storleken på spreadar, när uppgift finns.
26. behörig myndighet: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 67, om inte annat anges i detta direktiv.
27. kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
28. förvaltningsbolag för fondföretag: ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾.
29. anknuten ombud: en fysisk eller juridisk person som på ett enda företrätt värdepappersföretags fulla och ovillkorliga ansvar marknadsför investeringstjänster och/eller sidotjänster till kunder eller presumtiva kunder, tar emot eller vidarebefordrar instruktioner eller order som gäller investeringstjänster eller finansiella instrument från kunder, placerar finansiella instrument eller tillhandahåller rådgivning till kunder eller presumtiva kunder i fråga om de finansiella instrumenten eller tjänsterna.
30. filial: ett driftsställe, annat än huvudkontoret, som ingår i ett värdepappersföretag utan att vara en egen juridisk person och som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet och som också kan tillhandahålla sidotjänster för vilka värdepappersföretaget har auktorisation. Alla driftsställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat ska betraktas som en enda filial.
31. kvalificerat innehav: en direkt eller indirekt ägarandel i ett värdepappersföretag som motsvarar 10 % eller mer av kapitalet eller av rösträtterna enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽²⁾ med beaktande av villkoren för sammanslagning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av det värdepappersföretag som ägarandelen avser.
32. moderföretag: ett moderföretag i den mening som avses i artiklarna 2.9 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

33. dotterföretag: ett dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 2.10 och 22 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag.
34. koncern: koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2013/34/EU.
35. nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, i form av innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag,
 - b) kontroll, som innebär förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag, varvid varje dotterföretag till ett dotterföretag också ska anses vara ett dotterföretag till det moderföretag som står över dessa företag,
 - c) en varaktig förbindelse för båda eller alla till samma person genom ett kontrollförhållande.
36. ledningsorgan: ett eller flera organ i ett värdepappersföretag eller hos en marknadsplatsaktör eller en leverantör av datarapporterings tjänster som har utsetts i enlighet med nationell rätt och har bemyndigats att fastställa enhetens strategi, mål och allmänna inriktning, och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande och omfattar personer som i praktiken leder enhetens verksamhet.
- När det i detta direktiv hänvisas till ledningsorganet och ledningsorganets lednings- och tillsynsfunktioner, enligt nationell rätt, handhas av olika organ eller olika medlemmar inom ett organ, ska medlemsstaten identifiera de ansvariga organen eller de ansvariga medlemmarna i ledningsorganet i enlighet med nationell rätt, såvida inte något annat anges i detta direktiv.
37. personer i ledande befattning: fysiska personer som utövar verkställande uppgifter i ett värdepappersföretag hos en marknadsplatsaktör eller en leverantör av datarapporterings tjänster och som har ansvaret för och kan ställas till svars av ledningsorganet för den dagliga ledningen av enheten, inbegripet genomförandet av strategier avseende företagets och dess personals distribution av tjänster och produkter.
38. matchad principalhandel: en transaktion där en mellanhand själv träder emellan transaktionens köpare och säljare på ett sådant sätt att den under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk och där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt och där transaktionen genomförs till ett pris där mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen.
39. algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar såsom huruvida ordern ska initieras, tidpunkt, pris och kvantitet för ordern eller hur ordern ska behandlas efter det att den har lagts, med begränsat eller inget mänskligt ingripande och inbegriper inte system som används endast för dirigerings av order till en eller flera handelsplatser eller för expediering av order utan att några handelsparametrar fastställs eller för bekräftelse av order eller bearbetning efter handeln av utförda transaktioner.
40. teknik för algoritmisk högfrequenshandel: varje teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av att
- a) infrastrukturen är avsedd att minimera nätens latens och andra typer av latens, inbegripet åtminstone ett av följande system för algoritmisk registrering av order: samlokalisering, närvarddskap eller elektroniskt höghastighets-tillträde,

- b) systemet beslutar om när en order ska initieras, genereras, routas eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och
- c) stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar.
41. direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en medlem av eller deltagare eller kund på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda dennes handelskod, så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen och omfattar arrangemang som innebär att personen använder medlemmens eller deltagarens eller kundens infrastruktur, eller något förbindelsesystem som tillhandahålls av medlemmen eller deltagaren eller kunden, för att vidarebefordra dessa order (direkt marknadstillträde) och arrangemang där en sådan infrastruktur inte används av en person (sponsrat tillträde).
42. korsförsäljning: att erbjuda en investeringstjänst tillsammans med en annan tjänst eller produkt som en del av ett paket eller som ett villkor för samma överenskommelse eller paket.
43. strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾ som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska betalas (eller riskeras) enligt en formel som omfattar faktorer som t.ex.
- a) ett index eller en kombination av index, med undantag för insättningar med rörlig ränta vilkas avkastning är direkt knuten till ett ränteindex som Euribor eller Libor,
- b) ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,
- c) en råvara eller en kombination av råvaror eller andra fysiska eller icke-fysiska icke-fungibla tillgångar, eller
- d) en valutakurs eller en kombination av valutakurser.
44. överlåtbara värdepapper: värdepapper, utom betalningsmedel, som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, t.ex.
- a) aktier och andra värdepapper som motsvarar andelar i aktiebolag, bolag med personligt ansvar eller andra enheter samt depåbevis för aktier,
- b) obligationer eller andra typer av värdepapperiserade skuldförbindelser, inklusive depåbevis för sådana värdepapper,
- c) alla andra värdepapper som ger rätt att förvärva eller sälja sådana överlåtbara värdepapper eller som resulterar i en kontantavveckling som beräknas utifrån noteringar för överlåtbara värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, råvaror eller andra index eller mått.
45. depåbevis: värdepapper som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden och som innebär äganderätt till en icke-etablerad emittents värdepapper samtidigt som de kan tas upp till handel på en reglerad marknad och handlas oberoende av den icke-etablerade emittentens värdepapper.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om system för garanti av insättningar (se sidan 149 i detta nummer av EUT).

46. börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess substansvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära substansvärde.
47. certifikat: certifikat enligt definitionen i artikel 2.1.27 i förordning (EU) nr 600/2014.
48. strukturerade finansiella produkter: strukturerade finansiella produkter enligt definitionen i artikel 2.1.28 i förordning (EU) nr 600/2014.
49. derivat: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i förordning (EU) nr 600/2014.
50. råvaruderivat: råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1.30 i förordning (EU) nr 600/2014.
51. central motpart: central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
52. godkänt publiceringsarrangemang eller APA (approved publication arrangement): en person auktoriserad enligt detta direktiv att för värdepappersföretags räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014.
53. tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller CTP (consolidated tape provider): en person auktoriserad enligt detta direktiv att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som förtecknas i artiklarna 6, 7, 10, 12 och 13, 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014 från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA samt konsolidera dem till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument.
54. godkänd rapporteringsmekanism eller ARM (approved reporting mechanism): en person auktoriserad enligt detta direktiv att för värdepappersföretags räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Esma.
55. hemmedlemsstat:
- a) när det gäller värdepappersföretag,
 - i) om värdepappersföretaget är en fysisk person, den medlemsstat där det har sitt huvudkontor,
 - ii) om värdepappersföretaget är en juridisk person, den medlemsstat där det har sitt säte,
 - iii) om värdepappersföretaget enligt sin nationella rätt inte har något säte, den medlemsstat där det har sitt huvudkontor.
 - b) i fall där det gäller en reglerad marknad, den medlemsstat där den reglerade marknaden är registrerad eller, om den enligt den medlemsstatens rätt inte har något säte, den medlemsstat där den reglerade marknaden har sitt huvudkontor,
 - c) i fall där det gäller ett APA, ett CTP eller en ARM,
 - i) om APA:t, CTP:n eller ARM:n är en fysisk person, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget,

- ii) om APA:t, CTP:n eller ARM:n är en juridisk person, den medlemsstat där dess säte är beläget,
 - iii) om APA:t, CTP:n eller ARM:n enligt sin nationella rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
56. värdmedlemsstat: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett värdepappersföretag har en filial eller tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet eller den medlemsstat i vilken en reglerad marknad tillhandahåller lämpliga arrangemang för att underlätta tillträdet till handeln i dess system för fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare etablerade i den samma medlemsstaten.
57. företag i tredjeländer: företag som skulle vara värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller ägnar sig åt investeringsverksamhet, eller ett värdepappersföretag, om dess huvudkontor eller säte vore beläget inom unionen.
58. grossistenergiprodukt: grossistenergiprodukter enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1227/2011.
59. jordbruksråvaruderivat: derivatkontrakt som avser de produkter som anges i artikel 1 och bilaga I, del I-XX och XXIV/1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
60. statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:
- i) Unionen.
 - ii) En medlemsstat, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i medlemsstaten.
 - iii) När det gäller en federal medlemsstat, en delstat i federationen.
 - iv) En särskild funktion för flera medlemsstater.
 - v) En internationell finansinstitution som etablerats av minst två medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem.
 - vi) Europeiska investeringsbanken.
61. statspapper: ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent.
62. varaktigt medium: ett instrument som
- a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och
 - b) möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

63. leverantör av datarapporteringstjänster: ett APA, en CTP eller en ARM.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att specificera vissa tekniska element i definitionerna i punkt 1, för att anpassa dem till marknadsutvecklingen, den tekniska utvecklingen och erfarenheterna av beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 och säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

AVDELNING II

VILLKOR FÖR AUKTORISATION OCH FÖR VERKSAMHETEN I VÄRDEPAPPERSFÖRETAG

KAPITEL I

Villkor och förfaranden för auktorisation

Artikel 5

Auktorisationskrav

1. Varje medlemsstat ska kräva att tillhandahållande av investeringstjänster och/eller utförande av investeringsverksamhet i form av en regelbunden verksamhet eller rörelse på yrkesmässig grund auktoriseras i förväg i enlighet med detta kapitel. Denna auktorisation ska beviljas av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som har utsetts i enlighet med artikel 67.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna auktorisera varje marknadsoperatör att driva en MTF-plattform eller en OTF-plattform, förutsatt att det först kontrolleras att detta sker i enlighet med detta kapitel.

3. Varje medlemsstat ska registrera samtliga värdepappersföretag. Detta register ska vara tillgängligt för allmänheten och innehålla uppgifter om vilka tjänster eller verksamheter värdepappersföretagen är auktoriserade för. Det ska uppdateras regelbundet. Varje auktorisation ska anmälas till Esma.

Esma ska upprätta en förteckning över samtliga värdepappersföretag i unionen. Den förteckningen ska innehålla uppgift om vilka tjänster eller verksamheter varje värdepappersföretag är auktoriserat för och den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

När en behörig myndighet har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 8 b, c och d ska denna återkallelse synas i förteckningen i fem år.

4. Varje medlemsstat ska kräva att

- a) varje värdepappersföretag som är en juridisk person har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det har sitt säte,
- b) varje värdepappersföretag som inte är en juridisk person, eller ett värdepappersföretag som är en juridisk person men som enligt dess nationella rätt inte har något säte, har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det faktiskt bedriver sin verksamhet.

Artikel 6

Auktorisationens räckvidd

1. Hemmedlemsstaten ska se till att det i auktorisationen anges vilka investeringstjänster eller vilken investeringsverksamhet som värdepappersföretaget är auktoriserat att tillhandahålla eller utföra. Auktorisationen får omfatta en eller flera av de sidotjänster som avses i avsnitt B i bilaga I. Auktorisation får inte i något fall beviljas endast för tillhandahållande av sidotjänster.

2. Ett värdepappersföretag som önskar utvidga sin verksamhet med ytterligare investeringstjänster, annan investeringsverksamhet eller ytterligare sidotjänster vilka inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen ska lämna in en begäran om utvidgning av auktorisationen.

3. Auktorisationen ska gälla inom hela unionen och göra det möjligt för värdepappersföretaget att överallt inom unionen tillhandahålla de tjänster eller utföra den verksamhet för vilka eller vilken det har auktoriserats, antingen genom etableringsrätten, inbegripet genom en filial, eller genom friheten att tillhandahålla tjänster.

Artikel 7

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. Den behöriga myndigheten får inte bevilja auktorisation innan den har förvärvat sig om att sökanden uppfyller samtliga krav i de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

2. Värdepappersföretaget ska överlämna all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka verksamhetsslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvässa sig om att värdepappersföretaget vid tiden för auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt detta kapitel.

3. En sökande ska inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa

- a) de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna enligt punkt 2 i den här artikeln, inbegripet en verksamhetsplan,
- b) kraven i fråga om värdepappersföretags ledning enligt artikel 9.6 samt den information som behövs för underrättelse enligt artikel 9.5,
- c) kraven i fråga om aktieägare och delägare med kvalificerade innehav, samt faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva sin tillsynsfunktion på ett effektivt sätt, enligt artikel 10.1 och 10.2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för lämnande och tillhandahållande av de uppgifter som anges i artiklarna 7.2 och 9.5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som har beviljats ett värdepappersföretag om värdepappersföretaget

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några investeringstjänster eller bedrivit någon investeringsverksamhet under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,

- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har lämnats, t.ex. att kraven i förordning (EU) nr 575/2013 ska uppfyllas,
- d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser om villkor för verksamheten i värdepappersföretag som antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,
- e) omfattas av något i nationell rätt angivet fall, utanför detta direktivs tillämpningsområde, som leder till återkallelse.

Varje återkallelse av en auktorisation ska anmälas till Esma.

Artikel 9

Ledningsorgan

1. De behöriga myndigheter som beviljar auktorisation i enlighet med artikel 5 ska säkerställa att värdepappersföretag och deras ledningsorgan följer artiklarna 88 och 91 i direktiv 2013/36/EU.

Esma och EBA ska gemensamt anta riktlinjer om de faktorer som förtecknas i artikel 91.12 i direktiv 2013/36/EU.

2. Vid beviljande av auktorisation i enlighet med artikel 5 får de behöriga myndigheterna ge en medlem i ledningsorganet tillåtelse att inneha ytterligare ett uppdrag i ett ledningsorgan utan verkställande funktioner utöver vad som är tillåtet i enlighet med artikel 91.3 i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera Esma om sådana tillstånd.

EBA och Esma ska samordna insamlandet av de uppgifter som avses i första stycket i denna punkt och i artikel 91.6 i direktiv 2013/36/EU avseende värdepappersföretag.

3. Medlemsstaterna ska se till att ett värdepappersföretags ledningsorgan fastställer, övervakar och ansvarar för genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av värdepappersföretaget, inbegripet en åtskillnad av arbetsuppgifterna inom värdepappersföretaget och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.

Utan att det påverkar kraven i artikel 88.1 i direktiv 2013/36/EU ska dessa arrangemang också säkerställa att ledningsorganet fastställer, godkänner och har uppsikt över

- a) företagets organisation när det gäller tillhandahållandet av investeringstjänster och utövandet av investeringsverksamhet, inbegripet de färdigheter, de kunskaper och den expertis som personalen måste ha och resurserna, förfarandena och arrangemangen för tillhandahållandet av tjänster och utförandet av verksamhet, med beaktande av verksamhetens natur, omfattning och komplexitet och alla de krav som företaget måste uppfylla,
- b) en policy avseende tjänster, verksamhet, produkter och transaktioner som företaget erbjuder eller tillhandahåller, i enlighet med företagets risktolerans och egenskaperna och behoven hos företagets kunder till vilka de kommer att erbjudas eller tillhandahållas, inbegripet genomförande av lämpliga stresstester i förekommande fall,
- c) en policy för ersättning till personer som deltar i tillhandahållandet av tjänster till kunder, vilken ska syfta till att främja ansvarsfulla affärsmetoder, en rättvis behandling av kunder och till att undvika intressekonflikter i förbindelserna med kunderna.

Ledningsorganet ska övervaka och regelbundet bedöma lämpligheten hos och genomförandet av företagets strategiska mål i tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet och sidotjänster, effektiviteten i värdepappersföretagets styrningsformer och lämpligheten hos de strategier som har att göra med tillhandahållandet av tjänster till kunder och vidta lämpliga åtgärder för att rätta till eventuella brister.

Medlemmar i ledningsorganet ska ha adekvat tillgång till information och dokument som behövs för att ha uppsikt över och övervaka ledningens beslutsfattande.

4. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation, om den inte är övertygad om att medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan har den vandel som krävs, har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräckligt med tid för att utföra sina funktioner i värdepappersföretaget, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att företagets ledningsorgan kan äventyra en effektiv, sund och ansvarsfull ledning av företaget och ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretaget underrättar den behöriga myndigheten om alla medlemmar av sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i detta och samtidigt överlämnar all information som krävs för att bedöma om företaget följer punkterna 1, 2 och 3.

6. Medlemsstaterna ska kräva att det ansökande värdepappersföretagets verksamhet i praktiken leds av minst två personer som uppfyller kraven i punkt 1.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna bevilja auktorisation för värdepappersföretag som är fysiska personer eller för värdepappersföretag som är juridiska personer ledda av en enda fysisk person i enlighet med företagens bolagsordning och nationell rätt. Medlemsstaterna ska dock i sådana fall kräva att

- a) alternativa åtgärder har vidtagits för att sörja för att dessa värdepappersföretag leds på ett sunt och ansvarsfullt sätt, och för att kunders intressen samt marknadens integritet beaktas på ett adekvat sätt,
- b) de berörda fysiska personerna har tillräckligt god vandel, tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Artikel 10

Aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav

1. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett värdepappersföretag att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet, förrän de har fått upplysningar om vilka aktieägare eller andra delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och om hur stora dessa innehav är.

De behöriga myndigheterna ska vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, inte bedömer aktieägare eller andra delägare med kvalificerade innehav som lämpliga.

Om det finns nära förbindelser mellan värdepappersföretaget och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar den från att på ett effektivt sätt utöva sin tillsynsfunktion.

2. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation om en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka värdepappersföretaget har nära förbindelser omfattas av lagar och andra författningar i ett tredjeland och om dessa, eller svårigheter vid tillämpningen av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

3. Medlemsstaterna ska, i det fall de personer som avses i punkt 1 första stycket utövar sitt inflytande på ett sätt som kan vara till skada för en sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, föreskriva att den behöriga myndigheten är skyldig att vidta lämpliga åtgärder så att detta missförhållande upphör.

Sådana åtgärder får omfatta ansökningar om domstolsförelägganden eller påförande av sanktioner mot medlemmar av företagsledningen eller upphävande av den rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller delägarnas aktier eller andelar.

Artikel 11

Anmälan av tilltänkta förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*), eller sådana personer i samråd, som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag, eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att värdepappersföretaget kommer att få ställning av dotterföretag (nedan kallat *tilltänkt förvärv*), först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna för det värdepappersföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 13.4.

Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna om storleken på det tilltänkta innehavet. Sådana personer ska även underrätta de behöriga myndigheterna, om de har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav så att deras andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att företaget skulle upphöra att vara deras dotterföretag.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärde 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

När medlemsstaterna bedömer om kriterierna för ett kvalificerat innehav enligt artikel 10 och den här artikeln är uppfyllda, ska de inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag och kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

2. Berörda behöriga myndigheter ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen enligt artikel 13.1 (nedan kallad *bedömningen*), om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat det värdepappersföretag som förvärvet gäller.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av kapitalinnehav i företaget som får till följd att innehaven överstiger eller understiger något av de tröskelvärden som anges i punkt 1 första stycket, ska underrätta den behöriga myndigheten om detta utan dröjsmål.

Varje värdepappersföretag ska också minst en gång om året underrätta behöriga myndigheter om namnen på aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav samt om storleken av dessa innehav, såsom dessa uppgifter framgår t.ex. av information om aktieägare och andra delägare som lämnats vid bolagsstämma eller redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för bolag vilkas överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

4. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter vidtar åtgärder liknande dem som avses i artikel 10.3 i fråga om personer som underlåter att lämna förhandsinformation om förvärv eller ökning av kvalificerade innehav. Om ett innehav har förvärvats trots att behöriga myndigheter har motsatt sig förvärvet, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska vara ogiltiga eller får förklaras ogiltiga.

Artikel 12

Bedömningsperiod

1. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen enligt artikel 11.1 första stycket samt efter ett eventuellt, därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 2 i den här artikeln, ska de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen inom sextio arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 13.4 (nedan kallad *bedömningsperioden*).

De behöriga myndigheterna ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkte förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

2. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och det ska klart anges vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

3. De behöriga myndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 2 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkte förvärvaren är ett av följande:

a) En fysisk eller juridisk person som är etablerad eller reglerad utanför unionen.

b) En fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt det här direktivet eller direktiv 2009/65/EG, 2009/138/EG eller 2013/36/EU.

4. Om de behöriga myndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det föreslagna förvärvet, ska de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, underrätta den tilltänkte förvärvaren skriftligen och ange motiven för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell rätt får en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkte förvärvaren begär detta.

5. Om de behöriga myndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förslaget anses vara godkänt.

6. De behöriga myndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och förlänga den när det är lämpligt.

7. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på de berörda myndigheternas underrättelse och godkännande av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en uttömmande förteckning över uppgifter enligt artikel 13.4, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin underrättelse, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för det samråd mellan de relevanta behöriga myndigheterna som avses i artikel 11.2.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 13

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 11.1 och uppgifterna enligt artikel 12.2 ska de behöriga myndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det värdepappersföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på värdepappersföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är finansiellt sunt:

a) Den tilltänkte förvärvarens anseende.

b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda värdepappersföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.

c) Den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas av det värdepappersföretag som förvärvet gäller.

- d) Om värdepappersföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla verksamhetskraven enligt det här direktivet, och i tillämpliga fall, andra direktiv, särskilt direktiven 2002/87/EG och 2013/36/EU, särskilt om den koncern som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan de behöriga myndigheterna.
- e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som justerar kriterierna i första stycket i denna punkt.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning för att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.
3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på det tilltänkta förvärvet av aktieinnehav eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.
4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 11.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna ska inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.
5. Utan hinder av artikel 12.1, 12.2 och 12.3 ska en behörig myndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller öknings av kvalificerat innehav i ett och samma värdepappersföretag, behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

Artikel 14

Anslutning till ett auktoriserat system för ersättning till investerare

Den behöriga myndigheten ska kontrollera att varje organ som ansöker om auktorisation vid tiden för auktorisationen uppfyller sina förpliktelser enligt direktiv 97/9/EG.

Skyldigheten som föreskrivs i första stycket ska anses vara fullgjord för strukturerade insättningar, om dessa utfärdas av kreditinstitut som är medlemmar i ett system för garanti av insättningar enligt direktiv 2014/49/EU.

Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna inte beviljar auktorisation, om värdepappersföretaget med beaktande av den ifrågasatt investeringsverksamhetens art inte besitter ett tillräckligt startkapital enligt kraven i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 16

Krav på organisationen av verksamheten

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att värdepappersföretagen uppfyller de krav avseende organisering av verksamheten som föreskrivs i punkterna 2–10 i den här artikeln och i artikel 17.

2. Varje värdepappersföretag ska fastställa såväl riktlinjer och förfaranden i den omfattning som erfordras för att sörja för att företaget, inklusive dess chefer, anställda och anknutna ombud, respekterar sina förpliktelser enligt detta direktiv som lämpliga bestämmelser för dessa personers privata transaktioner.

3. Varje värdepappersföretag ska fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att deras kunders intressen påverkas negativt av intressekonflikter enligt definitionen i artikel 23.

Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till kunder ska fastställa, tillämpa och se över en process för godkännande av varje finansiellt instrument och varje betydande förändring av existerande finansiella instrument innan de marknadsförs eller distribueras till kunder.

Produktgodkännandeprocessen ska specificera en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin för varje finansiellt instrument och ska säkerställa att alla relevanta risker för en sådan fastställd målmarknad bedöms och att den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.

Ett värdepappersföretag ska också regelbundet se över de finansiella instrument som det erbjuder eller marknadsför, med beaktande av alla händelser som väsentligt skulle kunna påverka den potentiella risken för den fastställda målmarknaden, för att åtminstone bedöma huruvida det finansiella instrumentet fortfarande är förenlig med behoven på den fastställda målmarknaden och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig.

Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ska också förse eventuella distributörer med all lämplig information om det finansiella instrumentet och processen för produktgodkännande, inbegripet den fastställda målmarknaden för det finansiella instrumentet.

Om ett värdepappersföretag erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som det inte producerar, ska det ha infört adekvata arrangemang för att erhålla den information som avses i femte stycket och för att förstå egenskaperna och de fastställda målmarknaderna för varje finansiellt instrument.

Riktlinjerna, processerna och arrangemangen som avses i denna punkt ska inte påverka några andra krav enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, inbegripet kraven avseende information, lämplighet eller ändamålsenlighet, identifiering och hantering av intressekonflikter samt incitament.

4. Varje värdepappersföretag ska vidta rimliga åtgärder för att sörja för kontinuitet och regelbundenhet i tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet. Värdepappersföretaget ska i det syftet använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

5. Varje värdepappersföretag ska sörja för att det, om det anlitar tredjepart för fullgörandet av operativa funktioner som är av avgörande betydelse för att tjänsterna ska kunna tillhandahållas kunderna kontinuerligt och på ett tillfredsställande sätt och för att investeringsverksamheten ska kunna utföras under kontinuerliga och tillfredsställande former, vidtar rimliga åtgärder för att undvika onödiga ytterligare operativa risker. Utkontraktering av viktiga driftsfunktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på företagets internkontroll och tillsynsmyndighetens möjligheter att övervaka att företaget respekterar alla sina förpliktelser.

Varje värdepappersföretag ska tillämpa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning samt ha mekanismer för internkontroll och effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.

Utan att det påverkar behöriga myndigheters möjlighet att kräva tillgång till kommunikation i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 ska ett värdepappersföretag ha inrättat sunda skyddsmekanismer för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, minimera risken för dataförvanskning och för obehörig åtkomst och förhindra informationsläckor så att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt.

6. Varje värdepappersföretag ska se till att alla tjänster och transaktioner det genomför och all verksamhet det bedriver dokumenteras på ett sådant sätt att informationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina tillsynsuppgifter och vidta efterlevnadsåtgärder enligt det här direktivet, förordning (EU) nr 600/2014, direktiv 2014/57/EU och förordning (EU) nr 596/2014, särskilt för kontrollen av att värdepappersföretaget har uppfyllt alla sina förpliktelser, även i förhållande till sina kunder eller presumtiva kunder och till marknadens integritet.

7. Dokumentation ska inbegripa inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som åtminstone avser transaktioner som genomförts vid handel för egen räkning och tillhandahållande av kundordertjänster som rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder.

Sådana telefonsamtal och sådan elektronisk kommunikation ska även omfatta dem som är avsedda att leda till transaktioner som genomförs vid handel för egen räkning eller vid tillhandahållande av kundordertjänster som rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder, även om de samtal eller den kommunikationen inte resulterar i sådana transaktioner eller i tillhandahållande av kundordertjänster.

Ett värdepappersföretag ska i det syftet vidta alla rimliga åtgärder för att spela in relevanta telefonsamtal och bevara relevant elektronisk kommunikation som görs, sänds eller tas emot med utrustning som värdepappersföretaget tillhandahåller en anställd eller underleverantör eller som värdepappersföretaget accepterar eller tillåter att en anställd eller underleverantör använder.

Ett värdepappersföretag ska informera nya och befintliga kunder om att telefonkommunikation eller telefonsamtal mellan värdepappersföretaget och dess kunder som leder eller kan leda till transaktioner kommer att spelas in.

Sådan information får tillhandahållas en gång, innan nya och befintliga kunder tillhandahålls några investeringstjänster.

Ett värdepappersföretag får inte per telefon tillhandahålla några investeringstjänster eller någon investeringsverksamhet till kunder som inte har informerats i förväg om att deras telefonkommunikation eller telefonsamtal spelas in, om sådana investeringstjänster eller sådan investeringsverksamhet rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder.

Kunder får lägga order via andra kanaler, men detta måste dock göras på ett varaktigt medium som brev, fax, e-post eller dokumentation av order som läggs vid möten. Särskilt innehållet i relevanta samtal vid personliga möten med en kund får dokumenteras med skriftliga protokoll eller anteckningar. Sådana order ska anses vara likvärdiga med dem som tas emot via telefon.

Ett värdepappersföretag ska vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra att en anställd eller underleverantör gör, sänder eller tar emot relevanta telefonsamtal eller relevant elektronisk kommunikation med privatägd utrustning som värdepappersföretaget inte kan dokumentera eller kopiera.

Den dokumentation som bevaras i enlighet med denna punkt ska tillhandahållas berörda kunder på begäran och ska sparas i fem år, och när detta begärs av den behöriga myndigheten, upp till sju år.

8. Varje värdepappersföretag som innehar finansiella instrument som tillhör dess kunder ska vidta lämpliga åtgärder för att sörja för att kundernas äganderätt till dessa skyddas, särskilt i händelse av värdepappersföretagets insolvens, samt för att förhindra att en kunds finansiella instrument används för företagets egen räkning, om inte kunden har givit sitt uttryckliga samtycke till detta.

9. Varje värdepappersföretag som innehar penningmedel som tillhör dess kunder ska vidta lämpliga åtgärder för att sörja för kundernas rättigheter och, om det inte är ett kreditinstitut, förhindra att kundmedel används för företagets egen räkning.

10. Ett värdepappersföretag får inte ingå avtal om finansiell äganderättsöverföring med icke-professionella kunder i syfte att säkra eller täcka kunders aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser.

11. När det gäller filialer till värdepappersföretag ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen se till att kravet i punkterna 6 och 7 efterlevs vid de transaktioner som filialen genomför, utan att detta ska påverka möjligheten för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att få direkt tillgång till dokumentationen i fråga.

Medlemsstaterna får i undantagsfall införa krav på värdepappersföretag avseende säkrandet av kunders tillgångar utöver bestämmelserna i punkt 8, 9 och 10 och respektive delegerade akter som avses i punkt 12. Sådana krav måste vara objektivt motiverade och proportionella så att de när värdepappersföretag skyddar kundtillgångar och kundmedel är inriktade på specifika risker för investerarskyddet eller marknadsintegriteten som är av särskild vikt under de omständigheter som råder i den medlemsstatens marknadsstruktur.

Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om krav de avser att införa i enlighet med denna punkt, och senast två månader före den dag då kravet ska träda i kraft. Underrättelsen ska innehålla en motivering till kravet. Sådana ytterligare krav ska inte begränsa eller på annat sätt påverka värdepappersföretags rättigheter enligt artiklarna 34 och 35.

Kommissionen ska inom två månader efter den underrättelse som avses i tredje stycket avge ett yttrande om proportionaliteten hos och motiveringen till detta ytterligare krav.

Medlemsstaterna får behålla ytterligare krav förutsatt att de underrättats kommissionen i enlighet med artikel 4 i direktiv 2006/73/EG innan den 2 juli 2014 och att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna och på sin webbplats offentliggöra de ytterligare krav som har införts i enlighet med denna punkt.

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att närmare ange de konkreta organisatoriska krav i punkterna 2–10 i den här artikeln som ska ställas på värdepappersföretag och på filialer till företag från tredjeland som är auktoriserade i enlighet med artikel 41 vilka tillhandahåller olika slag av investeringsstjänster och/eller utför olika slags investeringsverksamhet och sidotjänster eller kombinationer därav.

Artikel 17

Algoritmisk handel

1. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel ska ha inrättat effektiva system och riskkontroller som är anpassade för den verksamhet som bedrivs för att säkerställa att dess handelssystem är motståndskraftiga och har tillräcklig kapacitet, att de omfattas av lämpliga handelströsklar och handelslimiter och att de förhindrar att felaktiga order skickas eller att systemet på annat sätt fungerar så att det kan skapa eller bidra till en oordnad marknad. Ett sådant företag ska också ha inrättat effektiva system och riskkontrollåtgärder för att säkerställa att handelssystemen inte kan användas för något ändamål som strider mot förordning (EU) nr 596/2014 eller mot reglerna för en handelsplats till vilken det är anslutet. Värdepappersföretaget ska ha inrättat effektiva arrangemang för driftskontinuitet för att hantera alla avbrott av driften i sina handelssystem och ska säkerställa att systemen är fullständigt testade och vederbörligen övervakade för att säkerställa att de uppfyller kraven som föreskrivs i denna punkt.

2. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel i en medlemsstat ska anmäla detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och för den handelsplats där värdepappersföretaget bedriver algoritmisk handel i egenskap av medlem av eller deltagare på handelsplatsen.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får kräva att värdepappersföretaget regelbundet eller från fall till fall tillhandahåller en beskrivning av egenskaperna hos sina strategier för algoritmisk handel, närmare uppgifter om de handelsparametrar eller handelslimiter som gäller för systemet, de centrala överensstämmelse- och riskkontrollåtgärder som det har inrättat för att säkerställa att villkoren som föreskrivs i punkt 1 är uppfyllda samt närmare uppgifter om kontrollen av sina system. Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får när som helst begära ytterligare information från ett värdepappersföretag om dess algoritmiska handel och om de system som används för den handeln.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat ska på begäran av en behörig myndighet för en handelsplats där värdepappersföretaget i egenskap av medlem eller deltagare på handelsplatsen bedriver algoritmisk handel och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den information som avses i andra stycket vilken den får av det värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel.

Värdepappersföretaget ska se till att dokumentation om uppgifter som avses i denna punkt sparas och att den dokumentationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna övervaka efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

Ett värdepappersföretag som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel ska i en godkänd form bevara korrekta och kronologiska uppgifter om alla sina lagda order, inbegripet annulleringar av order, utförda order och bud på handelsplatser och ska på begäran göra dem tillgängliga för den behöriga myndigheten.

3. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel som ett led i en marknadsgarantstrategi ska med beaktande av likviditeten, omfattningen och arten på den specifika marknaden och särdragen hos de instrument med vilka handel bedrivs

- a) utföra denna marknadsgarantstrategi kontinuerligt under en bestämd andel av handelsplatsens handelstider, utom under exceptionella omständigheter, så att handelsplatsen tillhandahålls likviditet på ett regelbundet och förutsägbart sätt,
- b) ingå ett bindande skriftligt avtal med den handelsplats som åtminstone specificerar värdepappersföretagets skyldigheter enligt led a, och
- c) ha infört effektiva system och kontroller som säkerställer att det alltid uppfyller sina skyldigheter enligt det avtal som avses i led b,

4. Vid tillämpningen av den här artikeln och artikel 48 i detta direktiv ska ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel anses bedriva en marknadsgarantstrategi om det som medlem av eller deltagare på en eller flera handelsplatser, när det handlar för egen räkning, har en strategi som omfattar att skicka ut fasta, simultana köp- och säljbud av jämförbar storlek till konkurrenskraftiga priser avseende ett eller flera finansiella instrument på en enda handelsplats eller olika handelsplatser, så att likviditet regelbundet och löpande tillhandahålls den totala marknaden.

5. Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats ska ha inrättat effektiva system och kontroller som säkerställer att lämpligheten hos kunder som använder tjänsten bedöms och granskas på lämpligt sätt, att kunder som använder tjänsten förhindras att överskrida förinställda handels- och kredittrösklar, att handel som bedrivs av kunder som använder tjänsten övervakas vederbörligen och att lämplig riskkontroll förhindrar handel som kan skapa risker för värdepappersföretaget självt eller som skulle kunna skapa eller bidra till en oordnad marknad eller stå i strid mot förordning (EU) nr 596/2014 eller de regler som gäller för handelsplatsen. Direkt elektroniskt tillträde utan sådana kontroller ska vara förbjudet.

Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde ska ansvara för att se till att kunder som använder tjänsten uppfyller kraven i detta direktiv och följer handelsplatsens regler. Värdepappersföretaget ska övervaka transaktionerna för att upptäcka överträdelser av de reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller otillbörligt uppförande som kan innebära marknadsmissbruk och som ska rapporteras till den behöriga myndigheten. Värdepappersföretaget ska säkerställa att det finns ett bindande skriftligt avtal mellan värdepappersföretaget och kunden rörande de huvudsakliga rättigheter och skyldigheter som följer av tillhandahållandet av tjänsten och att värdepappersföretaget enligt avtalet förblir ansvarigt enligt detta direktiv.

Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats ska anmäla till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och den handelsplats där värdepappersföretaget tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får kräva att värdepappersföretaget regelbundet eller från fall till fall tillhandahåller en beskrivning av de system och kontroller som avses i första stycket och belägg för att de har tillämpats.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat ska på begäran av en behörig myndighet för en handelsplats i förhållande till vilken värdepappersföretaget tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den information som avses i fjärde stycket som den får av värdepappersföretaget.

Värdepappersföretaget ska se till att dokumentation om uppgifter som avses i denna punkt sparas och att den dokumentationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna övervaka efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

6. Ett värdepappersföretag som agerar som en allmän clearingmedlem för andra personer ska ha inrättat effektiva system och kontroller för att säkerställa att avvecklingstjänster tillämpas enbart på personer som är lämpliga och uppfyller tydliga kriterier och att lämpliga krav föreskrivs för de personerna för att minska riskerna för värdepappersföretaget och för marknaden. Värdepappersföretaget ska säkerställa att det finns ett bindande skriftligt avtal mellan värdepappersföretaget och personen rörande de huvudsakliga rättigheter och skyldigheter som följer av tillhandahållandet av den tjänsten.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera följande:

- a) Detaljerna i de organisatoriska krav som fastställs i punkterna 1–6 som ska föreskrivas för värdepappersföretag som tillhandahåller olika slags investeringstjänster och/eller investeringsverksamheter och sidotjänster eller kombinationer därav, varigenom specifikationerna av de organisatoriska krav som fastställs i punkt 5 ska innehålla specifika krav för direkt marknadstillträde och för sponsrat tillträde så att det säkerställs att kontrollerna som tillämpas på sponsrat tillträde åtminstone motsvarar dem som tillämpas på direkt marknadstillträde.
- b) De omständigheter under vilka ett värdepappersföretag skulle vara skyldigt att ingå det marknadsgarantavtal som avses i punkt 3 b och innehållet i ett sådant avtal, inbegripet den andel av handelsplatsens handelstid som fastställs i punkt 3.
- c) De situationer som utgör exceptionella omständigheter enligt punkt 3, inbegripet omständigheter med extrem volatilitet, politiska och makroekonomiska problem, system- och driftsfrågor samt omständigheter som talar emot värdepappersföretagets förmåga att upprätthålla betryggande riskhanteringspraxis enligt punkt 1.
- d) Innehållet och formatet för den godkända form som avses i punkt 2 femte stycket och längden på den tidsperiod då sådan dokumentation måste bevaras av värdepappersföretaget.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 18

Handel och avslut av transaktioner på MTF-plattformar och OTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver MTF-plattformar eller OTF-plattformar förutom att de uppfyller de organisatoriska kraven i artikel 16 även upprättar transparenta regler och förfaranden för en välordnad handel på lika villkor samt kriterier för effektivt utförande av order. De ska vara utrustade så att handelsplatsens tekniska operationer hanteras korrekt, och de ska ha vidtagit effektiva beredskapsåtgärder för att hantera riskerna för systemavbrott.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform upprättar transparenta regler för vilka kriterier som ska användas för att avgöra vilka finansiella instrument som får omsättas i dess system.

Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform, med beaktande både av vilken användarkategori det rör sig om och typerna av omsatta instrument, tillhandahåller, eller är förvissade om att det finns tillgång till, allmänt tillgänglig information i tillräcklig omfattning för att dess användare ska kunna göra en investeringsbedömning.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska upprätta, offentliggöra, upprätthålla och genomföra transparenta och icke-diskriminerande regler, grundade på objektiva kriterier, för tillgång till deras system.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform har vidtagit åtgärder för att klart identifiera och hantera möjliga negativa följder för driften av MTF-plattformen eller OTF-plattformen eller för medlemmarna eller deltagarna och användarna av intressekonflikter mellan MTF-plattformen, OTF-plattformen, dess ägare eller det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver MTF-plattformen eller OTF-plattformen och MTF-plattformens eller OTF-plattformens väl fungerande sätt.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform efterlever artiklarna 48 och 49 och har infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som krävs för att göra detta.

6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tydligt informerar sina medlemmar eller deltagare om deras respektive skyldigheter vid avveckling av transaktioner som utförts i plattformens system. Medlemsstaterna ska kräva att de värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform har infört de funktioner som krävs för att underlätta effektiv avveckling av de transaktioner som genomförs enligt den MTF-plattformens eller OTF-plattformens system.

7. Medlemsstaterna ska kräva att MTF-plattformar eller OTF-plattformar har åtminstone tre väsentligen aktiva medlemmar eller användare som var och en har möjlighet att interagera med alla de andra när det gäller prisbildningen.

8. Om ett överlåtbart värdepapper som har upptagits till handel på en reglerad marknad också omsätts på en MTF-plattform eller en OTF-plattform utan emittentens samtycke, ska emittenten inte omfattas av någon skyldighet att offentliggöra finansiell information – inför emissionen, fortlöpande eller separat vid särskilda tillfällen – som gäller den MTF-plattformen eller OTF-plattformen.

9. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag och marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform följer alla uppmaningar från den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 om att tillfälligt eller definitivt stoppa handeln med ett finansiellt instrument.

10. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillhandahåller den behöriga myndigheten en detaljerad beskrivning av MTF-plattformens eller OTF-plattformens funktion, inbegripet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1, 20.4 och 20.5, eventuella kopplingar till eller deltagande från en reglerad marknad, en MTF-plattform, OTF-plattform eller en systematisk internhandlare som ägs av samma värdepappersföretag eller marknadsoperatör, samt en förteckning över deras medlemmar, deltagare och/eller användare. De behöriga myndigheterna ska på begäran lämna den informationen till Esma. Varje auktorisation för ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som en MTF-plattform och en OTF-plattform ska anmälas till Esma. Esma ska upprätta en förteckning över samtliga MTF-plattformar och OTF-plattformar i unionen. Förteckningen ska innehålla information om de tjänster som en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillhandahåller och ska även inbegripa den unika kod som identifierar MTF-plattformen och OTF-plattformen för användning i rapporter i enlighet med artiklarna 6, 10 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014. Den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

11. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa innehållet i och formatet för den beskrivning och den anmälan som avses i punkt 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Särskilda krav för MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform förutom att de uppfyller kraven som föreskrivs i artiklarna 16 och 18 även upprättar och tillämpar icke-skönmässiga regler för utförande av order i systemet.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de regler som avses i artikel 18.3 och som reglerar tillträdet till en MTF-plattform uppfyller de villkor som fastställs i artikel 53.3.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform

a) har tillräckliga förutsättningar för att kunna hantera de risker den är exponerad för, vidtar lämpliga åtgärder och inför system för att identifiera alla betydande risker för dess verksamhet och vidtar effektiva åtgärder för att reducera sådana risker,

b) har vidtagit verk samma åtgärder för att underlätta effektivt avslut utan dröjsmål av de transaktioner som utförs i dess system,

c) vid tidpunkten för auktorisationen och därefter fortlöpande har tillräckliga finansiella resurser för att goda förutsättningar ska föreligga för att den ska kunna fungera korrekt med hänsyn till arten och omfattningen av de transaktioner som genomförs på marknaden och till sammansättningen och graden av dess riskexponering.

4. Medlemsstaterna ska se till att artiklarna 24, 25, 27.1, 27.2 och 27.4–27.10 samt 28 inte är tillämpliga på transaktioner som genomförs enligt reglerna för en MTF-plattform mellan MTF-plattformens medlemmar eller deltagare eller mellan MTF-plattformen och dess medlemmar eller deltagare beträffande användningen av MTF-plattformen. MTF-plattformens medlemmar eller deltagare ska dock iaktta de förpliktelser som föreskrivs i artiklarna 24, 25, 27 och 28 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order i en MTF-plattformens system.

5. Medlemsstaterna ska inte tillåta att värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform utför kundorder med utnyttjande av eget kapital eller bedriver handel genom matchad principalhandel.

Artikel 20

Särskilda krav för OTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett värdepappersföretag och en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform inrättar arrangemang som förhindrar utförande av kundorder på en OTF-plattform med utnyttjande av eget kapital hos värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver OTF-plattformen eller hos en enhet i samma koncern eller juridiska person som värdepappersföretaget eller marknadsoperatören

2. Medlemsstaterna ska tillåta värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en OTF-plattform att genom matchad principalhandel bedriva handel med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och vissa derivat, endast där kunden har gett sitt samtycke till processen.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform får inte bedriva handel genom matchad principalhandel för att utföra kundorder på en OTF-plattform i derivat av en derivatklass som har förklarats omfattas av clearingkravet i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 648/2012.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform ska inrätta arrangemang som säkerställer att definitionen av handel genom matchad principalhandel i artikel 4.1.38 efterlevs.

3. Medlemsstaterna ska tillåta värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en OTF-plattform att bedriva annan handel för egen räkning än genom matchad principalhandel endast i fråga om statspapper för vilka det saknas en likvid marknad.

4. Medlemsstaterna ska inte tillåta både drift av en OTF-plattform och en systematisk internhandlare inom en och samma juridiska enhet. En OTF-plattform får inte anslutas till en systematisk internhandlare på ett sådant sätt att order i en OTF-plattform och order och bud hos en systematisk internhandlare interagerar. En OTF-plattform får inte anslutas till en annan OTF-plattform på ett sådant sätt att interaktion mellan order på olika OTF-plattformar möjliggörs.

5. Medlemsstaterna ska inte hindra ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform från att anlita ett annat värdepappersföretag för att på oberoende grund bedriva verksamhet som marknadsgarant på den OTF-plattformen.

Vid tillämpningen av denna artikel ska ett värdepappersföretag inte anses på oberoende grund bedriva verksamhet som marknadsgarant på en OTF-plattform om det har nära förbindelser med det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver OTF-plattformen.

6. Medlemsstaterna ska kräva att order på en OTF-plattform utförs på diskretionär grund.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform ska endast handla diskretionärt i ett eller båda följande fall:

- a) Vid beslut om att lägga eller dra tillbaka en order på OTF-plattformen de driver.
- b) Vid beslut om att inte matcha en specifik kundorder med de övriga order som finns tillgängliga i systemet vid en viss tidpunkt, under förutsättning att detta överensstämmer med de specifika instruktionerna från en kund och med dess skyldigheter i enlighet med artikel 27.

För det system som matchar kundorder får värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver OTF-plattformen besluta huruvida, när och hur mycket av två eller flera order den vill matcha inom systemet. I enlighet med punkterna 1, 2, 4 och 5 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, får värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver den OTF-plattformen, med hänsyn till ett system som anordnar transaktioner med icke aktierelaterade instrument, underlätta förhandlingar kunder emellan för att sammanföra två eller flera potentiellt kompatibla köp- och säljintressen i en transaktion.

Den skyldigheten ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 18 och 27.

7. Den behöriga myndigheten får antingen när ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör begär auktorisation för att driva en OTF-plattform eller från fall till fall begära en detaljerad beskrivning av varför systemet inte motsvarar och inte kan fungera som en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en systematisk internhandlare, hur denna diskretionära bedömning kommer att ske, särskilt när en order till OTF-plattformen kan dras tillbaka och när och hur två eller flera kundorder kommer att matchas mot varandra inom OTF-plattformen. Dessutom ska värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver en OTF-plattform lämna information till den behöriga myndigheten om hur den använder sig av handel genom matchad principalhandel. Den behöriga myndigheten ska övervaka värdepappersföretagets eller marknadsoperatörens deltagande i matchad principalhandel för att säkerställa att detta fortsätter vara förenligt med definitionen av sådan handel och att dess deltagande i matchad principalhandel inte ger upphov till intressekonflikter mellan värdepappersföretaget eller marknadsoperatören och deras kunder.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 24, 25, 27 och 28 tillämpas på de transaktioner som genomförs på en OTF-plattform.

KAPITEL II

Villkor för verksamheten i värdepappersföretag

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Regelbunden granskning av villkoren för ursprunglig auktorisation

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag som auktoriserats på dess territorium alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i kapitel I.
2. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna tar fram lämpliga metoder för övervakning av att värdepappersföretagen uppfyller sina förpliktelser enligt punkt 1. De ska kräva att värdepappersföretagen meddelar de behöriga myndigheterna alla väsentliga förändringar av villkoren för ursprunglig auktorisation.

Esma får utarbeta riktlinjer för de metoder för övervakning som avses i denna punkt.

Artikel 22

Allmänna krav i fråga om fortlöpande tillsyn

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna övervakar värdepappersföretagens verksamhet så att de kan bedöma om de villkor för verksamheten som föreskrivs i detta direktiv uppfylls. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om värdepappersföretagen uppfyller dessa krav.

Artikel 23

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva av värdepappersföretagen att de vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera och förebygga eller hantera sådana intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet ledning, personal och anknutna ombud eller varje annan person med direkt eller indirekt koppling till dem genom kontroll och å andra sidan deras kunder, eller mellan två kunder, som uppstår vid tillhandahållandet av investeringstjänster och sidotjänster eller en kombination av sådana tjänster, inbegripet sådana till följd av att erbjudanden mottagits från tredje part eller från ett värdepappersföretags eget ersättningssystem eller andra incitamentsstrukturer.
2. Om de organisatoriska eller administrativa system som ett värdepappersföretag i överensstämmelse med artikel 16.3 har infört för att förhindra att intressekonflikter påverkar kundens intressen negativt inte räcker till för att rimligen säkerställa att riskerna för att kundernas intressen påverkas negativt kommer att förhindras, ska värdepappersföretaget klart och tydligt informera kunden om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna och om vilka åtgärder som har vidtagits för att minska de riskerna, innan den åtar sig verksamhet för dennes räkning.
3. Informationen som avses i punkt 2 ska
 - a) lämnas på ett varaktigt medium, och
 - b) innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter, med beaktande av kundens art, för att kunden ska kunna fatta ett välgrundat beslut om den tjänst inom vars ram intressekonflikten uppstår.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att
- a) ange vilka slag av åtgärder ett värdepappersföretag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera och informera om intressekonflikter i samband med att olika slag av investeringstjänster eller sidotjänster och kombinationer av sådana tjänster tillhandahålls,
 - b) upprätta lämpliga kriterier för bestämning av vilka typer av intressekonflikter som kan vara till skada för värdepappersföretagets kunders eller presumtiva kunders intressen.

Avsnitt 2

Bestämmelser om investerarskydd

Artikel 24

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag när det tillhandahåller investeringstjänster, eller i förekommande fall sidotjänster, till kunder handlar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och särskilt i enlighet med de principer som anges i den här artikeln och i artikel 25.

2. Värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till sina kunder ska säkerställa att de finansiella instrumenten är utformade för att uppfylla behoven hos en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin, att strategin för distribution av de finansiella instrumenten är förenlig med den fastställda målgruppen och att värdepappersföretaget vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att det finansiella instrumentet distribueras till den fastställda målgruppen.

Ett värdepappersföretag ska förstå de finansiella instrument som det erbjuder eller rekommenderar, bedöma hur förenligt de finansiella instrumenten är med behoven hos de kunder till vilka det tillhandahåller investeringstjänster, också med beaktande av den fastställda målgruppen av slutkunder som avses i artikel 16.3, samt säkerställa att de finansiella instrumenten endast erbjuds eller rekommenderas när detta ligger i kundens intresse.

3. All information, inklusive marknadsföringsmaterial, som värdepappersföretaget riktar till kunder eller presumtiva kunder ska vara opartisk, tydlig och inte vilseledande. Marknadsföringsmaterial ska lätt kunna identifieras som sådant.

4. Kunder och presumtiva kunder ska i god tid tillhandahållas lämplig information avseende värdepappersföretaget och dess tjänster, finansiella instrument och föreslagna investeringsstrategier, handelsplatser för utförande och alla kostnader och tillhörande avgifter. Den informationen ska innehålla följande:

- a) När investeringsrådgivning tillhandahålls ska värdepappersföretaget i god tid innan det tillhandahåller investeringsrådgivningen informera kunden om
 - i) huruvida rådgivningen tillhandahålls på oberoende grund eller inte,
 - ii) huruvida rådet är grundat på en allmän eller en mer begränsad analys av olika typer av finansiella instrument, och i synnerhet om urvalet är begränsat till finansiella instrument som emitteras eller tillhandahålls av enheter med nära anknytning till värdepappersföretaget eller med rättsliga eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktförhållande, som är så nära att det kan äventyra förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund,
 - iii) huruvida värdepappersföretaget kommer att ge kunden en regelbunden bedömning av lämpligheten hos de finansiella instrument som det rekommenderar den kunden.

- b) Informationen om finansiella instrument och föreslagna placeringsstrategier ska innefatta lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier och huruvida det finansiella instrumentet är avsett för professionella eller icke-professionella kunder, med beaktande av den fastställda målgruppen i enlighet med punkt 2.
- c) Informationen om samtliga kostnader och tillhörande avgifter måste innehålla information avseende både investeringen och sidotjänsterna, inbegripet eventuell kostnad för rådgivning, kostnaden för det finansiella instrument som rekommenderas eller marknadsförs till kunden och hur kunden får betala för det, inklusive eventuella tredjepartsbetalningar.

Informationen om alla kostnader och avgifter, inbegripet kostnader och avgifter som har samband med investeringstjänsten och det finansiella instrumentet, som inte orsakas av förekomsten av underliggande marknadsrisk, ska räknas samman så att kunden kan förstå den totala kostnaden liksom den kumulativa effekten på investeringens avkastning, och när kunden så begär, ska en uppdelning per post ges. Sådan information ska i förekommande fall ges till kunden regelbundet, och åtminstone årligen, under investeringens varaktighet.

5. Den information som avses i punkterna 4 och 9 ska tillhandahållas i en begriplig form på ett sådant sätt att kunder eller presumtiva kunder har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av finansiellt instrument som erbjuds och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Medlemsstaterna får tillåta att den informationen lämnas i standardiserad form.

6. När en investeringstjänst erbjuds som del av en finansiell produkt för vilken det redan finns andra regler i unionsrätten om kreditinstitut och konsumentkrediter avseende informationskrav, ska den tjänsten inte därutöver omfattas av förpliktelserna som föreskrivs i punkterna 3, 4 och 5.

7. När värdepappersföretaget informerar kunden om att investeringsrådgivningen tillhandahålls på oberoende grund, ska det värdepappersföretaget

a) bedöma ett tillräckligt stort urval av finansiella instrument som är tillgängliga på marknaden vilka ska vara tillräckligt diversifierade med avseende på typ och emittenter eller produktleverantörer för att säkerställa att kundens investeringsmål på lämpligt sätt kan tillgodoses och ska inte vara begränsade till finansiella instrument som utfärdats eller tillhandahållits av

i) värdepappersföretaget självt eller av enheter som har nära förbindelser med värdepappersföretaget, eller

ii) andra enheter med vilka värdepappersföretaget har så nära rättsliga eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, att det kan äventyra förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund.

b) inte motta och behålla avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning i fråga om tillhandahållandet av tjänsten till kunder. Mindre icke-monetära förmåner som kan förbättra kvaliteten hos den tjänst som tillhandahålls en kund och är av sådan omfattning och art att de inte kan anses hindra värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i kundens bästa intresse ska redovisas tydligt och är undantagna från detta led.

8. När värdepappersföretaget tillhandahåller portföljförvaltning, ska det inte motta och behålla avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning i fråga om tillhandahållandet av tjänsten till kunder. Mindre icke-monetära förmåner som kan förbättra kvaliteten hos den tjänst som tillhandahålls en kund och är av sådan omfattning och art att de inte kan anses hindra värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i kundens bästa intresse ska redovisas tydligt och är undantagna från denna punkt.

9. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag inte ska anses uppfylla skyldigheterna enligt artikel 23 eller enligt punkt 1 i den här artikeln när de betalar eller betalas någon avgift eller provision, eller erbjuder eller erbjuds icke-monetära förmåner i samband med tillhandahållandet av investeringstjänster eller en sidotjänst, till eller av någon annan part än kunden eller en person på kundens vägnar, förutom då betalningen eller förmånen

a) är utformad för att höja kvaliteten på den relevanta tjänsten till kunden, och

b) inte försämrar värdepappersföretagets förutsättningar att uppfylla sina skyldigheter att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intresse.

Förekomsten, arten och beloppet av den betalning eller förmån som avses i första stycket, eller när beloppet inte kan bestämmas, metoden för att beräkna detta belopp, måste redovisas klart och tydligt för kunden, på ett sätt som är heltäckande, korrekt och begripligt, innan den ifrågavarande investeringstjänsten eller sidotjänsten tillhandahålls. I förekommande fall ska värdepappersföretaget också informera kunden om mekanismerna för att till kunden överföra avgiften, provisionen, den monetära eller icke-monetära förmånen som erhållits i samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänsten.

Betalningen eller förmånen som möjliggör eller krävs för tillhandahållandet av investeringstjänster, såsom depåkostnader, avvecklingskostnader och börsavgifter, rättsliga avgifter eller rättsliga arvode, och som är så beskaffade att de inte kan stå i strid med värdepappersföretagets skyldighet att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intressen, ska inte omfattas av kraven i första stycket.

10. Ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster till kunder ska se till att det inte ersätter sina anställda eller bedömer deras prestationer på ett sätt som står i strid med dess skyldighet att agera i kundernas bästa intresse. I synnerhet ska det inte ha arrangemang genom ersättningar, försäljningsmål eller andra sätt som skulle kunna ge personalen incitament att rekommendera ett visst finansiellt instrument till en icke-professionell kund, när värdepappersföretaget skulle kunna erbjuda ett annat finansiellt instrument som bättre skulle tillgodose den kundens behov.

11. När en investeringstjänst erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller produkt som en del av ett paket eller som ett villkor för samma överenskommelse eller paket, ska värdepappersföretaget informera kunden om huruvida det är möjligt att köpa de olika komponenterna separat, och ska tillhandahålla separata uppgifter om kostnaderna och avgifterna för varje komponent.

Om riskerna med en sådan överenskommelse eller ett sådant paket som erbjuds en icke-professionell kund sannolikt skiljer sig från de risker som uppstår i det fall komponenterna väljs separat, ska värdepappersföretaget tillhandahålla en adekvat beskrivning av de olika komponenterna i överenskommelsen eller paketet och av hur samverkan förändrar riskerna.

Esma ska, i samarbete med EBA och Eiopa senast den 3 januari 2016 utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för bedömningen av och tillsynen över korsförsäljning och ska därvid ange, i synnerhet, situationer i vilka motköp inte är förenliga med skyldigheterna som föreskrivs i punkt 1.

12. Medlemsstaterna får i undantagsfall införa ytterligare krav för värdepappersföretag avseende de frågor som tas upp i denna artikel. Sådana krav måste vara objektivt motiverade och proportionella för att hanteraspecifika risker för investerarskyddet eller marknadsintegriteten som är särskilt viktiga för den aktuella medlemsstatens marknadsstruktur.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om krav de avser att införa i enlighet med denna punkt utan onödigt dröjsmål, och senast två månader före den dag då kravet ska träda i kraft. Underrättelsen ska innehålla en motivering till kravet. Sådana ytterligare krav ska inte begränsa eller på annat sätt påverka värdepappersföretags rättigheter enligt artiklarna 34 och 35 i detta direktiv.

Kommissionen ska inom två månader efter den underrättelse som avses i andra stycket avge ett yttrande om proportionaliteten hos och motiveringen till dessa ytterligare krav.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna och på sin webbplats offentliggöra de ytterligare krav som har införts enligt denna punkt.

Medlemsstaterna får behålla ytterligare krav som underrättats kommissionen i enlighet med artikel 4 i direktiv 2006/73/EG innan den 2 juli 2014, under förutsättning att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretag följer de principer som anges i denna artikel, när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive

- a) de villkor som informationen ska uppfylla för att vara opartisk, tydlig och inte vilseledande,
- b) närmare uppgifter om innehållet och formatet för informationen till kunderna i förhållande till kategoriseringen av kunder, värdepappersföretag och deras tjänster, finansiella instrument, kostnader och avgifter,
- c) kriterier för bedömning av en rad finansiella instrument som är tillgängliga på marknaden,
- d) kriterier för bedömning av om företag som erhåller incitament uppfyller kravet att handla hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intresse.

Vid utarbetandet av informationskraven för finansiella instrument enligt punkt 4 b ska information om produktens struktur tas med, i förekommande fall med beaktande av all relevant standardiserad information som krävs enligt unionsrätten.

14. De delegerade akterna som avses i punkt 13 ska beakta:

- a) Arten av den eller de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
- b) Arten och urvalet av produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av finansiella instrument.
- c) Kundens eller presumtiva kunders ställning som icke-professionell eller professionell kund eller, när det gäller punkterna 4 och 5, deras klassificering som godtagbara motparter.

Artikel 25

Bedömning av lämplighet och passande rapportering till kunder

1. Medlemsstaterna ska ålägga värdepappersföretag att säkerställa och på begäran visa för de behöriga myndigheterna att de fysiska personer som ger investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster till kunder på värdepappersföretagets vägnar har den kunskap och kompetens som krävs för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 24 och den här artikeln. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier som använts för att bedöma sådan kunskap och kompetens.

2. När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning, ska det inhämta nödvändiga upplysningar om kundens eller den presumtiva kundens kunskaper och erfarenhet på det för den specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet samt den personens finansiella ställning, inbegripet förmågan att bära förluster, och investeringsmål, inbegripet risktoleransen, så att värdepappersföretaget kan rekommendera kunden eller den presumtiva kunden de investeringstjänster och finansiella instrument som är lämpliga för denne, och i synnerhet är förenliga med dennes risktolerans och förmåga att bära förluster.

Medlemsstaterna ska säkerställa, när ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringsrådgivning med rekommendation om ett paket av kombinerade tjänster eller produkter enligt artikel 24.11, att hela det kombinerade paketet är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag vid tillhandahållande av andra investeringstjänster än dem i punkt 2 begär att kunden eller den presumtiva kunden lämnar upplysningar om sin kunskap och erfarenhet på det för den erbjudna eller efterfrågade specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet så att värdepappersföretaget kan bedöma om den tänkta investeringstjänsten eller produkten är passande för kunden. När det är fråga om en kombination av tjänster eller produkter enligt artikel 24.11 ska bedömningen gälla huruvida hela det kombinerade paketet är lämpligt.

Om värdepappersföretaget mot bakgrund av de upplysningar som erhållits i enlighet med första stycket anser att produkten eller tjänsten inte är passande för kunden eller den presumtive kunden, ska värdepappersföretaget varna kunden eller den presumtiva kunden. Den varningen får lämnas i standardiserad form.

Om kunder eller presumtiva kunder inte lämnar de upplysningar som anges i första stycket, eller lämnar otillräckliga upplysningar om sin kunskap och erfarenhet, ska värdepappersföretaget varna dem för att värdepappersföretaget inte kan avgöra om den tänkta tjänsten eller produkten är passande för dem. Den varningen får lämnas i standardiserad form.

4. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretag, när de tillhandahåller investeringstjänster som endast omfattar utförande eller mottagande och vidarebefordran av kundorder med eller utan sidotjänster, med undantag för beviljande av krediter eller lån i enlighet med avsnitt B.1 i bilaga I som inte omfattar befintliga kreditlimiter för kundernas lån, transaktionskonton och kontokrediter, tillhandahåller de investeringstjänsterna till sina kunder utan att de behöver begära de upplysningar eller göra en sådan bedömning som avses i punkt 3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Tjänsterna avser något av följande finansiella instrument:

- i) Aktier som upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredjeland eller på en MTF-plattform, där de är aktier i företag, och med undantag för aktier i företag för kollektiva investeringar som inte är fondföretag och aktier som omfattar derivat.
- ii) Obligationer eller andra former av skuldförbindelser i värdepappersform, vilka upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredjeland eller på en MTF-plattform, med undantag för sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken.
- iii) Penningmarknadsinstrument, med undantag för sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken.
- iv) Aktier eller andelar i fondföretag med undantag av de strukturerade fondföretag som avses i artikel 36.1 andra stycket i förordning (EU) nr 583/2010.

v) Strukturerade insättningar, utom sådana som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå risk avseende avkastning eller kostnaden för att avsluta en produkt i förtid.

vi) Andra icke-komplexa finansiella instrument i enlighet med denna punkt.

Vid tillämpning av denna punkt, om kraven och förfarandet i artikel 4.1 tredje och fjärde styckena i direktiv 2003/71/EG tillgodoses, ska en marknad i tredjeland anses vara likvärdig med en reglerad marknad.

b) Tjänsten tillhandahålls på initiativ av kunden eller den presumtive kunden.

c) Kunden eller den presumtiva kunden har klart och tydligt informerats om att värdepappersföretaget när det tillhandahåller den tjänsten inte behöver bedöma det tillhandahållna eller erbjudna finansiella instrumentets eller den tillhandahållna eller erbjudna tjänstens ändamålsenlighet och att denne därför inte åtnjuter det skydd som avses i de relevanta uppförandereglerna. En sådan varning får lämnas i standardiserad form.

d) Värdepappersföretaget uppfyller kraven i artikel 23.

5. Värdepappersföretaget ska upprätta en dokumentation som innehåller de mellan värdepappersföretaget och kunden överenskomna handlingarna i vilket eller vilka parternas rättigheter och skyldigheter anges, samt övriga villkor för värdepappersföretagets tillhandahållande av tjänster till kunden. Rättigheter och skyldigheter för överenskommelsens parter får ingå i form av hänvisningar till andra handlingar eller rättsakter.

6. Värdepappersföretaget ska på ett varaktigt medium lämna tillfredsställande rapporter till kunden om de tjänster företaget tillhandahållit. De rapporterna ska inkludera regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av typen av och komplexiteten hos de aktuella finansiella instrumenten och arten av den tjänst som tillhandahålls kunden och ska i förekommande fall innehålla uppgifter om kostnaderna för de transaktioner och tjänster som utförts för kundens räkning.

När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning, ska det innan transaktionen görs lämna en bedömning av lämpligheten till kunden på ett varaktigt medium som specificerar vilken rådgivning som getts och hur denna rådgivning motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, mål och andra egenskaper.

Om avtalet att köpa eller sälja ett finansiellt instrument ingås med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att en lämplighetsförklaring tillhandahålls i förväg, får värdepappersföretaget lämna en skriftlig lämplighetsförklaring på ett varaktigt medium omedelbart efter det att kunden har bundits av ett avtal, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Kunden har gett sitt samtycke till att erhålla lämplighetsförklaringen utan onödigt dröjsmål efter det att transaktionen genomförts.

b) Värdepappersföretaget har erbjudit kunden möjligheten att senarelägga transaktionen så att lämplighetsförklaringen först kan erhållas.

Om värdepappersföretag erbjuder portföljförvaltning eller har informerat kunden om att det kommer att utföra en regelbunden lämplighetsbedömning ska den regelbundna rapporten innehålla en uppdaterad förklaring om hur investeringen motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, mål och andra egenskaper.

7. Om ett bostadslåneavtal som omfattas av reglerna för kreditvärdighetsbedömning av kunder i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU ⁽¹⁾ förutsätter tillhandahållande till samma kund av en investeringstjänst avseende hypoteksobligationer som emitteras specifikt i syfte att säkra finansieringen av och har identiska villkor med bostadslåneavtalet, för att lånet ska kunna betalas, refinansieras eller lösas in, ska den tjänsten inte omfattas av skyldigheterna i denna artikel.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretagen följer de principer som anges i punkterna 2–6 i den här artikeln när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive information som ska inhämtas vid bedömningen av tjänsternas och de finansiella instrumentens lämplighet eller ändamålsenlighet för kunderna, kriterier för att bedöma icke-komplexa finansiella instrument enligt punkt 4 a vi i den här artikeln, innehåll och format för registren och avtal om tillhandahållande av tjänster till kunder och regelbundna rapporter till kunder om de tjänster som tillhandahålls. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

- a) Arten av den eller de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
- b) Arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av finansiella instrument.
- c) Kundens eller presumtiva kunders ställning som icke-professionell eller professionell kund eller, när det gäller punkt 6, deras klassificering som godtagbara motparter.

9. Esma ska senast den 3 januari 2016 anta riktlinjer som specificerar kriterierna för bedömning av den kunskap och kompetens som krävs enligt punkt 1.

10. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta och regelbundet uppdatera riktlinjer för riktlinjer för bedömningen av:

- a) Finansiella instrument som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken i enlighet med punkt 4 a ii och iii.
- b) Strukturerade insättningar som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå avkastningsrisken eller kostnaden för att säga upp en produkt i förtid, i enlighet med punkt 4 a v.

11. Esma får utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för bedömningen av finansiella instrument som klassificeras som icke-komplexa för tillämpningen av punkt 4 a vi, med beaktande av de delegerade akter som antagits enligt punkt 8.

Artikel 26

Tillhandahållande av tjänster via ett annat värdepappersföretag

Medlemsstaterna ska tillåta att ett värdepappersföretag som mottar instruktioner om att tillhandahålla investeringstjänster eller sidotjänster för en kunds räkning via ett annat värdepappersföretag förlitar sig på de uppgifter om kunden som överlämnats av det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna ska förbli ansvarigt för att den information som lämnas är fullständig och riktig.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

Ett värdepappersföretag som på det sättet får instruktioner om att utföra tjänster för en kund ska också kunna förlita sig på alla rekommendationer i fråga om tjänsten eller transaktionen som kunden har mottagit från ett annat värdepappersföretag. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna ska förbli ansvarigt för att de rekommendationer och den rådgivning som lämnats är lämpliga för kunden.

Ett värdepappersföretag som mottar instruktioner eller order från en kund via ett annat värdepappersföretag ska förbli ansvarigt för att en tjänst eller transaktion på grundval av sådana uppgifter och rekommendationer genomförs i enlighet med berörda bestämmelser i denna avdelning.

Artikel 27

Skyldighet att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunden

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag när de utför order vidtar alla åtgärder som behövs för att uppnå bästa möjliga resultat för sina kunder med beaktande av pris, kostnad, skyndsamhet, sannolikhet för utförande och avveckling, storlek, art eller varje annat övervägande av intresse för utförandet av ordern. Om kunden har givit specifika instruktioner ska dock värdepappersföretaget vara skyldigt att utföra ordern i enlighet med dessa.

Om ett värdepappersföretag utför en order för en icke-professionell kunds räkning ska bästa möjliga resultat fastställas med hänsyn till den totala ersättningen, som utgör priset för det finansiella instrumentet och kostnaderna i samband med utförandet, som ska inbegripa kundens alla utgifter som hänför sig direkt till orderns utförande, däribland handelsplatsens avgifter, clearing- och avvecklingsavgifter och alla andra avgifter som betalats till tredjeparter som deltagit i utförandet av ordern.

I syfte att erbjuda bästa möjliga resultat i enlighet med första stycket när det finns mer än en konkurrerande handelsplats som kan utföra en order avseende ett finansiellt instrument, ska värdepappersföretaget för att bedöma och jämföra de resultat för kunden som skulle uppnås på var och en av de handelsplatser för utförande som finns upptagna i värdepappersföretagets riktlinjer för utförande av order och som har möjlighet att utföra den aktuella ordern, vid bedömningen även beakta sina egna provisioner och kostnaderna för utförandet av ordern på var och en av de handelsplatser som kan komma i fråga för utförandet.

2. Ett värdepappersföretag får inte ta emot någon ersättning, rabatt eller icke-monetär förmån för att styra order till en viss handelsplats eller utförandeplats som skulle vara en överträdelse av de krav avseende intressekonflikter och incitament som anges i punkt 1 i den här artikeln samt artiklarna 16.3, 23 och 24.

3. Medlemsstaterna ska kräva att varje handelsplats och systematiska internhandlare för finansiella instrument som omfattas av handelsskyldigheten i artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014 och varje utförandeplats för övriga finansiella instrument minst en gång årligen kostnadsfritt offentliggör data om kvaliteten på utförandet av transaktioner på den platsen, samt att värdepappersföretaget efter utförandet av en transaktion för en kunds räkning ska informera kunden om var ordern utfördes. De regelbundna rapporterna ska inbegripa detaljerade uppgifter om pris, kostnader, hastighet och sannolikhet för utförande för enskilda finansiella instrument.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför effektiva förfaranden för att följa punkt 1. Medlemsstaterna ska särskilt kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför riktlinjer för utförande av order som gör det möjligt för dem att uppnå bästa möjliga resultat för sina kundorder i enlighet med punkt 1.

5. I riktlinjerna för utförande av order ska för varje klass av finansiella instrument anges uppgifter om de olika handelsplatser där värdepappersföretaget utför sina kundorder och de faktorer som påverkar valet av handelsplats för utförande. Riktlinjerna ska minst omfatta de handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretaget att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen förser sina kunder med lämplig information om sina riktlinjer för utförande av order. Den informationen ska tydligt förklara, med tillräckligt detaljerade uppgifter och på ett sätt som är lätt att förstå för kunder, hur order kommer att utföras av värdepappersföretaget för kundens räkning. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag i förväg inhämtar ett godkännande från sina kunder beträffande riktlinjerna för utförande av order.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretaget, när det i riktlinjerna för utförande av order anges att kundorder kan verkställas utanför en handelsplats, särskilt informerar sina kunder eller presumtiva kunder om den möjligheten. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen i förväg erhåller uttryckligt godkännande från sina kunder, innan de börjar utföra deras kundorder utanför en handelsplats. Värdepappersföretag får inhämta sådant godkännande antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med enskilda transaktioner.

6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utför kundorder för varje klass av finansiella instrument varje år gör en sammanfattning av och offentliggör de fem främsta handelsplatserna i fråga om handelsvolym där de utförde kundorder under föregående år och information om den uppnådda kvaliteten på utförandet.

7. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utför kundorder övervakar hur deras system och riktlinjer för utförandet av order fungerar i praktiken, så att de kan identifiera och korrigera eventuella brister. De ska särskilt regelbundet bedöma om de val av handelsplatser för utförandet som anges i riktlinjerna för utförande av order erbjuder det för kunden bästa möjliga resultatet eller om de behöver ändra sina arrangemang för utförande av order, med beaktande av bland annat den information som offentliggörs enligt punkterna 3 och 6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen meddelar de kunder med vilka de har en fortlöpande kundrelation varje väsentlig förändring av sitt system eller sina riktlinjer för utförande av order.

8. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag på sina kunders begäran kan visa att de har verkställt deras order i enlighet med värdepappersföretagets riktlinjer för utförandet och på dess begäran belägga efterlevnaden av denna artikel för den behöriga myndigheten.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 i fråga om följande:

- a) Kriterierna för fastställande av den relativa betydelsen av de olika faktorer som enligt punkt 1 får beaktas vid fastställandet av bästa möjliga resultat med hänsyn till orderstorlek, ordertyp och kundens ställning som professionell eller icke-professionell kund.
- b) Faktorer som får beaktas av ett värdepappersföretag när det ser över sitt system för utförandet och de omständigheter som kan föranleda att det är lämpligt att ändra systemet. Särskilt de faktorer som avgör vilka handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretag att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder.
- c) Arten och omfattningen av den information om riktlinjerna för utförandet som ska lämnas till kunderna enligt punkt 5.

10. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att bestämma

- a) det specifika innehållet i, formatet för och periodiciteten i de data som avser kvaliteten på utförandet och som ska offentliggöras i enlighet med punkt 3, med beaktande av typen av handelsplats och typen av aktuellt finansiellt instrument,
- b) innehållet i och formatet för information som ska offentliggöras av värdepappersföretag i enlighet med punkt 6.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 28***Bestämmelser om hantering av kundorder**

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning tillämpar förfaranden och använder system som gör det möjligt att snabbt, effektivt och rättvist utföra kundernas order, utan att dessa missgynnas i förhållande till andra kunder eller på grund av värdepappersföretagets handel för egen räkning.

De förfarandena och systemen ska innebära att i övrigt jämförbara kundorder utförs i den tidsföljd de togs emot av värdepappersföretaget.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen, då en kund lämnat en limitorder avseende aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller som omsätts på en handelsplats och som inte utförs omedelbart under rådande marknadsförhållanden, vidtar åtgärder för att underlätta ett så skyndsamt verkställande som möjligt av ordern genom att omedelbart offentliggöra kundlimitordern på ett sätt som gör den lätt tillgänglig för övriga marknadsplatsaktörer såvida inte kunden har givit uttryckliga instruktioner att så inte ska ske. Medlemsstaterna får besluta att värdepappersföretag fullgör den skyldigheten genom att vidarebefordra kundens limiterade order till en handelsplats. Medlemsstaterna ska fastställa att de behöriga myndigheterna får medge undantag från kravet att offentliggöra en limiterad order som är betydande jämfört med den normala orderstorleken på marknaden, enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 600/2014.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som ska ange

- a) förutsättningarna för, och arten av, förfaranden och system som leder till att kundorder utförs snabbt, effektivt och rättvist, samt de situationer eller slag av transaktioner som ger värdepappersföretagen en möjlighet att i rimlig omfattning avvika från kravet på snabbt utförande så att de erhåller förmånligare villkor för sina kunder,
- b) de olika metoder genom vilka ett värdepappersföretag kan anses ha fullgjort sin förpliktelse att offentliggöra ej omedelbart utförbara kundlimitorder på marknaden.

*Artikel 29***Krav på värdepappersföretag som utnämner anknutna ombud**

1. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretagen utser anknutna ombud för att marknadsföra företagets tjänster, genomföra affärer eller ta emot instruktioner eller order från kunder eller presumtiva kunder och vidarebefordra dem, placera finansiella instrument samt tillhandahålla rådgivning i fråga om finansiella instrument och tjänster som erbjuds av samma värdepappersföretag.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som beslutar att utse anknutna ombud förblir fullt och villkorslöst ansvariga för varje handling eller underlåtenhet från det anknutna ombudets sida när detta handlar på värdepappersföretagets vägnar. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen ser till att det anknutna ombudet när det tar kontakt med, eller innan det arbetar med, en kund eller presumtiv kund upplyser denne om sina handlingsbefogenheter och om vilket värdepappersföretag det företräder.

Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 16.6, 16.8 och 16.9 tillåta att anknutna ombud som är registrerade på deras territorium innehar kunders pengar och/eller finansiella instrument på det värdepappersföretags vägnar och under det värdepappersföretags ansvar för vilket de handlar inom deras territorium eller, om det är fråga om en gränsöverskridande transaktion, på den medlemsstats territorium som tillåter ett anknutet ombud att inneha kundernas pengar.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen övervakar sina anknutna ombuds verksamhet så att det säkerställs att värdepappersföretagen fortfarande följer detta direktiv när de är verksamma genom anknutna ombud.

3. Anknutna ombud ska införas i det offentliga registret i den medlemsstat där de är etablerade. Esmå ska på sin webbplats offentliggöra hänvisningar eller länkar till de offentliga register som upprättats enligt denna artikel av de medlemsstater som beslutat att tillåta värdepappersföretag att utse anknutna ombud.

Medlemsstaterna ska se till att anknutna ombud endast införs i det offentliga registret om det har kunnat fastställas att deras vandel är tillräckligt god och att de har lämpliga allmänna, affärsmässiga och fackinriktade kunskaper och kvalifikationer för att kunna utföra investeringstjänsterna och sidotjänsterna och ge fullständig och korrekt information om varje föreslagen tjänst till kunder eller presumtiva kunder.

Medlemsstaterna får besluta att värdepappersföretag under lämplig kontroll kan verifiera huruvida de anknutna ombud de har utsett har tillräckligt god vandel och besitter den kunskap och kompetens som anges i andra stycket.

Registret ska uppdateras regelbundet. Det ska vara offentligt och kunna konsulteras av allmänheten.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utser anknutna ombud vidtar lämpliga åtgärder för att undvika all negativ inverkan som det anknutna ombudets verksamhet som inte omfattas av detta direktiv kan ha på den verksamhet som det anknutna ombudet utför på värdepappersföretagets vägnar.

Medlemsstaterna får tillåta behöriga myndigheter att samarbeta med värdepappersföretag och kreditinstitut, deras branschsammanlutningar och andra enheter i fråga om att registrera anknutna ombud och övervaka att de uppfyller kraven i punkt 3. I synnerhet får anknutna ombud registreras av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller deras branschsammanlutningar och andra enheter under den behöriga myndighetens överinseende.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen inte utser andra anknutna ombud än dem som är införda i de offentliga register som avses i punkt 3.

6. Medlemsstaterna får anta eller bibehålla bestämmelser som är strängare än dem som fastställs i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för anknutna ombud som är registrerade inom deras jurisdiktion.

Artikel 30

Transaktioner med godtagbara motparter

1. Medlemsstaterna ska sörja för att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning och/eller att handla för egen räkning och/eller att ta emot och vidarebefordra order kan medverka till eller inleda transaktioner med godtagbara motparter utan att vara skyldiga att uppfylla kraven i artikel 24, med undantag av punkterna 4 och 5, artikel 25, med undantag av punkt 6, artiklarna 27 och 28.1 för sådana transaktioner eller för någon form av sidotjänst som är direkt knuten till sådana transaktioner.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, i sina förbindelser med godtagbara motparter, agerar hederligt, rättvist och professionellt och kommunicerar på ett sätt som är rättvisande, tydligt och inte vilseledande, med beaktande av karaktären hos den godtagbara motparten och dennes verksamhet.

2. Som godtagbara motparter ska medlemsstaterna vid tillämpningen av denna artikel erkänna värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag, fondföretag och deras förvaltningsbolag, pensionsfonder och deras förvaltningsbolag, övriga finansiella institut som auktoriserats eller reglerats enligt unionsrätten eller enligt en medlemsstats nationella rätt, nationella regeringar och därmed sammanhängande organ, inklusive offentliga organ som har hand om statsskuld på nationell nivå, centralbanker och överstatliga organisationer.

En klassificering som godtagbar motpart enligt första stycket ska inte påverka rätten för enheten i fråga att antingen generellt eller per affär begära behandling som en kund vars affärer med värdepappersföretaget ska omfattas av artiklarna 24, 25, 27 och 28.

3. Som godtagbara motparter får medlemsstaterna också erkänna andra företag som uppfyller i förväg bestämda proportionella krav, inklusive kvantitativa tröskelvärden. När det gäller transaktioner där de tilltänkta motparterna är belägna inom olika jurisdiktioner ska värdepappersföretaget i fråga om det andra företags rättsliga ställning rätta sig efter vad som fastställs i lagar och andra författningar i den medlemsstat där det företaget är etablerat.

Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretaget när det i enlighet med punkt 1 inleder transaktioner med sådana företag inhämtar en uttrycklig bekräftelse från den tilltänkta motparten att den godkänner behandling som godtagbar motpart. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretagen inhämtar den bekräftelsen antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med varje enskild transaktion.

4. Medlemsstaterna får som godtagbara motparter erkänna enheter i tredjeland som motsvaras av de kategorier av enheter som avses i punkt 2.

Medlemsstaterna får som godtagbara motparter även erkänna sådana företag i tredjeland som dem som avses i punkt 3 enligt de förutsättningar och på de villkor som anges i punkt 3.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att ange

a) förfarandena för att begära behandling som kunder enligt punkt 2,

b) förfarandena för att inhämta den uttryckliga bekräftelsen från presumtiva motparter enligt punkt 3,

c) de i förväg fastställda proportionella kraven, inklusive kvantitativa tröskelvärden, för att ett företag ska anses vara en godtagbar motpart enligt punkt 3.

Avsnitt 3

Marknadernas transparens och integritet

Artikel 31

Övervakning av att MTF-plattformens eller OTF-plattformens regler följs och att andra rättsliga förpliktelser uppfylls

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform upprättar och upprätthåller för MTF-plattformen eller OTF-plattformen relevanta och effektiva system och förfaranden för regelbunden övervakning av att dess medlemmar eller deltagare eller användare följer plattformens regler. Värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska övervaka de order som sänts inbegripet annullerade order och de transaktioner som deras medlemmar eller deltagare eller användare genomför i deras system, så att överträdelser av de reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument kan identifieras, och de ska avsätta de resurser som krävs för att säkerställa att denna övervakning är effektiv.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform underrättar den behöriga myndigheten omedelbart om betydande överträdelser av reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument.

De behöriga myndigheterna för värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater den information som avses i första stycket.

Vad gäller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 måste den behöriga myndigheten vara övertygad om att sådant beteende äger rum eller har ägt rum, innan den underrättar de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och Esma.

3. Medlemsstaterna ska också kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform utan onödigt dröjsmål även förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk med de upplysningar som avses i punkt 2, och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk i eller med hjälp av dess system.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att fastställa de omständigheter som utlöser informationskravet enligt punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 32

Stopp för handeln med ett finansiellt instrument och avförande av ett finansiellt instrument från handel på en MTF- eller en OTF-plattform

1. Utan att det påverkar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 69.2 att begära att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt ska stoppas eller att det ska avföras från handel, får ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillfälligt stoppa handeln med ett finansiellt instrument eller avföra ett finansiellt instrument från handel som inte längre motsvarar MTF-plattformens eller OTF-plattformens regler, såvida inte ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en MTF- eller en OTF-plattform och som tillfälligt stoppar handeln med ett finansiellt instrument eller avför ett finansiellt instrument från handel även tillfälligt stoppar eller avför de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet när nödvändigt för att tjäna syftet med att tillfälligt stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet från handel. Värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska offentliggöra sitt beslut om att tillfälligt stoppa eller från handeln avföra det finansiella instrumentet och relaterade derivat, och meddela relevanta beslut till sin behöriga myndighet.

Den behöriga myndighet inom vars jurisdiktion handeln med ett instrument tillfälligt stoppades eller avfördes från handel ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av dess jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid med artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart offentliggöra sitt beslut och meddela Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om beslutet.

De underrättade behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av deras jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid med artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Varje underrättad behörig myndighet ska meddela Esma och andra behöriga myndigheter om sitt beslut, inklusive en förklaring, om beslutet innebär att inte tillfälligt stoppa handeln med eller från handel avföra det finansiella instrumentet eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet.

Denna punkt är också tillämplig när ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet dras tillbaka.

Det underrättelseförfarande som avses i denna punkt ska också tillämpas om ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med eller från handel avföra ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C bilaga I vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument, fattas av den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 m och n.

För att säkerställa att skyldigheten att tillfälligt stoppa eller avföra sådana derivat från handeln tillämpas proportionerligt, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de fall då kopplingen mellan ett derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I som avser eller hänför sig till ett finansiellt instrument som stoppats eller avförts och det ursprungliga finansiella instrumentet är sådan att derivatet också ska stoppas eller avföras, i syfte att uppnå målet med att stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet och tidpunkten för de meddelanden och det offentliggörande som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att förteckna de situationer som innebär allvarlig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Avsnitt 4

Tillväxtmarknader för små och medelstora företag

Artikel 33

Tillväxtmarknader för små och medelstora företag

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att en operatör som driver en MTF-plattform får ansöka hos hemmedlemsstatens behöriga myndighet om att få MTF-plattformen registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att hemmedlemsstatens behöriga myndighet får registrera MTF-plattformen som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag om den behöriga myndigheten mottar en ansökan enligt punkt 1 och har förvässat sig om att kraven i punkt 3 är uppfyllda med hänsyn till MTF-plattformen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att MTF-plattformar omfattas av effektiva regler, system och förfaranden som säkerställer att följande kriterier är uppfyllda:

a) Minst 50 % av de emittenter vilkas finansiella instrument tas upp till handel på MTF-plattformen är små och medelstora företag ska vara små och medelstora företag vid den tidpunkt då MTF-plattformen registreras som tillväxtmarknad för små och medelstora företag och under varje kalenderår därefter.

- b) Lämpliga kriterier har fastställts för det första och fortlöpande upptagandet till handel med emittenters finansiella instrument på marknaden.
- c) Vid det första upptagandet till handel med finansiella instrument på marknaden finns det tillräckligt med information offentliggjord för att göra det möjligt för investerare att fatta ett välgrundat beslut om att investera eller inte investera i de finansiella instrumenten, antingen ett tillämpligt upptagandedokument eller ett prospekt om kraven som fastställs i direktiv 2003/71/EG är tillämpliga med avseende på ett erbjudande till allmänheten som görs i anslutning till det första upptagandet till handel med det finansiella instrumentet på MTF-plattformen.
- d) Det finns ändamålsenlig, fortlöpande och regelbunden finansiell rapportering, exempelvis reviderade årsrapporter, som ombesörjs av en emittent på marknaden eller för dennes räkning.
- e) Emittenter på marknaden enligt definitionen i artikel 3.1.21 i förordning (EU) nr 596/2014, personer som har en ledande ställning hos emittenten enligt definitionen i artikel 3.1.25 i förordning (EU) nr 596/2014 och dem närs-tående personer enligt definitionen i artikel 3.1.26 i förordning (EU) nr 596/2014 uppfyller relevanta krav som är tillämpliga på dem enligt förordning (EU) nr 596/2014.
- f) Tillsynsinformation som rör emittenterna på marknaden lagras samt sprids till allmänheten.
- g) Det finns effektiva system och kontroller som syftar till att förhindra och upptäcka marknadsmissbruk på den marknaden, i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 596/2014.
4. Kriterierna i punkt 3 inverkar inte på om det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver en MTF-plattform efterlever andra skyldigheter som följer av detta direktiv och som är relevanta för driften av MTF-plattformar. De hindrar inte heller det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver MTF-plattformen från att införa ytterligare krav utöver dem som anges i den punkten.
5. Medlemsstaterna ska föreskriva att hemmedlemsstatens behöriga myndighet får avregistrera en MTF-plattform från registret över tillväxtmarknader för små och medelstora företag i något av följande fall:
- a) Det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som sköter marknaden ansöker om avregistrering av MTF-plattformen.
- b) Kraven i punkt 3 uppfylls inte längre för MTF-plattformen.
6. Medlemsstaterna ska kräva att om en behörig myndighet i hemmedlemsstaten registrerar eller avregistrerar en MTF-plattform som en tillväxtmarknad för små eller medelstora företag enligt denna artikel ska den snarast möjligt meddela Esma registreringen eller avregistreringen. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över tillväxtmarknader för små och medelstora företag och ska hålla den förteckningen aktuell.
7. Om en emittents finansiella instrument tas upp till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, ska medlemsstaterna kräva att handel med det finansiella instrumentet också får bedrivas på en annan tillväxtmarknad för små och medelstora företag endast när emittenten har informerats och inte framfört några invändningar. I sådana fall ska emittenten emellertid inte omfattas av någon skyldighet avseende bolagsstyrning eller offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och vid särskilt betydelsefulla händelser) med avseende på den sistnämnda tillväxtmarknaden för små och medelstora företag.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att närmare specificera de krav som föreskrivs i punkt 3 i den här artikeln. Åtgärderna ska beakta behovet av att kraven ska upprätthålla höga nivåer på investerarskyddet för att främja investerarnas förtroende för dessa marknader, samtidigt som man minimerar de administrativa bördorna för emittenterna på marknaden och behovet av att avregistreringar inte sker och registreringar inte avslås till följd av en enbart tillfällig underlåtenhet att uppfylla villkoren enligt punkt 3 a i den här artikeln.

KAPITEL III

Värdepappersföretagens rättigheter

Artikel 34

Frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att varje värdepappersföretag som i enlighet med det här direktivet, och när det gäller kreditinstitut, i enlighet med direktiv 2013/36/EU, är auktoriserat och står under tillsyn av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat fritt får tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster inom deras territorium, förutsatt att tjänsterna och verksamheten omfattas av värdepappersföretagets auktorisation. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna får inte ställa några ytterligare krav på sådana värdepappersföretag eller kreditinstitut i de avseenden som omfattas av detta direktiv.

2. Varje värdepappersföretag som för första gången önskar tillhandahålla tjänster eller utföra verksamhet inom en annan medlemsstats territorium, eller som önskar ändra omfattningen av de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som redan utförs i en annan medlemsstat, ska meddela följande till de behöriga myndigheterna i företagets hemmedlemsstat:

a) I vilken medlemsstat det avser att bedriva sin verksamhet.

b) En verksamhetsplan, i vilken särskilt ska anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt vilka sidotjänster företaget avser att tillhandahålla eller utföra inom medlemsstatens territorium samt huruvida det avser att göra detta genom att använda anknutna ombud som är etablerade i hemmedlemsstaten. Om ett värdepappersföretag avser att använda anknutna ombud ska värdepappersföretaget underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat vilka dessa anknutna ombud är.

Om ett värdepappersföretag avser att använda sig av anknutna ombud som är etablerade i dess hemmedlemsstat inom de medlemsstaters territorium där det avser att tillhandahålla tjänster, ska den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat inom en månad efter mottagandet av all information underrätta den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts som kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 vilka anknutna ombud som värdepappersföretaget avser att använda för att tillhandahålla investeringstjänster och verksamheter i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten ska offentliggöra sådan information. Esma får begära tillgång till de uppgifterna i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad från mottagandet av informationen vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1. Värdepappersföretaget får därefter börja tillhandahålla investeringstjänsterna och verksamheterna i fråga i värdmedlemsstaten.

4. Värdepappersföretaget ska skriftligt underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 2 senast en månad innan ändringen genomförs. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om de ändringarna.

5. Ett kreditinstitut som önskar tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster i enlighet med punkt 1 genom anknutna ombud ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat vilka dessa anknutna ombud är.

Om kreditinstitutet avser att använda anknutna ombud som är etablerade i dess hemmedlemsstat inom de medlemsstaters territorium där det avser att tillhandahålla tjänster, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inom en månad från mottagandet av all information underrätta den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 vilka anknutna ombud kreditinstitutet avser att använda för att tillhandahålla tjänster i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten ska offentliggöra sådan information.

6. Medlemsstaterna ska utan några ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver MTF-plattformar och OTF-plattformar från andra medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder inom medlemsstatens territorium för att underlätta för användare, fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare som är etablerade inom medlemsstatens territorium att få tillträde till och bedriva handel på dessa marknader.

7. Värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska underätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad vidarebefordra de upplysningarna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där MTF-plattformen eller OTF-plattformen avser att vidta sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i MTF-plattformens hemmedlemsstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i MTF-plattformens värdmedlemsstat och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra identiteten för de av MTF-plattformens fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4, 5 och 7.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3, 4, 5 och 7.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Etablering av filialer

1. Medlemsstaterna ska se till att investeringstjänster och/eller investeringsverksamhet samt sidotjänster kan tillhandahållas eller bedrivas inom deras territorium i enlighet med det här direktivet och direktiv 2013/36/EU genom etableringsrätten, antingen genom etablering av filialer eller genom användning av ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför hemmedlemsstaten, förutsatt att tjänsterna och verksamheten i fråga omfattas av den auktorisation som värdepappersföretaget eller kreditinstitutet beviljats i hemmedlemsstaten. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de frågor som omfattas av detta direktiv utöver vad som är tillåtet enligt punkt 8.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium eller använda anknutna ombud som är etablerade i en annan medlemsstat i vilken det inte har etablerat en filial först underrättar den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och därvid meddelar följande:

a) Inom vilken eller vilka medlemsstaters territorium företaget avser att etablera en filial eller inom vilken eller vilka det inte har etablerat någon filial men avser att använda anknutna ombud som är etablerade där.

- b) En verksamhetsplan, i vilken bland annat ska anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt vilka sidotjänster som ska tillhandahållas eller utföras.
- c) Om företaget är etablerat, filialens organisationsstruktur samt uppgift om huruvida filialen avser att använda anknutna ombud och uppgift om vilka dessa anknutna ombud är.
- d) Om anknutna ombud ska användas i en medlemsstat där värdepappersföretaget inte har etablerat någon filial, en beskrivning av den avsedda användningen av de anknutna ombuden tillsammans med en organisationsstruktur, inklusive rapporteringsrutiner, som anger hur ombuden passar in i värdepappersföretagets struktur.
- e) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas.
- f) Namnen på de som leder filialens eller det anknutna ombudets verksamhet.

Om ett värdepappersföretag använder sig av ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför dess hemmedlemsstat, ska detta anknutna ombud vara införlivat med filialen, om en sådan har etablerats, och i alla händelser vara underkastat bestämmelserna om filialer i detta direktiv.

3. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten med beaktande av den avsedda verksamheten inte har anledning att ifrågasätta värdepappersföretagets administrativa struktur eller finansiella situation, ska den inom tre månader efter att ha mottagit fullständiga uppgifter vidarebefordra dessa till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 och underrätta värdepappersföretaget om detta.

4. Utöver de uppgifter som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översända uppgifter om det auktoriserade systemet för ersättning till investerare som värdepappersföretaget är medlem i i enlighet med direktiv 97/9/EG till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten. Om uppgifterna ändras ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om detta.

5. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska den underrätta värdepappersföretaget i fråga om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.

6. Filialen får etableras och inleda sin verksamhet efter meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller, om denna inte har lämnat något sådant meddelande, senast inom två månader från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översände sitt meddelande.

7. Ett kreditinstitut som önskar använda ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför dess hemmedlemsstat för att tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster i enlighet med detta direktiv ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta kreditinstitutets administrativa struktur eller finansiella situation, ska den inom tre månader efter att ha mottagit fullständiga uppgifter vidarebefordra dessa till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 och underrätta kreditinstitutet om detta.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska den underrätta kreditinstitutet i fråga om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.

Det anknutna ombudet får inleda sin verksamhet efter meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller, om denna inte har lämnat något sådant meddelande, senast inom två månader från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översände sitt meddelande. Ett sådant anknutet ombud ska omfattas av de bestämmelser i detta direktiv som avser filialer.

8. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen ska ha ansvaret för att sörja för att de tjänster som filialen tillhandahåller eller utövar på dess territorium uppfyller kraven i artiklarna 24, 25, 27, 28 i detta direktiv och artiklarna 14–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och de bestämmelser som värdmedlemsstaten har antagit i enlighet med artikel 24.12.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen ska ha rätt att granska verksamhetsformerna vid filialen och begära att de ändringar görs som är oundgängligen nödvändiga för att myndigheten ska kunna sörja för efterlevnaden av kraven i artiklarna 24, 25, 27, 28 i detta direktiv och artiklarna 14–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i bestämmelser som antagits enligt dessa artiklar i förhållande till tjänster och/eller verksamheter som tillhandahålls eller utövas av filialen inom dess territorium.

9. Varje medlemsstat ska föreskriva att då ett värdepappersföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat har etablerat en filial inom dess territorium får den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, under utövandet av sina uppgifter och efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, genomföra inspektioner på plats vid filialen i fråga.

10. Vid ändring av förhållanden om vilka uppgifter lämnats i enlighet med punkt 2 ska värdepappersföretaget skriftligen meddela ändringen till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten senast en månad innan det genomför ändringen. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska också, genom hemmedlemsstatens behöriga myndighets försorg, underrättas om den ändringen.

11. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4, 7 och 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3, 4, 7 och 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 36

Tillträde till reglerade marknader

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning eller handla för egen räkning har rätt att bli medlemmar av, eller få tillträde till, reglerade marknader som är etablerade inom deras territorium genom någon av följande åtgärder:

a) Direkt genom att etablera filialer i värdmedlemsstaterna.

- b) Genom att bli fjärrmedlem, eller få tillträde på distans, till den reglerade marknaden utan något krav på etablering i den reglerade marknaden hemmedlemsstat, om de förfaranden och system för handeln som används på marknaden i fråga inte kräver fysisk närvaro för att transaktioner ska kunna genomföras där.
2. Medlemsstaterna får inte införa några ytterligare bestämmelser eller administrativa krav inom det område som omfattas av detta direktiv avseende värdepappersföretag som utövar den rättighet som tillkommer dem enligt punkt 1.

Artikel 37

Tillträde till central motpart, system för clearing och avveckling samt rätt att välja avvecklingssystem

1. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater har rätt till direkt och indirekt tillträde till central motpart och andra system för clearing- och avveckling inom deras territorium för fullgörande eller avslut av transaktioner med finansiella instrument.

Medlemsstaterna ska kräva att sådana värdepappersföretag ges direkt eller indirekt tillträde till dessa system enligt samma icke-diskriminerande, transparenta och objektiva kriterier som dem som gäller för lokala medlemmar eller deltagare. Medlemsstaterna får inte begränsa utnyttjandet av systemen till clearing och avveckling av transaktioner med finansiella instrument som genomförts på en handelsplats inom deras respektive territorier.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknaderna inom deras territorier ger alla sina medlemmar eller aktörer rätt att välja system för avveckling av de transaktioner med finansiella instrument som utförts på den reglerade marknaden i fråga, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Förbindelserna och avtalen mellan det valda avvecklingssystemet och varje annat system eller funktion är sådana att en effektiv och ekonomisk avveckling av transaktionen i fråga säkerställs.
- b) Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den reglerade marknaden har tillstyrkt att utnyttjande av ett annat system för avveckling av transaktioner som genomförts på den reglerade marknaden än det som valts av marknaden i fråga ger tekniska förutsättningar för att finansiella marknader ska kunna fungera friktionsfritt och korrekt.

Den bedömningen av den reglerade marknaden från den behöriga myndighetens sida föregriper inte behörigheten hos de nationella centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för avvecklingssystem eller hos andra tillsynsmyndigheter med befogenheter i fråga om sådana system. Den behöriga myndigheten ska beakta den tillsyn/övervakning som de institutionerna redan har genomfört, så att onödigt överlappning av kontrollen undviks.

Artikel 38

Bestämmelser om central motpart, system för clearing och avveckling för MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska inte hindra värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och/eller avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som genomförts av medlemmarna eller deltagarna i deras system.
2. Den behöriga myndigheten för värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform får inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, förutom i de fall det är nödvändigt för att MTF-plattformen i fråga ska kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 37.2.

För att undvika onödigt överlappning av kontrollen ska den behöriga myndigheten beakta den övervakning och tillsyn av clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet avseende sådana system.

KAPITEL IV

Tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster och verksamhet

Avsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster eller utförande av verksamhet genom etablering av en filial

Artikel 39

Etablering av en filial

1. En medlemsstat får kräva att ett tredjelandsföretag som avser att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamheter med eller utan eventuella sidotjänster till icke-professionella kunder eller professionella kunder i den mening som avses i avsnitt II bilaga II på dess territorium etablerar en filial i den medlemsstaten.
2. När en medlemsstat kräver att ett tredjelandsföretag som avser att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet med eller utan eventuella sidotjänster på dess territorium etablerar en filial, ska filialen först erhålla en auktorisation från de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med följande villkor:
 - a) Tillhandahållandet av tjänster för vilka tredjelandsföretaget ansöker om auktorisation omfattas av auktorisation och tillsyn i det tredjeland där företaget är etablerat och det ansökande företaget är vederbörligen auktoriserat, varigenom den behöriga myndigheten beaktar alla FATF-rekommendationer när det gäller penningtvätt och motverkande av finansiering av terrorism.
 - b) Det har inrättats samarbetsarrangemang, som inbegriper bestämmelser som reglerar informationsutbytet i syfte att bevara marknadens integritet och skydda investerare, mellan de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där filialen ska etableras och behöriga tillsynsmyndigheter i det tredjeland där företaget är etablerat.
 - c) Filialen ska fritt förfoga över ett tillräckligt startkapital.
 - d) Det utses en eller flera personer som ska ha ansvaret för ledningen av filialen, och alla dessa uppfyller kravet som fastställs i artikel 9.1.
 - e) Det tredjeland där tredjelandsföretaget är etablerat har undertecknat en överenskommelse med den medlemsstat där filialen ska etableras, som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal.
 - f) Företaget är medlem i ett system för ersättning till investerare som godkänts eller erkänts i enlighet med direktiv 97/9/EG.
3. Det tredjelandsföretag som avses i punkt 1 ska lämna sin ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det avser att etablera en filial.

Artikel 40

Skyldighet att lämna information

Ett tredjelandsföretag som avser att utverka auktorisation för tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet med eller utan eventuella sidotjänster på en medlemsstats territorium genom en filial ska överlämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten:

- a) Namnet på den myndighet som har ansvaret för tillsyn över företaget i det berörda tredjelandet. Om fler än en myndighet har ansvaret för tillsyn ska närmare uppgifter om respektive kompetensområden tillhandahållas.

- b) Alla relevanta närmare uppgifter om företaget (namn, rättslig form, säte och registrerad adress, medlemmar i ledningsorganet, relevanta aktieägare) och en verksamhetsplan med uppgifter om vilka investeringstjänster som ska tillhandahållas och/eller vilken investeringsverksamhet som ska utföras samt vilka sidotjänster som ska tillhandahållas och med uppgifter om filialens organisationsstruktur, inklusive en beskrivning av eventuell utkontraktering av väsentliga driftsfunktioner till tredjepart.
- c) Namn på de personer som ansvarar för ledningen av filialen och relevanta dokument som styrker överensstämmelse med kraven som fastställs i artikel 9.1.
- d) Information om det startkapital som filialen fritt förfogar över.

Artikel 41

Beviljande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där tredjelandsföretaget har etablerat eller avser att etablera sin filial ska bevilja auktorisation endast när den behöriga myndigheten har förvässat sig om att

- a) villkoren enligt artikel 39 är uppfyllda, och
- b) tredjelandsföretagets filial kommer att kunna följa bestämmelserna som avses i punkt 2.

Den behöriga myndigheten ska informera tredjelandsföretaget inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

2. Den filial till tredjelandsföretaget som auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 16–20, 23, 24, 25 och 27, 28.1 och 30, 31 och 32 i detta direktiv och i artiklarna 3–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar och ska omfattas av tillsyn som utövas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där auktorisationen beviljades.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de aspekter som omfattas av detta direktiv och ska inte ge någon filial till ett tredjelandsföretag en mer gynnsam behandling än unionens företag.

Artikel 42

Tillhandahållande av tjänster uteslutande på kundens eget initiativ

Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en icke-professionell kund eller en professionell kund enligt avsnitt II bilaga II som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna se till att auktorisationskraven i artikel 39 inte tillämpas på tredjelandsföretaget tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten för den personen, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten. Ett initiativ från sådana kunder ska inte ge tredjelandsföretaget rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster till denna kund på annat sätt än genom filialen när detta krävs enligt nationell rätt.

Avsnitt 2

Återkallelse av auktorisation

Artikel 43

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndighet som beviljat en auktorisation enligt artikel 41 får återkalla den auktorisation som utfärdats för ett tredjelandsföretag om ett sådant företag

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några investeringstjänster eller bedrivit någon investeringsverksamhet under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,
- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,
- d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser om villkor för verksamheten i värdepappersföretag som antagits enligt detta direktiv och som är tillämpliga på tredjelandsföretag,
- e) omfattas av något i nationell rätt angivet fall, utanför detta direktivs tillämpningsområde, som leder till återkallelse.

AVDELNING III

REGLERADE MARKNADER

Artikel 44

Auktorisation och tillämplig rätt

1. Medlemsstaterna ska bevilja auktorisation som reglerad marknad endast för sådana system som uppfyller kraven i denna avdelning.

Auktorisation som reglerad marknad ska beviljas endast om den behöriga myndigheten har förvässat sig om att såväl marknadsoperatören som den reglerade marknadens system i vart fall uppfyller de krav som fastställs i denna avdelning.

Om den reglerade marknaden är en juridisk person och förvaltas eller drivs av en annan marknadsoperatör än själva den reglerade marknaden, ska medlemsstaterna fastställa hur de olika förpliktelser som åligger marknadsoperatören enligt detta direktiv ska fördelas mellan den reglerade marknaden och marknadsoperatören.

Marknadsoperatören ska tillhandahålla all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka verksamhetsslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvisa sig om att den reglerade marknaden vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt denna avdelning.

2. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören utför de uppgifter som har samband med den reglerade marknadens organisation och verksamhet under den behöriga myndighetens tillsyn. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna regelbundet kontrollerar att de reglerade marknaderna följer denna avdelning. De ska också se till att de behöriga myndigheterna övervakar att de reglerade marknaderna alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna ska sörja för att marknadsoperatören är ansvarig för att se till att den reglerade marknad han förvaltar uppfyller kraven som fastställs i denna avdelning.

Medlemsstaterna ska också se till att marknadsoperatören har befogenhet att utöva de rättigheter som enligt detta direktiv tillkommer den reglerade marknad han förvaltar.

4. Tillämplig offentlig rätt för handel som genomförs enligt den reglerade marknadens system ska vara rätten i den reglerade marknadens hemmedlemsstat, utan att detta påverkar tillämpningen av berörda bestämmelser i förordning (EU) nr 596/2014 eller i direktiv 2014/57/EU.

5. Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som beviljats en reglerad marknad om den
- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har varit i drift under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall förfaller,
 - b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
 - c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,
 - d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,
 - e) omfattas av något fall som enligt nationell rätt föreskriver återkallelse.
6. Varje återkallad auktorisation ska anmälas till Esma.

Artikel 45

Krav för marknadsoperatörens ledningsorgan

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla medlemmar i marknadsoperatörens ledningsorgan alltid ska ha tillräckligt god vandel och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna fullgöra sina plikter. Sammansättningen av ledningsorganet ska sammantaget återspegla en tillräckligt bred uppsättning av erfarenheter.
2. Medlemmar i ledningsorganet ska särskilt uppfylla följande krav:
- a) Alla medlemmar i ledningsorganet ska avsätta tillräckligt med tid för att kunna utföra sina uppgifter i marknadsoperatören. Det antal uppdrag i ledningsorgan som en medlem i ett ledningsorgan samtidigt får inneha i någon rättslig enhet ska vara avhängigt av omständigheterna i det enskilda fallet och arten av, omfattningen av och komplexiteten i marknadsoperatörens verksamhet.

En medlem i ledningsorganet för en marknadsoperatör som är betydande vad gäller storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad får inte med undantag för om medlemmen företräder medlemsstaten, samtidigt inneha positioner som innebär att fler än ett av följande uppdrag kombineras:

- i) Ett uppdrag i ett ledningsorgan med verkställande uppgifter i kombination med två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande uppgifter.
- ii) Fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande uppgifter.

Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande uppgifter inom samma koncern eller i företag där marknadsoperatören äger ett kvalificerat innehav ska betraktas som ett enda uppdrag i ledningsorgan.

Behöriga myndigheter får bemyndiga en medlem av ledningsorganet att inneha ytterligare ett uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner. Behöriga myndigheter ska regelbundet informera Esma om sådana tillstånd.

Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som huvudsakligen har andra än affärsmässiga mål ska undantas från begränsningen av det antal uppdrag i ledningsorgan som en medlem i ett ledningsorgan kan inneha.

- b) Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå marknadsoperatörens verksamhet, inbegripet de främsta riskerna.
 - c) Varje medlem av ledningsorganet ska agera med hederlighet, integritet och oberoende för att vid behov på ett effektivt sätt kunna ifrågasätta beslut som fattas av personer i ledande befattning och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.
3. Marknadsoperatörerna ska avsätta tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för installation och utbildning av medlemmar i ledningsorganet.
4. Medlemsstaterna ska se till att marknadsoperatörer som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad inrättar en nomineringskommitté, bestående av medlemmar i ledningsorganet vilka inte utför någon verkställande funktion hos den berörda marknadsoperatören.

Nomineringskommittén ska ha följande uppdrag:

- a) Hitta och rekommendera kandidater för lediga platser i ledningsorganet, vilka ledningsorganet eller bolagsstämman ska godkänna. Nomineringskommittén ska samtidigt bedöma den samlade kunskap, färdighet, mångfald och erfarenhet som finns i ledningsorganet. Dessutom ska kommittén utarbeta en beskrivning av de uppgifter som den lediga posten innefattar och den kompetens som krävs samt bedöma den förväntade tidsinsatsen. Vidare ska nomineringskommittén besluta om ett mål för representation av det underrepresenterade könet i ledningsorganet och utarbeta en policy om hur antalet personer av det underrepresenterade könet i ledningsorganet kan ökas så att målet uppnås.
- b) Regelbundet, och åtminstone en gång per år, utvärdera ledningsorganets uppbyggnad, storlek, sammansättning och resultat och ge ledningsorganet rekommendationer till ändringar.
- c) Regelbundet, och åtminstone en gång per år, utvärdera kunskaper, färdigheter och erfarenheter hos enskilda medlemmar i ledningsorganet och hos ledningsorganet som helhet och rapportera till ledningsorganet om den utvärderingen.
- d) Regelbundet granska ledningsorganets policy för val och utnämning av personer i ledande befattning och lämna rekommendationer till ledningsorganet.

I sitt arbete ska nomineringskommittén i största möjliga mån och på kontinuerlig basis beakta behovet av att se till att ledningsorganets beslutsfattande inte domineras av en enskild person eller en liten grupp av personer på ett sätt som är skadligt för de intressen som marknadsoperatören som helhet har.

I sitt arbete ska nomineringskommittén ha rätt att använda alla slag av resurser den bedömer vara lämpliga, inklusive extern rådgivning.

När ledningsorganet enligt nationell rätt inte har någon behörighet i förfarandet för urval och utnämning av någon av sina medlemmar, ska denna punkt inte vara tillämplig.

5. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att marknadsoperatörer och deras respektive nomineringskommittéer beaktar en bred uppsättning egenskaper och kunskaper vid rekrytering av medlemmar till ledningsorganet och därför inför en policy som främjar mångfald i ledningsorganet.

6. Medlemsstaterna ska se till att en marknadsoperatörs ledningsorgan fastställer och övervakar genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa effektiv och ansvarsfull ledning av en organisation, i vilket ingår åtskillnad mellan funktioner inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, och på ett sätt som främjar marknadsintegritet.

Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet övervakar och regelbundet utvärderar effektiviteten hos marknadsoperatörens styrningsarrangemang och vidtar lämpliga åtgärder för att rätta till eventuella brister.

Medlemmar i ledningsorganet ska ha adekvat tillgång till information och dokument som behövs för att ha uppsikt över och övervaka ledningens beslutfattande.

7. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation, om den inte är övertygad om att medlemmarna i marknadsoperatörens ledningsorgan har den vandel som krävs, har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräcklig med tid för att utföra sina funktioner hos marknadsoperatören, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att marknadsoperatörens ledningsorgan kan äventyra en effektiv, sund och ansvarsfull ledning av företaget och ett adekvat beaktande av marknadsintegritet.

Medlemsstaterna ska vid auktoriseringsförfarandet se till att den eller de personer som leder verksamheten inom och driften av en redan auktoriserad reglerad marknad i enlighet med detta direktiv anses uppfylla de krav som föreskrivs i punkt 1.

8. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören informerar den behöriga myndigheten om vilka alla medlemmar i dess ledningsorgan är och om alla ändringar av sammansättningen, tillsammans med all information som behövs för att bedöma huruvida marknadsoperatören följer bestämmelserna i punkterna 1–5.

9. Esma ska utfärda riktlinjer om följande:

- a) Begreppet tillräcklig med tid när det gäller den tid en medlem av ledningsorganet behöver avsätta för att utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och karaktären, omfattningen och komplexiteten hos marknadsoperatörens verksamhet.
- b) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter hos ledningsorganet som helhet i enlighet med punkt 2 b.
- c) Begreppen hederlighet, integritet och oberoende hos en medlem av ledningsorganet i enlighet med punkt 2 c.
- d) Begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för installation och utbildning av medlemmar i ledningsorganet i enlighet med punkt 3.
- e) Begreppet mångfald som ska beaktas vid urvalet av medlemmar av ledningsorganet i enlighet med punkt 5.

Esma ska utfärda dessa riktlinjer senast den 3 januari 2016.

Artikel 46

Krav avseende personer som utövar ett betydande inflytande på förvaltningen av en reglerad marknad

1. Medlemsstaterna ska kräva att var och en som har möjlighet att direkt eller indirekt utöva ett betydande inflytande på förvaltningen av den reglerade marknaden är lämplig i detta sammanhang.

2. Medlemsstaterna ska kräva att den reglerade marknads marknadsoperatör
 - a) tillhandahåller den behöriga myndigheten, och offentliggör, upplysningar om den reglerade marknads och/eller marknadsoperatörens ägarstruktur, särskilt om vilka parter som har möjlighet att utöva ett betydande inflytande på den reglerade marknads förvaltning och om omfattningen av dessa parterers intressen, och
 - b) underrättar den behöriga myndigheten om, och offentliggör, varje ändring av ägarförhållandena som leder till att sammansättningen av de personer som utövar ett avsevärt inflytande på den reglerade marknaden ändras.
3. Den behöriga myndigheten ska vägra att tillstyrka föreslagna förändringar av de intressen som kontrollerar den reglerade marknaden och/eller marknadsoperatören om den har objektiva och påvisbara skäl att anta att dessa skulle äventyra en sund och ansvarsfull förvaltning av den reglerade marknaden.

Artikel 47

Organisatoriska krav

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad
 - a) har vidtagit åtgärder för att kunna klart identifiera och hantera möjliga negativa följder för driften av den reglerade marknaden, eller för dess medlemmar eller deltagare, av konflikter mellan den reglerade marknads, dess ägares eller marknadsoperatörs intressen och den reglerade marknads sunda funktion, särskilt när sådana intressekonflikter skulle kunna äventyra fullgörandet av någon av de funktioner som den behöriga myndigheten delegerat till den reglerade marknaden,
 - b) har tillräckliga förutsättningar för att kunna hantera de risker den är exponerad för, vidtar lämpliga åtgärder och inför system för att identifiera alla betydande risker för dess verksamhet och vidtar effektiva åtgärder för att reducera sådana risker,
 - c) är utrustad så att systemets tekniska operationer hanteras korrekt och har vidtagit effektiva kompletterande åtgärder för att hantera riskerna för systemavbrott,
 - d) har transparenta, icke-skönsmässiga regler och förfaranden för rättvis och välordnad handel och upprättar objektiva kriterier för effektivt utförande av order,
 - e) har vidtagit verk samma åtgärder för att underlätta effektivt avslut utan dröjsmål av de transaktioner som utförs i dess system,
 - f) vid tidpunkten för auktorisationen och därefter fortlöpande har tillräckliga finansiella resurser för att goda förutsättningar ska föreligga för att den ska kunna fungera korrekt med hänsyn till arten och omfattningen av de transaktioner som genomförs på marknaden och till sammansättningen och graden av dess riskexponering.
2. Medlemsstater får inte tillåta att marknadsoperatörer utför kundorder med utnyttjande av eget kapital eller bedriver handel genom matchad principalhandel på någon av de reglerade marknader där de driver verksamhet.

Artikel 48

Systemens motståndskraft, handelsspärrar och elektronisk handel

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att säkerställa att dess handelssystem är motståndskraftiga, har tillräcklig kapacitet för att kunna hantera toppbelastning i fråga om order- och meddelandevolymer, kan säkerställa ordnad handel under svåra förhållanden på marknaden, är till fullo testade för att säkerställa att sådana villkor är uppfyllda och omfattas av effektiva arrangemang för driftskontinuitet för att säkerställa kontinuitet i sin verksamhet vid eventuella driftsavbrott i sina handelssystem.

2. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har infört följande:
 - a) Skriftliga avtal med alla värdepappersföretag som bedriver en marknadsgarantstrategi på den reglerade marknaden.
 - b) System för att säkerställa att ett tillräckligt antal värdepappersföretag ingår sådana avtal vilka kräver att de ställer fasta bud till konkurrenskraftiga priser så att marknaden tillförs likviditet på regelbunden och förutsägbar basis, om ett sådant krav är lämpligt med tanke på handelns art och omfattning på den reglerade marknaden.
3. Det skriftliga avtal som avses i punkt 2 ska åtminstone specificera följande:
 - a) Värdepappersföretagets skyldigheter när det gäller tillhandahållandet av likviditet och i förekommande fall andra skyldigheter till följd av deltagandet i det system som avses i punkt 2 b.
 - b) Alla incitament i form av rabatter eller annat som den reglerade marknaden erbjuder ett värdepappersföretag för att tillföra likviditet till marknaden på regelbunden och förutsägbar basis och i förekommande fall alla andra rättigheter som tillkommer värdepappersföretaget till följd av deltagandet i det system som avses i punkt 2 b.

Den reglerade marknaden ska övervaka och se till att värdepappersföretaget uppfyller kraven i sådana bindande skriftliga avtal. Den reglerade marknaden ska informera den behöriga myndigheten om innehållet i det bindande skriftliga avtalet och ska på begäran förse den behöriga myndigheten med alla ytterligare upplysningar som denna kan behöva för att förvissa sig om att den reglerade marknaden följer denna punkt.

4. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att kunna avvisa order som överskrider förutbestämda volym- och priströsklar eller är uppenbart felaktiga.

5. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad är i stånd att tillfälligt stoppa eller begränsa handeln om det finns en betydande priströrelse för ett finansiellt instrument på den marknaden eller en närliggande marknad under en kort period och, i undantagsfall, för att kunna annullera, justera eller korrigera en transaktion. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att parametrarna för att stoppa handeln är lämpligt kalibrerade på ett sätt som beaktar likviditeten för olika tillgångskategorier och underkategorier, marknadsmodellens art och olika typer av användare och räcker för att undvika betydande störningar i en ordnad handel.

Medlemsstaterna ska se till att en reglerad marknad rapporterar parametrarna för att stoppa handel och alla betydande ändringar av de parametrarna till den behöriga myndigheten på ett konsekvent och jämförbart sätt, och att den behöriga myndigheten i sin tur rapporterar dem till Esma. Medlemsstaterna ska kräva att om en reglerad marknad som är avgörande för likviditeten för det finansiella instrumentet stoppar handeln i en medlemsstat så ska den handelsplatsen ha infört de system och förfaranden som krävs för att säkerställa att den kommer att underrätta de behöriga myndigheterna så att de kan samordna en marknadsövergripande insats och de kan bestämma huruvida det är lämpligt att stoppa handeln på andra handelsplatser där det finansiella instrumentet handlas till dess att handeln återupptas på den ursprungliga marknaden.

6. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang, bland annat krav på medlemmar eller deltagare att utföra lämpliga tester av algoritmer och att tillhandahålla miljöer för att underlätta sådana tester, för att säkerställa att algoritmiska handelssystem inte kan skapa eller bidra till otillbörliga marknadsförhållanden på marknaden och att hantera eventuella otillbörliga marknadsförhållanden som kan uppstå till följd av sådana algoritmiska handelssystem, inbegripet system för att begränsa andelen ej utförda order i förhållande till transaktionerna som kan läggas in i systemet av en medlem eller en deltagare, för att det ska vara möjligt att bromsa orderflödet om det finns en risk för att systemkapaciteten ska uppnås och för att begränsa och genomdriva den minsta tick-size som får tillämpas på marknaden.

7. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad som tillåter direkt elektroniskt tillträde har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att säkerställa att medlemmar eller deltagare endast får tillhandahålla sådana tjänster om de är värdepappersföretag som auktoriserats enligt det här direktivet eller kreditinstitut som auktoriserats

enligt direktiv 2013/36/EU, att lämpliga kriterier fastställs och tillämpas i fråga om lämpligheten hos personer för vilka sådant tillträde kan medges och att medlemmen eller deltagaren behåller ansvaret för order och affärer som utförs med användning av tjänsten i enlighet med kraven i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska också kräva att den reglerade marknaden fastställer lämpliga standarder beträffande riskkontroll och trösklar för handel via sådant tillträde och att den kan särskilja och vid behov stoppa order eller handel som utförs av en person som använder direkt elektroniskt tillträde skilt från andra order eller annan handel som utförs av medlemmen eller deltagaren.

Den reglerade marknaden ska ha infört arrangemang för att tillfälligt stoppa eller avsluta en medlems eller en deltagares direkta elektroniska tillträde om denna punkt inte efterlevs.

8. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att dess regler om samlokaliseringstjänster är transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande.

9. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att dess avgiftsstrukturer, inklusive avgifter för utförande och sidotjänster samt alla rabatter, är transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande och att de inte skapar incitament för att lägga, ändra eller annullera order eller utföra transaktioner på ett sätt som bidrar till otillbörliga handelsförhållanden eller marknadsmissbruk. I synnerhet ska medlemsstaterna kräva att en reglerad marknad inför marknadsgarantskyldigheter i enskilda aktier eller i en lämplig aktiekorg, i utbyte mot givna rabatter.

Medlemsstaterna ska tillåta en reglerad marknad att justera sina avgifter för annullerade order efter den tid som ordern upprätthölls och att kalibrera avgifterna för varje finansiellt instrument för vilka de tillämpas.

Medlemsstaterna får tillåta att en reglerad marknad inför en högre avgift för att lägga en order som senare annulleras än för en order som utförs och att den inför en högre avgift för deltagare som lägger en hög andel annullerade order i förhållande till antalet utförda order och för dem som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, för att avspegla den extra bördan på systemkapaciteten.

10. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad med hjälp av flaggning från medlemmar eller deltagare kan identifiera vilka order som har genererats genom algoritmisk handel, vilka algoritmer som har använts för att skapa olika order och vilka personer som har initierat de ordena. Den informationen ska på begäran göras tillgänglig för behöriga myndigheter.

11. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, på begäran av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för denna reglerade marknad, förser den behöriga myndigheten med data om orderboken eller ger den behöriga myndigheten tillträde till orderboken så att den kan övervaka handeln.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera

- a) kraven för att säkerställa att handelssystem på reglerade marknader är motståndskraftiga och har tillräcklig kapacitet,
- b) den andel som avses i punkt 6, med beaktande av faktorer såsom värdet av inte utförda order i förhållande till värdet av utförda transaktioner,
- c) kontrollerna avseende direkt elektroniskt tillträde på ett sätt som säkerställer att kontrollerna som tillämpas på sponsrat tillträde åtminstone motsvarar dem som tillämpas på direkt marknadstillträde.
- d) kraven för att säkerställa att samlokaliseringstjänster och avgiftsstrukturer är rättvisa och icke-diskriminerande och att avgiftsstrukturerna inte skapar incitament för otillbörliga handelsförhållanden eller marknadsmissbruk,

- e) fastställandet av när en reglerad marknad är avgörande för likviditeten för det finansiella instrumentet,
- f) kraven för att se till att marknadsgarantsystemen är rättvisa och icke-diskriminerande och fastställa minimikrav på marknadsgarantverksamhet som reglerade marknader måste uppfylla när de utformar ett marknadsgarantprogram och villkor för när kravet att ha infört ett marknadsgarantprogram inte är lämpligt, med hänsyn till handelns art och omfattning på den reglerade marknaden, inklusive huruvida den reglerade marknaden möjliggör eller tillåter algoritmisk handel via sina system,
- g) kraven för att säkerställa lämplig testning av algoritmer så att det kan säkerställas att algoritmiska handelssystem inbegripet system för algoritmisk högfrekvenshandel inte kan skapa eller bidra till otillbörliga marknadsförhållanden på marknaden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta riktlinjer för en lämplig kalibrering av handelsstopp enligt punkt 5 med beaktande av de faktorer som avses i den punkten.

Artikel 49

Tick-size

1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader antar regler för tick-size för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och i alla andra finansiella instrument för vilka tekniska standarder för tillsyn utarbetas i enlighet med punkt 4.

2. De regler för tick-size som avses i punkt 1 ska

a) kalibreras så att de återspeglar det finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga spreaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av önskan att möjliggöra rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu snävtare spreadar,

b) på lämpligt sätt justera tick-size för varje finansiellt instrument.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera minsta tick-size eller regler för tick-size för specifika aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument då detta krävs för att säkerställa att marknaderna fungerar korrekt, i enlighet med faktorerna i punkt 2 och priset, spreadarna och likviditetsdjupet på de finansiella instrumenten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera minsta tick-size eller regler för tick-size för andra specifika finansiella instrument än de som förtecknas i punkt 3, då detta krävs för att säkerställa att marknaderna fungerar korrekt, i enlighet med faktorerna i punkt 2 och priset, spreadarna och likviditetsdjupet på de finansiella instrumenten.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50

Synkronisering av klockor

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla handelsplatser och deras medlemmar eller deltagare synkroniserar de klockor som används för att registrera datum och tid för varje händelse som ska rapporteras.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera den noggrannhetsnivå med vilken klockor ska synkroniseras i enlighet med internationella standarder.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 51

Upptagande av finansiella instrument till handel

1. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknaderna har tydliga och transparenta regler för upptagande av finansiella instrument till handel.

Dessa regler ska sörja för att handeln med varje finansiellt instrument som tas upp till handel på en reglerad marknad kan ske på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt och att de, när det rör sig om överlåtbara värdepapper, är fritt överlåtbara.

2. I fråga om derivat ska de regler som avses i punkt 1 särskilt sörja för att utformningen av derivatkontraktet möjliggör en korrekt prissättning och garanterar effektiva avvecklingsvillkor.

3. Utöver förpliktelserna enligt punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna kräva att varje reglerad marknad upprättar och vidmakthåller effektiva funktioner för att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper som upptas till handel på en reglerad marknad fullgör sina skyldigheter enligt unionsrätten i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlopande och vid särskilt betydelsefulla händelser).

Medlemsstaterna ska se till att den reglerade marknaden vidtar åtgärder som underlättar för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt unionsrätten.

4. Medlemsstaterna ska sörja för att de reglerade marknaderna har vidtagit de åtgärder som krävs för att regelbundet kunna kontrollera att kraven för upptagande till handel uppfylls när det gäller finansiella instrument som de har tagit upp till handel.

5. Ett överlåtbart värdepapper som har tagits upp till handel på en reglerad marknad får därefter tas upp till handel på andra reglerade marknader även utan emittentens samtycke och i enlighet med berörda bestämmelser i direktiv 2003/71/EG. Den reglerade marknaden ska underrätta emittenten om att den tagit upp emittentens värdepapper till handel. Emittenten ska inte omfattas av något krav på att överlämna sådan information som krävs enligt punkt 3 direkt till en reglerad marknad som tagit upp emittentens instrument till handel utan dennes samtycke.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, i vilka det ska

- a) anges vilka faktorer den reglerade marknaden ska beakta för varje klass av finansiella instrument när den bedömer om ett finansiellt instrument emitteras på ett sätt som uppfyller kraven i punkt 1 andra stycket för att det ska få tas upp till handel inom de olika marknadssegment där den reglerade marknaden är verksam,
- b) förtydligas vilka funktioner den reglerade marknaden är ålagd att införa för att kunna anses ha uppfyllt sin skyldighet att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper uppfyller sina skyldigheter enligt unionsrätten i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlopande och särskilt vid betydelsefulla händelser),
- c) förtydligas vilka åtgärder den reglerade marknaden måste vidta enligt punkt 3 för att underlätta för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt unionsrätten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 52

Stopp för handeln med ett finansiellt instrument och avförande av ett finansiellt instrument från handel på en reglerad marknad

1. Utan att det påverkar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 69.2 att begära att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt ska stoppas eller att det ska avföras från handel, får en marknadsoperatör tillfälligt stoppa handeln med ett finansiellt instrument eller avföra ett finansiellt instrument från handel, om detta inte längre motsvarar den reglerade marknadens regler, såvida inte ett tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

2. Medlemsstaterna ska kräva att en marknadsoperatör som tillfälligt stoppar handeln med ett finansiellt instrument eller avför ett finansiellt instrument från handel även tillfälligt stoppar eller från handeln avför de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet när nödvändigt för att tjäna syftet med att tillfälligt stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet från handel. Marknadsoperatören ska offentliggöra sitt beslut om att tillfälligt stoppa eller från handeln avföra det finansiella instrumentet och relaterade derivat, och meddela relevanta beslut till sin behöriga myndighet.

Den behöriga myndighet inom vars jurisdiktion handeln med ett instrument tillfälligt stoppades eller avfördes från handel ska kräva att andra reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av dess jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid mot artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Varje underrättad behörig myndighet ska meddela Esma och andra behöriga myndigheter om sitt beslut, inklusive en förklaring, om beslutet var att inte tillfälligt stoppa handeln med eller från handel avföra det finansiella instrumentet eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart offentliggöra sitt beslut och meddela Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om beslutet.

De underrättade behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av deras jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid mot artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Denna punkt är också tillämplig när ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet dras tillbaka.

Det underrättelseförfarande som avses i denna punkt ska också tillämpas om ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med eller från handel avföra ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet fattas av den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 m och n.

För att säkerställa att skyldigheten att tillfälligt stoppa eller avföra sådana derivat från handeln tillämpas proportionerligt ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de fall då kopplingen mellan ett derivat som avser eller hänför sig till ett finansiellt instrument som stoppats eller avförts och det ursprungliga finansiella instrumentet är sådan att derivatet också ska stoppas eller avföras, i syfte att uppnå målet med att stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet och tidpunkten för de meddelanden och de offentliggöranden som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Kommissionen ska ha behörighet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att specificera den förteckning över omständigheter som innebär allvarig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 53

Tillträde till en reglerad marknad

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad upprättar, inför och upprätthåller transparenta, icke-diskriminerande regler som bygger på objektiva kriterier för tillträde till, eller medlemskap av den reglerade marknaden.

2. I de bestämmelser som avses i punkt 1 ska det anges vilka förpliktelser medlemmarna eller aktörerna har till följd av

- a) den reglerade marknadens uppbyggnad och förvaltning,
- b) de regler som gäller transaktioner på marknaden,
- c) de yrkesregler som gäller för personalen vid de värdepappersföretag eller kreditinstitut som är verksamma på marknaden,
- d) de villkor som enligt punkt 3 gäller för andra medlemmar eller aktörer än värdepappersföretag och kreditinstitut,
- e) de regler och förfaranden för clearing och avveckling av transaktioner som genomförs på den reglerade marknaden.

3. Reglerade marknader får som medlemmar eller aktörer uppta värdepappersföretag och kreditinstitut som auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU samt andra personer som

- a) har tillräckligt godandel,
- b) besitter tillräcklig handelsförmåga, handelskompetens och handelserfarenhet,
- c) i tillämpliga fall har lämplig organisation,
- d) har tillräckliga resurser för sin uppgift med beaktande av de olika finansiella arrangemang som den reglerade marknaden har upprättat för att garantera korrekt avveckling av transaktioner.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar och aktörer inte är skyldiga att iaktta skyldigheterna enligt artiklarna 24, 25, 27 och 28 i förhållande till varandra när det gäller transaktioner som genomförs på en reglerad marknad. Den reglerade marknadens medlemmar eller aktörer ska dock iaktta de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 24, 25, 27 och 28 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order på en reglerad marknad.

5. Medlemsstaterna ska sörja för att det i reglerna om tillträde till eller medlemskap eller deltagande i en reglerad marknad finns föreskrifter om värdepappersföretags och kreditinstituts deltagande, direkt eller på distans.

6. Medlemsstaterna ska utan ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta att reglerade marknader från andra medlemsstater vidtar lämpliga åtgärder inom deras territorium i syfte att underlätta tillträdet till, och handeln på, de reglerade marknaderna för fjärrmedlemmar eller aktörer på distans som är etablerade inom deras territorium.

Den reglerade marknaden ska delge den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad vidarebefordra dessa uppgifter till den medlemsstat där den reglerade marknaden avser att vidta sådana åtgärder. Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den reglerade marknads hemmedlemsstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra identiteten för de av den reglerade marknads medlemmar eller deltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

7. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören regelbundet överlämnar en förteckning över sina medlemmar och deltagare från den reglerade marknaden till den reglerade marknads behöriga myndighet.

Artikel 54

Övervakning av att den reglerade marknads regler följs och andra rättsliga förpliktelser fullgörs

1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader upprättar och upprätthåller effektiva system och förfaranden inbegripet de nödvändiga resurserna för regelbunden övervakning av att dess medlemmar eller deltagare följer dess regler. Reglerade marknader ska övervaka de order som lämnats inbegripet annullerade order och de transaktioner som genomförts av deras medlemmar eller deltagare genomför i deras system, så att överträdelser av dessa regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument kan identifieras.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknadernas marknadsoperatörer omedelbart underrättar sina behöriga myndigheter om betydande överträdelser av reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument.

De behöriga myndigheterna inom de reglerade marknaderna ska underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater den information som avses i första stycket.

Vad gäller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 ska den behöriga myndigheten vara övertygad om att sådant beteende äger rum eller har ägt rum, innan den underrättar de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och Esma.

3. Medlemsstaterna ska kräva att en marknadsoperatör utan onödigt dröjsmål förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden med relevanta upplysningar och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden eller med hjälp av dess system.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att fastställa de omständigheter som utlöser informationskravet enligt punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 55

Bestämmelser om central motpart och system för clearing och avveckling

1. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 ska medlemsstaterna inte hindra reglerade marknader från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och/eller avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som har genomförts av marknadsplatsaktörerna i deras system.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 får den behöriga myndigheten för en reglerad marknad inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och/eller avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, om det inte kan påvisas att det nödvändigt för att den reglerade marknaden i fråga ska kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 37.2 i detta direktiv.

För att undvika onödig överlappning av kontrollen ska den behöriga myndigheten beakta den övervakning/tillsyn av clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet på området.

Artikel 56

Förteckning över reglerade marknader

Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de reglerade marknader för vilka den är hemmedlemsstat och översända denna till övriga medlemsstater och till Esma. Varje ändring av denna förteckning ska översändas på motsvarande sätt. Esma ska offentliggöra och uppdatera denna förteckning på sin webbplats. Den förteckningen ska innehålla den unika kod som Esma fastställt i enlighet med artikel 65.6 och som identifierar den reglerade marknaden för användning i rapporter i enlighet med artikel 65.1 g och 65.2 g i detta direktiv och med artiklarna 6, 10 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

AVDELNING IV

POSITIONSLIMITER OCH KONTROLLER AV POSITIONSHANTERING INOM RÅVARUDERIVAT OCH RAPPORTERING

Artikel 57

Positionslimiterna och kontroller av positionshantering i råvaruderivat

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter, i enlighet med den beräkningsmetod som fastställts av Esma, fastställer och tillämpar positionslimiterna avseende storleken på den nettoposition som en person kan inneha vid alla tidpunkter i råvaruderivat som handlas på handelsplatser och OTC-kontrakt som ekonomiskt motsvarar dessa. Dessa limiterna ska fastställas på grundval av alla positioner som innehas av en person eller på personens vägnar på aggregerad gruppnivå i syfte att

- a) förhindra marknadsmissbruk,
- b) stödja ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor, däribland att förebygga positioner som snedvrider marknaden och i synnerhet att säkerställa konvergensen mellan derivatpriserna under leveransmånaden och spotpriserna för den underliggande råvaran, utan att detta inkräktar på prisbildningsprocessen på marknaden för den underliggande råvaran.

Positionslimiterna ska inte vara tillämpliga på positioner som innehas för en icke-finansiell enhets räkning och som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten hos denna icke-finansiella enhet.

2. Positionslimiterna ska ange tydliga kvantitativa tröskelvärden för den maximala storleken på den position i ett råvaruderivat som en person kan inneha.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de beräkningsmetoder som de behöriga myndigheterna ska tillämpa för att fastställa spotmånadens positionslimiterna och andra månaders positionslimiterna för fysiskt avvecklade och kontant betalade råvaruderivat på grundval av det relevanta derivatets egenskaper. Beräkningsmetoderna ska beakta åtminstone följande faktorer:

- a) Råvaruderivatkontraktens löptid.
- b) Levererbara tillgångar av den underliggande råvaran.
- c) Det totala antalet utestående kontrakt och det totala antalet utestående kontrakt i andra finansiella instrument med samma underliggande råvara.
- d) Volatiliteten på de relevanta marknaderna, inklusive utbytbara derivat och underliggande råvaruderivat.
- e) Antalet marknadsdeltagare och deras storlek.

f) Egenskaperna hos den underliggande råvarumarknaden, inklusive mönster för produktion, förbrukning och transport till marknaden.

g) Utvecklandet av nya kontrakt.

Esma ska beakta erfarenheter som rör positionslimiter från värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en handelsplats och andra jurisdiktioner.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. En behörig myndighet ska fastställa limiter för varje råvaruderivatkontrakt som handlas på handelsplatser med hjälp av de beräkningsmetoder som Esma fastställt i enlighet med punkt 3. Den positionslimiten ska inbegripa ekonomiskt likvärdiga OTC-kontrakt.

En behörig myndighet ska se över positionslimiterna när det sker en betydande förändring av levererbara tillgångar eller öppna kontrakt eller någon annan betydande förändring på marknaden, med grundval i dess fastställande av levererbara tillgångar och öppna kontrakt, och räkna om positionslimiten i enlighet med Esmas beräkningsmetoder.

5. De behöriga myndigheterna ska till Esma anmäla den exakta positionslimit som de avser att fastställa i enlighet med Esmas beräkningsmetoder enligt punkt 3. Esma ska, inom två månader efter det att anmälan mottagits, avge ett yttrande till den berörda behöriga myndigheten i fråga om fastställer i vad mån positionslimiten är förenlig med målen i punkt 1 och med beräkningsmetoden som fastställts av Esma enligt punkt 3. Esma ska offentliggöra yttrandet på sin webbplats. Den berörda behöriga myndigheten ska justera positionslimiterna i enlighet med Esmas yttrande eller motivera för Esma varför förändringen anses onödig. Om en behörig myndighet inför limiter som strider mot Esmas yttrande, ska den omedelbart på sin webbplats offentliggöra ett meddelande med en utförlig förklaring av skälen till detta.

Om Esma fastslår att en positionslimit inte överensstämmer med beräkningsmetoden enligt punkt 3 ska Esma vidta åtgärder i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. När samma råvaruderivat handlas i betydande volymer på handelsplatser i mer än en jurisdiktion ska den behöriga myndigheten för den handelsplats där den största handelsvolymen sker (den centrala behöriga myndigheten) fastställa den gemensamma positionslimit som ska tillämpas på all handel i det kontraktet. Den centrala behöriga myndigheten ska samråda med de behöriga myndigheterna för andra handelsplatser där detta derivat handlas i betydande volymer om den gemensamma positionslimit som ska tillämpas och om eventuella ändringar av den gemensamma positionslimiten. Om de behöriga myndigheterna inte är ense ska de skriftligen ange fullständiga och detaljerade skäl till varför de anser att de krav som anges i punkt 1 inte är uppfyllda. Esma ska i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010 lösa alla tvister till följd av oenighet mellan de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna för de handelsplatser där samma råvaruderivat handlas och de behöriga myndigheterna för positionsinnehavare i det råvaruderivatet ska inrätta samarbetsarrangemang, inbegripet utbyte av relevanta uppgifter med varandra för att göra det möjligt att övervaka och se till att den gemensamma positionslimiten efterlevs.

7. Esma ska åtminstone en gång per år kontrollera hur de behöriga myndigheterna har genomfört den positionslimit som fastställts i enlighet med Esmas beräkningsmetod enligt punkt 3. Vid denna kontroll ska Esma säkerställa att den gemensamma positionslimiten i praktiken tillämpas på samma kontrakt oavsett var den handlas i enlighet med punkt 6.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en handelsplats där det bedrivs handel med råvaruderivat tillämpar positionshanteringskontroller. De kontrollerna ska åtminstone ge handelsplatsen befogenhet att

- a) övervaka personers öppna kontraktspositioner,
- b) få tillträde till information, inklusive all relevant dokumentation, från personer beträffande storleken på eller syftet med en position eller en exponering som innehas och information om förmånstagare eller underliggande ägare, om alla överenskomna arrangemang och alla tillgångar eller skulder på den underliggande marknaden,
- c) kräva att en person, utifrån vad som är nödvändigt i varje enskilt fall, tillfälligt eller permanent avslutar eller minskar en position och ensidigt vidta lämpliga åtgärder för att se till att avslutningen eller minskningen äger rum, om personen inte samtycker, och
- d) när detta är lämpligt, kräva att en person tillfälligt återställer likviditet till marknaden till ett överenskommet pris och i en överenskommen omfattning med uttrycklig avsikt att mildra effekterna av en stor eller dominerande position.

9. Positionslimiterna och positionshanteringskontrollerna ska vara transparenta och icke-diskriminerande, med uppgifter om hur de tillämpas på personer och med beaktande av marknadsdeltagarnas art och sammansättning och av deras användning av de kontrakt som har tagits upp till handel.

10. Det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver handelsplatsen ska tillhandahålla den behöriga myndigheten detaljerade uppgifter om positionshanteringskontrollerna.

Den behöriga myndigheten ska lämna samma information samt detaljerade uppgifter om de positionslimiter som den har fastställt till Esma, som på sin webbplats ska offentliggöra och förvalta en databas med sammanfattningar av positionslimiter och positionshanteringskontroller.

11. Positionslimiterna enligt punkt 1 ska föreskrivas av de behöriga myndigheterna enligt artikel 69.2 p.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa

- a) kriterierna och metoderna för att avgöra huruvida en position verkligen minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten,
- b) metoderna för att avgöra när en persons positioner ska aggregeras inom en grupp,
- c) kriterierna för att avgöra huruvida ett kontrakt är ett OTC-kontrakt som ekonomiskt motsvarar det som handlas på en handelsplats, som avses i punkt 1, på ett sätt som underlättar rapporteringen av positioner som innehas i likvärdiga OTC-kontrakt till den behöriga myndigheten enligt artikel 58.2,

- d) definitionen av vad som utgör samma råvaruderivat och betydande volymer enligt punkt 6 i den här artikeln,
- e) metoderna för att aggregera och nettoberäkna råvaruderivatpositioner OTC och på handelsplatser för att fastställa nettositionen i syfte att bedöma efterlevnaden av limiterna. Sådana metoder ska fastställa kriterier för att avgöra vilka positioner som får nettas mot varandra och ska inte leda till att positioner byggs upp på ett sätt som är oförenligt med målen som anges i punkt 1 i denna artikel,
- f) förfarandet för att bestämma hur personer får ansöka om undantaget enligt första stycket i punkt 1 i denna artikel och hur den behöriga myndigheten i fråga ska godkänna sådana ansökningar,
- g) beräkningsmetoden för att avgöra vilken handelsplats som har den största handelsvolymen i ett råvaruderivat och vad som utgör betydande volymer enligt punkt 6 i denna artikel.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Behöriga myndigheter ska inte föreskriva begränsningar som är mer restriktiva än de som antagits i enlighet med punkt 1, utom i undantagsfall om de är objektivt motiverade och proportionella med beaktande av likviditeten på den specifika marknaden och ett ordnat funktionssätt på den marknaden. De behöriga myndigheterna ska på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de restriktiva positionslimiter som de beslutar att föreskriva, vilka ska gälla under en inledningsperiod som inte ska överskrida sex månader från dagen för deras offentliggörande på webbplatsen. De restriktiva positionslimiterna får förnyas med ytterligare perioder som inte överskrider sex månader i taget, om grunderna för restriktionen är fortsatt tillämpliga. Om de inte förnyas efter denna sexmånadersperiod, ska de automatiskt upphöra att gälla.

Om de behöriga myndigheterna beslutar att föreskriva mer restriktiva positionslimiter, ska de meddela Esma. Meddelandet ska innehålla en motivering för de mer restriktiva positionslimiterna. Esma ska inom 24 timmar utfärda ett yttrande om huruvida Esma anser att de restriktiva positionslimiterna är nödvändiga för hantering av undantagsfallet. Ytrandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

Om en behörig myndighet inför limiter som strider mot Esmas yttrande ska den omedelbart på sin webbplats offentliggöra ett meddelande med en utförlig förklaring av dess skäl för att göra detta.

14. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna kan utöva sina befogenheter att påföra sanktioner enligt detta direktiv för överträdelser av positionslimiter som satts i enlighet med denna artikel avseende

- a) positioner som innehas av personer som befinner sig eller verkar inom dess territorium och som överstiger de limiter för råvaruderivatkontrakt som den behöriga myndigheten satt för kontrakt på handelsplatser som befinner sig och verkar på dess territorium eller ekonomiskt likvärdiga OTC-kontrakt,
- b) positioner som innehas av personer som befinner sig eller verkar på dess territorium och som överstiger den limit för råvaruderivatkontrakt som de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater satt.

Artikel 58

Positionsrapportering av olika kategorier positionsinnehavare

1. Medlemsstaterna ska se till att ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats där det bedrivs handel med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa

- a) varje vecka offentliggör en rapport med uppgifter om de totala positioner som innehas av de olika kategorierna personer för de olika råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa som handlas på deras handelsplatser, med uppgift om antalet långa och korta positioner per kategori, förändringar av dessa sedan föregående rapport, procentandel öppna kontrakt totalt för varje kategori och antalet personer som innehar en position i varje kategori i enlighet med punkt 4, och översänder den rapporten till den behöriga myndigheten och till Esma; Esma ska övergå till ett centraliserat offentliggörande av informationen i de rapporterna,
- b) åtminstone varje dag ger den behöriga myndigheten en fullständig uppdelad redovisning av positionerna som innehas av alla personer på handelsplatsen, inklusive marknadsmedlemmar eller marknadsdeltagare och deras kunder.

Den skyldighet som fastställs i led a ska gälla endast när både antalet personer och deras öppna positioner överskrider minimitröskelvärden.

2. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag som handlar med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa utanför en handelsplats till den behöriga myndigheten för handelsplatsen där råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa handlas eller den centrala behöriga myndigheten när råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa handlas i betydande volymer på handelsplatser i mer än en jurisdiktion, åtminstone dagligen lämnar en fullständig redovisning av sina positioner i råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa som handlas på en handelsplats och ekonomiskt motsvarande OTC-kontrakt, samt de positioner som innehas av deras kunder och kunderna till dessa kunder till dess slutkunden nåtts, i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i förekommande fall artikel 8 i förordning (EU) nr 1227/2011.

3. För att göra det möjligt att övervaka efterlevnaden av artikel 57.1 ska medlemsstaterna kräva att medlemmar av eller deltagare på reglerade marknader och MTF-plattformar och kunder till OTF-plattformar åtminstone dagligen rapporterar till värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver den handelsplatsen, detaljerade uppgifter om sina egna positioner som innehas genom kontrakt som handlas på den handelsplatsen, liksom om de positioner som innehas av deras kunder och de kundernas kunder till dess slutkunden har nåtts.

4. Personer som innehar positioner i ett råvaruderivat eller en utsläppsrätt eller ett tillhörande derivat, ska av värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver handelsplatsen klassificeras i enlighet med arten av deras huvudsakliga verksamhet, med beaktande av eventuell tillämplig auktorisation, som något av följande:

- a) Värdepappersföretag eller kreditinstitut.
- b) Investeringsfonder, antingen ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper fondföretag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt definitionen i direktiv 2011/61/EG.
- c) Andra finansiella institut, inklusive försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i direktiv 2009/138/EG, och tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG.
- d) Kommersiella företag.

e) För utsläppsrätter eller derivat av dessa, operatörer med skyldighet till regelefterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG.

De rapporter som avses i punkt 1 a ska ange antalet långa och korta positioner per kategori av person, eventuella förändringar av dessa sedan föregående rapport, procentandel öppna kontrakt totalt för varje kategori, och antalet personer i varje kategori.

De rapporter som avses i punkt 1 a och de uppdelningar som avses i punkt 2 ska dessutom skilja mellan

a) positioner som identifierats som positioner som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som direkt hör samman med affärsverksamhet, och

b) andra positioner.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet för de rapporter som avses i punkt 1 a och de uppdelningar som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För utsläppsrätter och derivat av dessa ska rapporteringen inte påverka skyldigheten till regelefterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att bestämma de tröskelvärden som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln, med beaktande av det totala antalet öppna positioner och deras storlek och det totala antalet personer som innehar en position.

7. Esma ska utveckla förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om åtgärder för att kräva att alla rapporter som avses i punkt 1 a ska skickas till Esma vid en angiven tidpunkt varje vecka, för centraliserat offentliggörande av dessa rapporter genom Esmas försorg.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING V

DATARAPPORTERINGSTJÄNSTER

Avsnitt 1

Auktorisationsförfaranden för leverantörer av datarapporteringstjänster

Artikel 59

Auktorisationskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att tillhandahållandet av datarapporteringstjänster som beskrivs i bilaga I avsnitt D som en regelmässig verksamhet eller rörelse ska auktoriseras i förväg i enlighet med detta avsnitt. Denna auktorisation ska beviljas av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som har utsetts i enlighet med artikel 67.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna tillåta att ett värdepappersföretag eller marknadsoperatör som driver en handelsplats driver datarapporteringstjänsterna för ett APA, en CTP och en ARM, förutsatt att det först kontrolleras att de uppfyller kraven i denna avdelning. En sådan tjänst ska inkluderas i deras auktorisation.

3. Medlemsstaterna ska registrera alla leverantörer av datarapporteringstjänster. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten och ska innehålla information om de tjänster för vilka leverantören av datarapporteringstjänster är auktoriserad. Den ska uppdateras regelbundet. Varje auktorisation ska anmälas till Esma.

Esma ska upprätta en förteckning över alla leverantörer av datarapporteringstjänster i unionen. Förteckningen ska innehålla information om de tjänster för vilka leverantören av datarapporteringstjänster har auktoriserats och den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

När en behörig myndighet har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 62 ska denna återkallelse synas i förteckningen i fem år.

4. Medlemsstaterna ska kräva att leverantörer av datarapporteringstjänster tillhandahåller sina tjänster under den behöriga myndighetens tillsyn. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna regelbundet kontrollerar att leverantörer av datarapporteringstjänster följer denna avdelning. De ska också se till att de behöriga myndigheterna övervakar att leverantörer av datarapporteringstjänster alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i denna avdelning.

Artikel 60

Auktorisationens räckvidd

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att det i auktorisationen anges vilken datarapporteringstjänst som leverantören av datarapporteringstjänster har auktoriserats att tillhandahålla. En leverantör av datarapporteringstjänster som vill utvidga sin verksamhet med ytterligare datarapporteringstjänster ska lämna in en ansökan om utvidgning av sin auktorisation.

2. Auktorisationen ska gälla för hela unionen och ska göra det möjligt för en leverantör av datarapporteringstjänster att tillhandahålla de tjänster för vilka den har auktoriserats inom hela unionen.

Artikel 61

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. Den behöriga myndigheten får inte bevilja auktorisation innan den har förvässat sig om att sökanden uppfyller samtliga krav i de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

2. Leverantören av datarapporteringstjänster ska överlämna all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka typer av tjänster som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvissa sig om att leverantören av datarapporteringstjänster vid tiden för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt bestämmelserna i denna avdelning.

3. En sökande ska inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att bestämma

a) vilken information som ska lämnas till de behöriga myndigheterna enligt punkt 2, inbegripet verksamhetsplanen,

b) vilken information som ska ingå i underrättelserna enligt artikel 63.3.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för underrättelsen om eller tillhandahållandet av information enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 63.4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 62

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som utfärdats till en leverantör av datarapporterings tjänster om leverantören

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några datarapporterings tjänster under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,
- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,
- d) allvarligt och systematiskt har överträtt bestämmelserna i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 63

Krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporterings tjänster

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla medlemmar i ledningsorganet hos en leverantör av datarapporterings tjänster alltid ska ha tillräckligt god vandel och ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätta tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Ledningsorganet som helhet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå den verksamhet som bedrivs av leverantören av datarapporterings tjänster. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med hederlighet, integritet och oberoende, för att vid behov kunna ifrågasätta beslut av personer i ledande befattning och effektivt vid behov kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.

Om en marknadsoperatör ansöker om auktorisation för att driva ett APA, en CTP eller en ARM och medlemmarna i ledningsorganet hos detta APA; CTP eller ARM är desamma som medlemmarna i den reglerade marknadens ledningsorgan, ska dessa personer anses uppfylla det krav som anges i första stycket.

2. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta riktlinjer för bedömningen av lämpligheten hos medlemmarna av det ledningsorgan som beskrivs i punkt 1, med beaktande av de olika roller och funktioner som utförs av dem och behovet av att undvika intressekonflikter mellan medlemmarna i ledningsorganet och användarna av APA:t, CTP:n eller ARM:n.
3. Medlemsstaterna ska kräva att leverantören av datarapporterings tjänster underrättar den behöriga myndigheten om alla medlemmar i sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i ledningsorganet, tillsammans med all information som behövs för att bedöma huruvida enheten följer bestämmelserna i punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet för en leverantör av datarapporterings tjänster fastställer och övervakar genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av en organisation, inbegripet en åtskillnad mellan funktioner inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.
5. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation om den inte är övertygad om att den eller de personer som ska leda verksamheten hos leverantören av datarapporterings tjänster har tillräckligt god vandel, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att de föreslagna ändringarna av leverantörens ledning kan utgöra ett hot mot en sund och ansvarsfull ledning hos leverantören och mot ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

Avsnitt 2

Villkor för APA:n

Artikel 64

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att ett APA har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att offentliggöra den information som krävs enligt artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014 så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor. Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att det offentliggjorts av ett APA. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i ett format som underlättar konsolideringen av informationen med liknande data från andra källor.
2. Den information som offentliggörs av ett APA i enlighet med punkt 1 ska minst inkludera följande:
 - a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.
 - b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
 - c) Transaktionsvolym.
 - d) Tidpunkt för transaktionen.
 - e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
 - f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".

h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter i förhållande till dess kunder. I synnerhet ska ett APA som även är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet vid informationsöverföringen, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor före offentliggörandet. APA:t ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backup-anordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

5. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t har inrättat system som på ett effektivt sätt kan kontrollera handelsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att bestämma gemensamma format, datastandarder och tekniska arrangemang som underlättar den konsolidering av information som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att klargöra vad som utgör rimliga affärsmässiga villkor för offentliggörandet av information som avses i punkt 1 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket ett APA får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1,

b) innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkt 1, inbegripet åtminstone den information som avses i punkt 2 på ett sådant sätt att offentliggörandet av den information som krävs enligt artikel 64 möjliggörs,

c) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 3, 4 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 2

Villkor för CTP:n

Artikel 65

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att en CTP har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20 i förordning (EU) nr 600/2014, slå samman den till en kontinuerlig elektroniskt dataström och göra informationen tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor.

Den informationen ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.
- b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
- c) Transaktionsvolym.
- d) Tidpunkt för transaktionen.
- e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
- f) Prisnotering för transaktionen.
- g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk in-ternhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".
- h) I tillämpliga fall, det faktum att en datoralgoritm inom värdepappersföretaget låg bakom investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen.
- i) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.
- j) Om undantag i enlighet med artikel 4.1 a eller 4.1 b förordning (EU) nr 600/2014 gjorts från kravet att offentliggöra den information som avses i artikel 3.1 i den förordningen, en markering som visar vilket av de undantagen som gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP:n har offentliggjort den. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i format som är lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare.

2. Hemmedlemsstaten ska kräva att en CTP har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014, slå samman den till en kontinuerlig elektroniskt dataström och göra följande information tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor och inklusive, åtminstone, följande uppgifter:

- a) Identifieringskod eller identifierbara kännetecken för det finansiella instrumentet.

- b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
- c) Transaktionsvolym.
- d) Tidpunkt för transaktionen.
- e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
- f) Prisnotering för transaktionen.
- g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk in-ternhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".
- h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP:n har offentliggjort den. Hemmedlemsstaten ska kräva att tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i allmänt accepterade format som är driftskompatibla och lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n ska säkerställa att de data som tillhandahålls har sammanställts från alla reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA och för de finansiella instrument som specificeras genom tekniska standarder för tillsyn enligt punkt 8 c.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter. I synnerhet ska en marknadsoperatör eller ett APA, som också tillhandahåller konsoliderad handelsinformation, behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

5. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet vid informationsöverföringen och för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n upprätthåller adekvata resurser och har inrättat backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att bestämma datastandarder och format för den information som ska offentliggöras i enlighet med artiklarna 6, 10, 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014, inklusive identifieringskod för finansiella instrument, pris, kvantitet, tidpunkt, prisnotering, identifieringskod för handelsplats och indikatorer avseende särskilda villkor som gällde för transaktionerna samt tekniska arrangemang som främjar en effektiv och konsekvent spridning av information på ett sätt som säkerställer att den är lätt att komma åt och att använda för marknadsdeltagare som avses i punkterna 1 och 2, inklusive att fastställa ytterligare tjänster som CTP:n skulle kunna utföra och som ökar marknads effektivitet.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015 vad gäller information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20 i förordning (EU) nr 600/2014 och senast den 3 juli 2015 vad gäller information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 för att klargöra vad som utgör rimliga affärsmässiga villkor för tillhandahållandet av tillträde till dataströmmar i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket CTP får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkterna 1 och 2,

b) innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkterna 1 och 2.

c) de finansiella instrument för vilka data måste tillhandahållas i dataströmmen och för andra instrument än aktier de handlingsplatser och APA:n som behöver inkluderas,

d) andra sätt att säkerställa att de data som offentliggörs av olika CTP är sinsemellan överensstämmande och möjliggör uttömmande kartläggning och korshänvisning i förhållande till liknande data från andra källor samt redovisning i aggregerad form på unionsnivå.

e) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 4 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 4

Villkor för ARM

Artikel 66

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att en ARM har inrättat adekvata strategier och arrangemang för rapportering av den information som krävs enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 så snabbt som möjligt, och senast vid slutet av arbetsdagen dagen efter den dag då transaktionen ägde rum. Sådan information ska rapporteras i enlighet med kraven i artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

2. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter i förhållande till dess kunder. I synnerhet ska en ARM som även är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n upprätthåller adekvata resurser och har inrättat backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n har inrättat system som på ett effektivt sätt kan kontrollera transaktionsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel som orsakats av värdepappersföretaget och då sådana fel eller utelämnanden inträffar upplysa värdepappersföretaget om dem och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

Hemmedlemsstaten ska också kräva att ARM:n har inrättat system som gör det möjligt för ARM:n att upptäcka fel eller utelämnanden som den själv har orsakat och kunna åtgärda dessa och översända korrekta och fullständiga transaktionsrapporter (eller, i förekommande fall, sända in dem på nytt).

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket en ARM får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1 och

b) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING VI

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

KAPITEL I

Utnämning, befogenheter och prövningsförfaranden

Artikel 67

Utnämning av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska fullgöra var och en av de uppgifter som föreskrivs i de olika bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och i detta direktiv. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, Esma och övriga medlemsstaters behöriga myndigheter om vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra varje enskild uppgift och om eventuell uppdelning av ansvaret.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska vara offentliga myndigheter, dock utan att detta föregriper möjligheten att delegera uppgifter till andra organ, när en sådan möjlighet uttryckligen föreskrivs i artikel 29.4.

Eventuell delegering av uppgifter till andra enheter än de myndigheter som avses i punkt 1 får inte innefatta offentlig myndighetsutövning eller befogenhet att göra diskretionära bedömningar. Medlemsstaterna ska kräva dels att de behöriga myndigheterna före delegeringen vidtar alla rimliga åtgärder för att se till att det organ som uppgifterna delegeras till har kapacitet och resurser för att i praktiken genomföra alla uppgifter dels att delegeringen sker endast om en tydligt fastställd och dokumenterad ram för utförandet av varje delegerad uppgift har upprättats med angivande av vilka uppgifter som ska utföras och på vilka villkor de ska utföras. De villkoren ska innehålla en bestämmelse om att enheten ska agera och vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att detta direktiv och alla dess tillämpningsföreskrifter följs ska ligga hos den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna alla beslut som fattas i fråga om delegering av uppgifter, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering.

3. Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 på sin webbplats.

*Artikel 68***Samarbete mellan myndigheter i samma medlemsstat**

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet för att genomföra en bestämmelse i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, ska deras respektive uppdrag tydligt definieras och de ska ha ett nära samarbete.

Varje medlemsstat ska också kräva att ett sådant samarbete sker mellan de enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 behöriga myndigheterna och de myndigheter i medlemsstaten som är ansvariga för övervakningen av kreditinstitut och andra finansiella institut, pensionsfonder, fondföretag, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och försäkringsföretag.

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna utbyter all information som är nödvändig och relevant för att de ska kunna fullgöra sina befogenheter och uppdrag.

*Artikel 69***Tillsynsbefogenheter**

1. De behöriga myndigheterna ska få alla tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att införa korrigerande åtgärder som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

2. De befogenheter som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande befogenheter att

- a) få tillgång till alla dokument eller andra uppgifter i vilken form som helst som enligt den behöriga myndigheten skulle kunna vara relevanta för fullgörandet av dess uppgifter och få eller ta en kopia av dem,
- b) kräva eller begära tillhandahållande av upplysningar från vilken person som helst och att vid behov kalla in och fråga ut en person för att inhämta upplysningar,
- c) utföra kontroller eller undersökningar på plats,
- d) begära befintliga inspelningar av telefonsamtal eller bevarad elektronisk kommunikation eller andra uppgifter om tele- och datatrafik vilka innehas av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller alla andra enheter som regleras av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,
- e) kräva att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad eller båda,
- f) kräva ett tillfälligt förbud mot yrkesverksamhet,
- g) begära uppgifter från revisorer för auktoriserade värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av data-rapporterings tjänster,
- h) överlämna ärenden till åtal,
- i) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontroller eller undersökningar,
- j) kräva eller begära tillhandahållande av information som inbegriper all relevant dokumentation från alla personer beträffande storleken på eller syftet med en position eller en exponering som innehas via råvaruderivat, och alla tillgångar eller skulder på den underliggande marknaden,

- k) kräva att varje praxis eller uppträdande som den behöriga myndigheten anser strider mot bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och de bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv tillfälligt eller permanent upphör och förhindra en upprepning av denna praxis eller detta uppträdande,
- l) vidta varje slag av åtgärd för att se till att värdepappersföretag, reglerade marknader och andra personer som omfattas av detta direktiv eller förordning (EU) 600/2014 fortsätter att följa rättsliga krav,
- m) kräva att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt stoppas,
- n) kräva att ett finansiellt instrument ska avföras från handel, oberoende av om det omsätts på en reglerad marknad eller enligt andra handelsarrangemang,
- o) begära att en person vidtar åtgärder för att minska storleken på en position eller exponering,
- p) begränsa möjligheten för en person att ingå ett råvaruderivat, inbegripet genom att införa gränser för storleken på en position som en person kan inneha vid alla tidpunkter i enlighet med artikel 57 i detta direktiv,
- q) utfärda offentliga underrättelser,
- r) i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, kräva in befintliga uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör, om det finns rimliga misstankar om överträdelse och om dessa uppgifter kan vara relevanta för en utredning av överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,
- s) stoppa marknadsföringen eller försäljningen av investeringsprodukter eller strukturerade insättningar då villkoren i artiklarna 40, 41 eller 42 i förordning (EU) nr 600/2014 är uppfyllda,
- t) stoppa marknadsföringen eller försäljningen av finansiella instrument eller strukturerade insättningar då värdepappersföretaget inte har utvecklat eller tillämpat en effektiv produktgodkännandeprocess eller på annat sätt underlåtit att uppfylla artikel 16.3 i detta direktiv,
- u) kräva att en fysisk person avsätts från styrelsen i ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör.

Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 underrätta kommissionen och Esma om de lagar och andra författningar som införlivar punkterna 1 och 2. De ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Medlemsstaterna ska se till att det finns mekanismer på plats som säkerställer att ersättning kan betalas ut eller annan avhjälpande åtgärd kan vidtas i enlighet med nationell rätt för en finansiell förlust eller annan skada till följd av en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 70

Sanktioner vid överträdelser

1. Utan att det påverkar behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att införa korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 69 och medlemsstaternas rätt att föreskriva och förelägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler om och sörja för att deras behöriga myndigheter kan påföra administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska tillämpas vid överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 och de nationella bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Sådana sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska tillämpas vid överträdelser även i de fall det inte specifikt hänvisas till dem i punkterna 3, 4 och 5.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt. När medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 underrätta kommissionen och Esma om de lagar och andra författningar som införlivar denna artikel, inbegripet alla relevanta straffrättsliga bestämmelser. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om alla senare ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att – om värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, kreditinstitut när det gäller investeringstjänster eller investeringsverksamhet samt sidotjänster och tredje-landsföretags filialer omfattas av skyldigheter i händelse av en överträdelse – sanktioner och åtgärder kan tillämpas i enlighet med villkoren i nationell rätt på områden som inte harmoniseras genom detta direktiv, på medlemmarna i värdepappersföretagens och marknadsoperatörernas ledningsorgan, och på alla andra fysiska eller juridiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för en överträdelse.

3. Medlemsstaterna ska se till att åtminstone en överträdelse av följande bestämmelser i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014 betraktas som en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

a) med avseende på detta direktiv:

- i) artikel 8 b,
- ii) artikel 9.1– 9.6,
- iii) artikel 11.1 och 11.3,
- iv) artikel 16.1–16.11,
- v) artikel 17.1–17.6,
- vi) artikel 18.1–18.9 och artikel 18.10 första meningen,
- vii) artiklarna 19 och 20,
- viii) artikel 21.1,
- ix) artikel 23.1, 23.2 och 23.3,
- x) artikel 24.1–24.5 och 24.7–24.10 och artikel 24.11 första och andra stycket,
- xi) artikel 25.1–25.6,
- xii) artikel 26.1 andra meningen och artikel 26.2 och 26.3,
- xiii) artikel 27.1–27.8,

- xiv) artikel 28.1 och 28.2,
- xv) artikel 29.2 första stycket, artikel 29.2 tredje stycket, artikel 29.3 första meningen, artikel 29.4 första stycket och artikel 29.5,
- xvi) artikel 30.1 andra stycket och artikel 30.3 andra stycket första meningen,
- xvii) artikel 31.1, artikel 31.2 första stycket och artikel 31.3
- xviii) artikel 32.1, artikel 32.2 första, andra och fjärde stycket,
- xix) artikel 33.3,
- xx) artikel 34.2, artikel 34.4 första meningen, artikel 34.5 första meningen, artikel 34.7 första meningen,
- xxi) artikel 35.2, artikel 35.7 första stycket, artikel 35.10 första meningen,
- xxii) artikel 36.1,
- xxiii) artikel 37.1 första stycket och andra stycket första meningen och artikel 37.2 första stycket,
- xxiv) artikel 44.1 fjärde stycket, artikel 44.2 första meningen, artikel 44.3 första stycket och artikel 44.5 b,
- xxv) artikel 45.1–45.6 och 45.8,
- xxvi) artikel 46.1, artikel 46.2 a och b,
- xxvii) artikel 47,
- xxviii) artikel 48.1–48.11,
- xxix) artikel 49.1,
- xxx) artikel 50.1
- xxxi) artikel 51.1–51.4 och artikel 51.5 andra meningen,
- xxxii) artikel 52.1, artikel 52.2 första, andra och femte stycket,
- xxxiii) artikel 53.1, 53.2 och 53.3, och artikel 53.6 andra stycket första meningen, artikel 53.7,

xxxiv) artikel 54.1, artikel 54.2 första stycket och artikel 54.3,

xxxv) artikel 57.1 och 57.2, artikel 57.8 och artikel 57.10 första stycket,

xxxvi) artikel 58.1–58.4,

xxxvii) artikel 63.1, 63.3 och 63.4,

xxxviii) artikel 64.1–64.5,

xxxix) artikel 65.1–65.5,

xxxx) artikel 66.1–66.4 och

b) med avseende på förordning (EU) nr 600/2014:

i) artikel 3.1 och 3.3,

ii) artikel 4.3 första stycket,

iii) artikel 6,

iv) artikel 7.1 tredje stycket första meningen,

v) artikel 8.1, 8.3 och 8.4,

vi) artikel 10,

vii) artikel 11.1 tredje stycket första meningen och artikel 11.3 tredje stycket,

viii) artikel 12.1,

ix) artikel 13.1,

x) artikel 14.1 och 14.2 första meningen och artikel 14.3 andra, tredje och fjärde meningen,

xi) artikel 15.1 första stycket och andra stycket första och tredje meningen, artikel 15.2 och artikel 15.4 andra meningen,

xii) artikel 17.1 andra meningen,

xiii) artikel 18.1 och 18.2, artikel 18.4 första meningen, artikel 18.5 första meningen, artikel 18.6 första stycket, artikel 18.8 och 18.9,

xiv) artikel 20.1 och artikel 20.2 första meningen,

xv) artikel 21.1, 21.2 och 21.3,

xvi) artikel 22.2,

xvii) artikel 23.1 och 23.2,

xviii) artikel 25.1 och 25.2,

xix) artikel 26.1 första stycket, artikel 26.2–26.5, artikel 26.6 första stycket, artikel 26.7 första till femte och åttonde stycket,

xx) artikel 27.1

xxi) artikel 28.1 och artikel 28.2 första stycket,

xxii) artikel 29.1 och 29.2,

xxiii) artikel 30.1,

xxiv) artikel 31.2 och 31.3,

xxv) artikel 35.1, 35.2 och 35.3,

xxvi) artikel 36.1, 36.2 och 36.3,

xxvii) artikel 37.1 och 37.3,

xxviii) artiklarna 40, 41 och 42.

4. Att tillhandahålla investeringstjänster eller att utföra investeringsverksamhet utan den auktorisation eller det godkännande som krävs i enlighet med följande bestämmelser i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014 ska också betraktas som en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014:

a) Artiklarna 5 eller 6.2 eller 34, 35, 39, 44 eller 59 i detta direktiv eller.

b) Artikel 7.1 tredje meningen eller artikel 11.1 i förordning (EU) nr 600/2014.

5. Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran som omfattas av artikel 69 ska också betraktas som en överträdelse av detta direktiv.

6. I fall av överträdelser som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta och besluta åtminstone följande administrativa sanktioner och åtgärder:

- a) En offentlig förklaring som anger den berörda fysiska eller juridiska personen och typen av överträdelse i enlighet med artikel 71.
- b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
- c) I fråga om ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör som auktoriserats att driva en MTF-plattform eller OTF-plattform, en reglerad marknad, ett APA, en CTP och en ARM, tillfällig indragning eller återkallelse av företagets auktorisation enligt artiklarna 8, 43 och 65.
- d) Ett tillfälligt eller, vid upprepade allvarliga överträdelser, ett permanent förbud för en medlem av värdepappersföretagets ledningsorgan eller någon annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i ledningsorganet i värdepappersföretag.
- e) Ett tillfälligt förbud för ett värdepappersföretag att vara medlem av eller deltagare på reglerade marknader eller MTF-plattformar eller kund hos OTF-plattformar.
- f) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater vars valuta inte är euro, det motsvarande beloppet i den nationella valutan den 2 juli 2014, eller upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet. Om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till det moderföretag som måste upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning eller motsvarande typ av inkomst i enlighet med relevanta redovisningsrättsakter enligt den senaste tillgängliga sammanställda redovisning som har godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget till företaget.
- g) I fråga om en fysisk person, maximala administrativa avgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014.
- h) Maximala administrativa avgifter på åtminstone två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, om denna fördel kan fastställas, även om detta belopp överstiger maxbeloppen i leden f och g.

7. Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra andra typer av sanktioner utöver dem som avses i punkt 6, eller att förelägga sanktioner som överskrider de belopp som avses i punkt 6 f, g och h.

Artikel 71

Offentliggörande av beslut

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska offentliggöra varje beslut om administrativa sanktioner eller åtgärder för överträdelser av förordning (EU) nr 600/2014 eller av de nationella bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv på deras officiella webbplatser utan onödigt dröjsmål efter det att den person som har påförts en sanktion har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga. Den skyldigheten gäller inte beslut om införande av åtgärder av utredningskaraktär.

Om den behöriga myndigheten anser att offentliggörandet av identiteten av de juridiska personer som är föremål för beslutet eller av en fysisk persons personuppgifter, skulle vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter, eller om sådant offentliggörande skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet, eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna antingen

- a) skjuter upp offentliggörandet av beslutet om påförande av sanktionen eller åtgärden tills anledningen till att inte offentliggöra den upphör att gälla,
- b) offentliggör beslutet om att påföra sanktionen eller åtgärden på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna,
- c) inte alls offentliggör beslutet att påföra en sanktion eller åtgärd om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa
 - i) att finansiella marknadens stabilitet inte skulle äventyras,
 - ii) att offentliggörandet av dessa beslut är oproportionerligt med hänsyn till åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion eller åtgärd på anonym grund får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla under denna tidsperiod.

2. Vid överklagande av beslutet om att påföra en sanktion eller åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra myndigheter, ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklaring av ett tidigare beslut att påföra en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i detta offentliggörande ska endast finnas på den behöriga myndighetens webbplats så länge detta krävs enligt gällande regler för uppgiftsskydd.

Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner som men som inte offentliggjorts i enlighet med punkt 1 c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna får information och den slutliga domen när straffrättsliga påföljder påförts och att de lämnar den informationen till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Databasen ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna.

4. Medlemsstaterna ska årligen ge Esma uppgifter i aggregerad form om alla sanktioner och åtgärder som påförts i enlighet med punkterna 1 och 2. Den skyldigheten gäller inte för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra den informationen i en årlig rapport.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 70 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelse av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonyma uppgifter i aggregerad form om alla brottsutredningar som inletts och alla straffrättsliga påföljder som påförts. Esma ska i en årlig rapport offentliggöra uppgifter om påförda straffrättsliga påföljder.

5. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd, sanktion eller straffrättslig påföljd ska den samtidigt informera Esma om detta.

6. Om den offentliggjorda straffrättsliga påföljden eller administrativa sanktionen gäller ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, en leverantör av datarapporteringstjänster, ett kreditinstitut i samband med investeringstjänster och investeringsverksamhet eller sidotjänster eller en filial till ett tredjelandsföretag, som auktoriserats i enlighet med detta direktiv, ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen i det relevanta registret.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfarandena och formerna för överlämnande av information enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 72

Utövande av tillsyns befogenheter och befogenheter att påföra sanktioner

1. De behöriga myndigheterna ska utöva alla tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att besluta om åtgärder, som avses i artikel 69, och de befogenheter att påföra sanktioner som avses i artikel 70, i enlighet med deras nationella rättsliga ramar

a) direkt,

b) i samarbete med andra myndigheter,

c) på eget ansvar genom delegering till enheter till vilka uppgifter har delegerats enligt artikel 67.2, eller

d) genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typ och nivå på en administrativ sanktion eller åtgärd som har påförts vid utövande av de befogenheter att påföra sanktioner som avses i artikel 70, beaktar alla relevanta omständigheter, bland annat följande, där så är lämpligt:

a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

c) Den fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras i synnerhet genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

d) Omfattningen av erhållna vinster eller förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan bestämmas.

e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.

f) Viljan hos den ansvariga fysiska eller juridiska person att samarbeta med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av den vinst som personen gjort eller de förluster som denne undvikit.

g) Tidigare överträdelser av den ansvariga fysiska eller juridiska personen.

De behöriga myndigheterna får beakta fler faktorer än dem som avses i första stycket när de fastställer typ och nivå på administrativa sanktioner och åtgärder.

Artikel 73

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter etablerar effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och nationella bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv till de behöriga myndigheterna.

Bland de mekanismer som avses i första stycket ska åtminstone omfatta följande:

- a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om potentiella eller faktiska överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.
- b) Lämpligt skydd av anställda vid finansiella institut som rapporterar överträdelser som begåtts inom finansinstitutet mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling.
- c) Identitetsskydd för både den person som anmäler överträdelser och den fysiska person som anklagas för att vara ansvarig för en överträdelse i alla skeden av förfarandet, såvida det enligt nationella rätt inte krävs att informationen röjs i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, kreditinstitut i samband med investeringstjänster eller investeringsverksamhet och sidotjänster samt tredjelandsföretags filialer har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna anmäla potentiella eller faktiska överträdelser internt genom en särskild, oberoende och autonom kanal.

Artikel 74

Rätt att överklaga

1. Medlemsstaterna ska se till att alla beslut som fattats i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 eller med stöd av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv är väl underbyggda och kan överklagas i domstol. Rätt att överklaga i domstol ska även finnas i det fall att beslut om auktorisation inte har fattats inom sex månader efter det att en ansökan som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett eller flera av följande organ, enligt vad som fastställs i nationell rätt, i konsumenternas intresse och enligt nationell rätt, också ska kunna vidta åtgärder vid domstol eller behörig administrativ myndighet för att säkerställa att förordning (EU) nr 600/2014 och de nationella bestämmelserna som antagits vid genomförandet av detta direktiv tillämpas:

- a) Offentliga organ eller deras företrädare.
- b) Konsumentorganisationer som har ett legitimt intresse av att skydda konsumenterna.
- c) Yrkesorganisationer som har ett legitimt intresse av att agera för att skydda sina medlemmar.

Artikel 75

System för konsumenters klagomål utanför domstol

1. Medlemsstaterna ska, där så är lämpligt genom att använda befintliga organ, säkerställa upprättandet av effektiva och ändamålsenliga klagomåls- och tvistlösningsförfaranden utanför domstol för konsumenttvister rörande värdepappersföretags tillhandahållande av investerings- och sidotjänster. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla värdepappersföretag ansluts till ett eller flera sådana organ som handlägger sådana klagomåls- och tvistlösningsförfaranden.
2. Medlemsstaterna ska se till att dessa organ samarbetar aktivt med sina motparter i andra medlemsstater för att lösa gränsöverskridande tvister.
3. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de klagomåls- och tvistlösningsförfaranden enligt punkt 1 som finns tillgängliga inom deras jurisdiktion.

Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över samtliga system utanför domstol på sin webbplats.

Artikel 76

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna, alla personer som arbetar, eller har arbetat, för de behöriga myndigheter eller organ som tilldelats uppgifter enligt artikel 67.2 samt de revisorer och sakkunniga som har anlitats av de behöriga myndigheterna är bundna av tystnadsplikt. Utan att det påverkar krav i nationella straffrättsliga eller skatterättsliga bestämmelser eller övriga bestämmelser i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, får de inte röja konfidentiell information som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda värdepappersföretag, marknadsoperatörer, reglerade marknader eller någon annan person.
2. Om ett värdepappersföretag, marknadsoperatör eller reglerad marknad har försatts i konkurs eller tvångslikviderats, får konfidentiell information, om uppgifterna inte rör tredjepart, röjas i tvistemål eller handelsmål om det är nödvändigt för att kunna driva målet.
3. De behöriga myndigheter, organ eller andra fysiska eller juridiska personer utom behöriga myndigheter som mottar konfidentiell information enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 får, utan att det påverkar krav i nationella straffrättsliga eller skatterättsliga bestämmelser, använda denna information, såvitt gäller de behöriga myndigheterna, enbart för utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter inom räckvidden för detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, eller såvitt gäller andra myndigheter, organ eller fysiska eller juridiska personer, för det ändamål för vilket sådan information lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med utövandet av de befogenheterna. Om den behöriga myndighet eller annan myndighet, organ eller person som överlämnar uppgifterna ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda dem i andra syften.
4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i denna artikel ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Den här artikeln ska emellertid inte hindra att de behöriga myndigheterna utbyter eller förmedlar konfidentiell information i enlighet med detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, och andra direktiv eller förordningar som är tillämpliga på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-fonder, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsoperatörer, centrala motparter, värdepapperscentraler eller annars med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.
5. Denna artikel ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell rätt utbyta eller förmedla konfidentiell information som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

*Artikel 77***Förhållandet till revisorer**

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva att varje person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽¹⁾ och som i ett värdepappersföretag, en reglerad marknad eller en leverantör av datarapporteringstjänster utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska vara skyldig att omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla uppgifter eller beslut som rör det företag som han eller hon har fått kännedom om under sitt arbete och som kan

- a) utgöra en påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar värdepappersföretagens verksamhet,
- b) påverka värdepappersföretagets fortsatta verksamhet,
- c) leda till att räkenskaperna inte godkänns eller till att reservationer framställs.

Denna person ska också vara skyldig att rapportera alla uppgifter och beslut som rör ett företag som har nära förbindelser med det värdepappersföretag inom vilket vederbörande utför sitt uppdrag, vilka han eller hon har fått kännedom om under fullgörandet av en av de uppgifter som avses i första stycket.

2. Personer som auktoriserats i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG, och som i god tro rapporterar sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna, ska inte ställas till något som helst ansvar och avslöjandet ska inte heller utgöra en överträdelse av eventuella restriktioner i avtal eller lagstiftning för röjande av uppgifter.

*Artikel 78***Uppgiftsskydd**

Behandlingen av personuppgifter som har samlats in vid eller för utövandet av tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter, i enlighet med det här direktivet ska ske i enlighet med nationell rätt för genomförande av direktiv 95/46/EG och i förekommande fall med förordning (EG) nr 45/2001.

*KAPITEL II****Samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och med Esma****Artikel 79***Skyldighet att samarbeta**

1. Behöriga myndigheter från skilda medlemsstater ska samarbeta med varandra när det är nödvändigt för att de under utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 eller nationell rätt ska kunna utföra sina uppdrag enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 70 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelser av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska de se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att upprätthålla kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller förfaranden som inlett på grund av eventuella överträdelser av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

De behöriga myndigheterna ska bistå behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna. De ska särskilt utbyta information och samarbeta i utrednings- eller tillsynsverksamhet.

De behöriga myndigheterna får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

För att underlätta och påskynda samarbetet, särskilt utbytet av information, ska medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet som kontaktpunkt vad gäller detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de andra medlemsstaterna namnen på de myndigheter som har utsetts att motta förfrågningar om utbyte av information eller samarbete enligt denna punkt. Esma ska offentliggöra en förteckning över dessa myndigheter på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

2. När en handelsplats som har etablerat sig i en värdmedlemsstat, med beaktande av situationen på värdmedlemsstatens värdepappersmarknad, har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och skyddet av investerarna i värdmedlemsstaten, ska hem- och värdmedlemsstatens för handelsplatsen behöriga myndigheter upprätta samarbetsformer som står i proportion till detta förhållande.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga administrativa och organisatoriska åtgärder för att underlätta det bistånd som föreskrivs i punkt 1.

De behöriga myndigheterna får i samarbetet använda sina befogenheter även då det uppförande som utreds inte utgör en överträdelse av gällande bestämmelser i medlemsstaten i fråga.

4. Om en behörig myndighet har goda skäl att misstänka att enheter som inte står under dess överinseende har utfört handlingar i en annan medlemsstat som strider mot detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 ska den anmäla detta på ett så tydligt sätt som möjligt till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten och till Esma. Den underrättade behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder. Den ska underrätta den behöriga myndighet som lämnat anmälan och Esma om resultatet av åtgärden och, i den mån det är möjligt, om hur ärendet utvecklas i stort. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 4 ska behöriga myndigheter meddela Esma och andra behöriga myndigheter detaljerade uppgifter om

a) varje begäran om att reducera storleken på en position eller en exponering i enlighet med artikel 69.2 o,

b) eventuella begränsningar av personers möjligheter att investera i ett råvaruderivat enligt artikel 69.2 p.

Meddelandet ska innehålla, där det är relevant, detaljerade uppgifter om ett krav eller en begäran i enlighet med artikel 69.2 j, inbegripet identitetsuppgifter om den eller de personer till vilka begäran riktades och skälen till detta, samt omfattningen av de gränser som införts i enlighet med artikel 69.2 p inklusive den berörda personen, tillämpliga finansiella instrument, eventuella begränsningar av storleken på de positioner som en person kan inneha vid alla tidpunkter, eventuella undantag från detta som beviljats i enlighet med artikel 57, och skälen till detta.

Meddelandena ska lämnas senast 24 timmar innan åtgärderna eller bestämmelserna är avsedda att träda i kraft. Under exceptionella omständigheter får en behörig myndighet lämna meddelandet mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel.

En behörig myndighet i en medlemsstat som mottar ett meddelande enligt denna punkt får vidta åtgärder enligt artikel 69.2 o eller p om den anser att åtgärden är nödvändig för att uppnå den andra behöriga myndighetens mål. Den behöriga myndigheten ska också ge varsel i enlighet med denna punkt om den planerar att vidta åtgärder.

Om en åtgärd som beskrivs i led a eller b i första stycket i denna punkt avser energiprodukter som handlas på grossistmarknaden ska den behöriga myndigheten också meddela byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), vilken inrättades i enlighet med förordning (EG) nr 713/2009.

6. När det gäller utsläppsrätter ska behöriga myndigheter samarbeta med offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader och med behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har som uppdrag att utöva tillsyn av efterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG i syfte att säkerställa att de kan skaffa en samlad överblick över marknader för utsläppsrätter.

7. När det gäller jordbruksråvaruderivat, ska de behöriga myndigheterna rapportera till och samarbeta med de offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt förordning (EU) nr 1308/2013.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som fastställer de kriterier enligt vilka en handelsplats verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för de samarbetsformer som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 80

Samarbete mellan behöriga myndigheter i tillsynsverksamhet, för kontroller på plats eller utredningar

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samarbetar beträffande tillsynsverksamhet, eller i samband med en kontroll på plats eller en utredning. När det rör sig om värdepappersföretag som är fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare på en reglerad marknad, får den behöriga myndigheten för den reglerade marknaden välja att vända sig direkt till dessa, varvid den vederbörligen ska informera den i hemmedlemsstaten behöriga myndigheten för denna fjärrmedlem eller fjärrdeltagare.

I det fall en behörig myndighet får en begäran om en kontroll på plats eller en utredning ska den, inom ramen för sina befogenheter

- a) själva utföra kontrollerna eller utredningarna,
- b) ge de myndigheter som har begärt kontrollerna eller utredningarna tillstånd att utföra dem,
- c) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontrollerna eller utredningarna.

2. I syfte att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis får Esma delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet kontroller eller utredningar på plats som genomförs gemensamt av två eller fler behöriga myndigheter i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de uppgifter som ska utbytas mellan behöriga myndigheter när de deltar i samarbete avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för behöriga myndigheter när de ska samarbeta avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 81

Informationsutbyte

1. De behöriga myndigheter som i överensstämmelse med artikel 79.1 i detta direktiv har utsetts till kontaktpunkter vad gäller detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 ska omedelbart förse varandra med de upplysningar som erfordras för att de, i egenskap av behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 67.1 i detta direktiv, ska kunna utföra sina uppgifter i överensstämmelse med de bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

De behöriga myndigheter som utbyter information med andra behöriga myndigheter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 får samtidigt med meddelandet ange att sådan information inte får röjas utan deras uttryckliga samtycke, och då endast i det syfte till vilket den myndighet som tillhandahöll informationen har givit sitt samtycke.

2. De behöriga myndigheter som har utsetts till kontaktpunkter i enlighet med artikel 79.1 får vidarebefordra sådan information som mottagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och artiklarna 77 och 88 till sådana myndigheter som avses i artikel 67.1. De får inte vidarebefordra informationen till andra organ eller fysiska eller juridiska personer utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har överlämnat informationen och endast för de ändamål för vilka dessa myndigheter gav sitt samtycke, med undantag för vederbörligen motiverade fall. I detta sist nämnda fall ska kontaktpunkten omedelbart underrätta den kontaktpunkt som överlämnat informationen.

3. De myndigheter som avses i artikel 71 och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information enligt punkt 1 i den här artikeln, eller i enlighet med artiklarna 77 och 88, får endast använda dem för att genomföra sina uppgifter, bland annat i följande fall:

- a) För att kontrollera att villkoren för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta koncernbaserad eller icke koncernbaserad övervakning av sådan verksamhet, särskilt med avseende på kapitalkrav enligt direktiv 2013/36/EU, förfaranden för administration och redovisning samt mekanismer för internkontroll.
- b) För att övervaka att handelsplatserna fungerar väl.
- c) För att besluta om sanktioner.
- d) Vid administrativa överklaganden av beslut som fattats av de behöriga myndigheterna.
- e) Vid domstolsförfaranden som har inletts enligt artikel 74.

f) Inom ramen för det system för investerares klagomål utanför domstol som föreskrivs i artikel 75.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för utbyte av information.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Varken den här artikeln, artikel 76 eller 88 ska hindra en behörig myndighet från att till Esma, Europeiska systemrisknämnden, centralbankerna, ECBS och ECB i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiella uppgifter som ska användas för att de ska kunna fullgöra sina verksamhetsuppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 82

Bindande medling

1. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran enligt ett av följande led har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid, nämligen

a) en begäran om att utföra tillsynsverksamhet, en kontroll på plats eller en utredning enligt artikel 80, eller

b) en begäran om att utbyta uppgifter enligt artikel 81,

2. I de situationer som avses i punkt 1 får Esma agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter som anges i artikel 83 i detta direktiv eller Esmas möjligheter att handla i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 83

Vägran att samarbeta

En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om samarbete vid genomförandet av en utredning, kontroll på plats eller tillsynsverksamhet enligt artikel 84 eller att utbyta information enligt artikel 81 endast om

a) rättsliga förfaranden i fråga om samma gärningar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den aktuella medlemsstaten,

b) ett slutligt avgörande redan har meddelats mot samma person för samma gärningar i den berörda medlemsstaten.

När den behöriga myndigheten har för avsikt att inte tillmötesgå en sådan begäran ska denna underrätta den behöriga myndighet som lämnat begäran och Esma om detta och lämna så fullständiga uppgifter som möjligt.

*Artikel 84***Samråd före beviljande av auktorisation**

1. Samråd ska ske med de behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag som är något av följande:

- a) Ett dotterföretag till ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör eller ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.
- b) Ett dotterföretag till moderföretaget till ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.
- c) Kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.

2. Samråd ska ske med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är ansvarig för tillsynen av kreditinstitut eller försäkringsföretag före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som är något av följande:

- a) Ett dotterföretag till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.
- b) Ett dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.
- c) Ett företag som är kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt samråda med varandra vid bedömningen av aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder förvaltningen av ett annat företag inom samma koncern. De ska utbyta all den information om aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder verksamheten, som är relevant för andra berörda behöriga myndigheter vid beviljande av auktorisation eller vid den fortlöpande bedömningen av hur villkoren för verksamheten uppfylls.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samråd med andra behöriga myndigheter före beviljande av auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 85***Värdmedlemsstaternas befogenheter**

1. Värdmedlemsstaten ska föreskriva att den behöriga myndigheten för statistiska ändamål får kräva att värdepappersföretag med filialer inom landets territorium lämnar regelbundna rapporter om filialernas verksamhet.

2. Vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv ska värmedlemsstaterna föreskriva att den behöriga myndigheten får kräva att filialer till värdepappersföretag tillhandahåller den information som behövs för övervakningen av att de följer de normer i värderlandet som är tillämpliga på dem i de fall som avses i artikel 35.8. De kraven får dock inte vara strängare än dem som samma medlemsstat ställer på etablerade företag för att kontrollera att dessa normer följs.

Artikel 86

Försiktighetsåtgärder som värmedlemsstaten är skyldig att vidta

1. Om den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten har tydliga och påvisbara grunder för att anta att ett värdepappersföretag som är verksamt inom dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller att ett värdepappersföretag som har en filial inom dess territorium inte uppfyller sina förpliktelser enligt bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv och enligt vilka den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten inte tilldelas befogenheter, ska den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Om ett värdepappersföretag fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska följande gälla:

- a) Den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl; detta ska innebära möjligheten att hindra värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna från att inleda fler transaktioner inom deras territorium. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.
- b) Den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten får hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Om en värmedlemsstats behöriga myndigheter påvisar att ett värdepappersföretag som har en filial inom landets territorium överträder de lagar eller andra författningar som har antagits i den medlemsstaten i enlighet med de bestämmelserna i detta direktiv genom vilka landets behöriga myndigheter tilldelas befogenheter, ska de myndigheterna kräva att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna.

Om det berörda värdepappersföretaget inte vidtar erforderliga åtgärder ska de behöriga myndigheterna i värmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att sörja för att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrättas om de åtgärder som vidtas.

Om värdepappersföretaget trots att värmedlemsstaten vidtagit åtgärder fortsätter att bryta mot de bestämmelser i lagar och andra författningar som avses i första stycket och som gäller i värmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

Dessutom får den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Om den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten för en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform har tydliga och påvisbara grunder för att anta att denna reglerade marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, ska den meddela detta till den behöriga myndigheten i den reglerade marknadens eller MTF-plattformens eller OTF-plattformens hemmedlemsstat.

Om den reglerade marknaden eller MTF-plattformen eller OTF-plattformen fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl, vilket ska innebära möjligheten att hindra den reglerade marknaden, MTF-plattformen eller OTF-plattformen från att ge i värmedlemsstaten etablerade fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare tillgång till dess funktioner. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

Dessutom får den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Varje åtgärd enligt punkterna 1, 2 eller 3 som omfattar sanktioner för eller begränsningar av ett värdepappersföretags eller en reglerad marknads verksamhet ska vederbörligen motiveras och meddelas det berörda värdepappersföretaget eller den reglerade marknaden.

Artikel 87

Samarbete och utbyte av information med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 samt i enlighet med artiklarna 35 och 36 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

Samarbete med tredjeland

Artikel 88

Informationsutbyte med tredjeland

1. Medlemsstaterna och, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010, Esma, får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med de behöriga myndigheterna i tredjeländer endast om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs enligt artikel 76. Detta utbyte av information måste vara avsett för fullgörande av de behöriga myndigheternas verksamhetsuppgifter.

En medlemsstats överföring av personuppgifter till ett tredjeland ska göras i enlighet med kapitel IV i direktiv 95/46/EG.

Esmas överföringar av personuppgifter till ett tredjeland ska göras i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 45/2001.

Medlemsstaterna och Esma får också ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tredjeländers behöriga myndigheter, organ och fysiska eller juridiska personer som ansvarar för en eller flera av följande verksamheter:

a) Tillsynen över kreditinstitut, andra finansiella institut, försäkringsföretag och finansiella marknader.

b) Värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.

- c) Lagstadgad revision av värdepappersföretags och andra finansiella instituts, kreditinstituts och försäkringsföretags räkenskaper vid fullgörandet av sina tillsynsuppgifter, eller som förvaltar ersättningssystem vid fullgörandet av sina verksamhetsuppgifter.
- d) Tillsyn över organ som är inblandade i värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.
- e) Tillsyn över personer med uppdrag att utföra lagstadgad revision av räkenskaperna hos försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansinstitut.
- f) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för utsläppsrätter i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.
- g) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för jordbruksråvaruderivat i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.

De samarbetsavtal som avses i tredje stycket får endast ingås om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs i artikel 76. Detta utbyte av information ska vara avsett för fullgörande av dessa myndigheters och organs eller fysiska eller juridiska personers verksamhetsuppgifter. Om ett samarbetsavtal inbegriper en medlemsstats överföring av personuppgifter ska den vara förenlig med kapitel IV i direktiv 95/46/EG och med förordning (EG) nr 45/2001 om Esma är involverad i överföringen.

2. Om informationen härrör från en annan medlemsstat får de inte röjas utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den och endast i de syften till vilka dessa myndigheter lämnat sitt samtycke. Samma bestämmelse gäller för information som lämnas av behöriga myndigheter i tredjeländer.

AVDELNING VII

DELEGERADE AKTER

Artikel 89

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 90

Rapporter och översyn

1. Före den 3 mars 2019 ska kommissionen, efter samråd med Esma, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om

- a) OTF-plattformars funktion, även deras specifika användande av handel genom matchad principalhandel, med beaktande av den tillsynserfarenhet som behöriga myndigheter skaffat sig, antalet OTF-plattformar som auktoriserats i unionen och deras marknadsandel, och särskilt med en undersökning av huruvida justeringar behövs av definitionen av en OTF-plattform och huruvida de finansiella instrument som omfattas av OTF-kategorin fortfarande är lämpliga,
- b) funktionen hos ordningen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, med beaktande av antalet MTF-plattformar som registrerats som tillväxtmarknader för små och medelstora företag, antal emittenter som är närvarande där samt relevanta handelsvolymerna;

rapporten ska i synnerhet innehålla en bedömning av om tröskelvärdet i artikel 33.3 a förblir ett lämpligt minimum för att förverkliga målen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag enligt detta direktiv,

- c) verkan av krav avseende algoritmisk handel, bland annat algoritmisk högfrekvenshandel,
- d) erfarenheterna från mekanismen för förbud mot vissa produkter eller metoder, med beaktande av antalet gånger mekanismerna har utlöst samt av deras effekter,
- e) tillämpningen av administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder, framför allt behovet av att ytterligare harmonisera de administrativa sanktioner som fastställs för överträdelse av kraven i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014,
- f) verkan av tillämpningen av positionslimiter och positionsförvaltning för likviditet, marknadsmissbruk och ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor på marknader för råvaruderivat,
- g) prisutvecklingen för uppgifter före och efter handel från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA,
- h) konsekvenserna av kravet på att offentliggöra avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner i samband med tillhandahållandet av en investeringstjänst eller en sidotjänst till en kund i enlighet med artikel 24.9, inbegripet dess konsekvenser för den inre marknadens funktion när det gäller gränsöverskridande investeringsrådgivning.

2. Kommissionen ska, efter samråd med Esma, lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet om hur den konsoliderade handelsinformation som har inrättats i enlighet med avdelning V har fungerat. Den rapport som gäller artikel 65.1 ska läggas fram senast den 3 september 2018. Den rapport som gäller artikel 65.2 ska läggas fram senast den 3 september 2020.

Den rapport som avses i första stycket ska innehålla en bedömning av hur den konsoliderade handelsinformationen har presterat i fråga om följande kriterier:

- a) Tillgången till och punktligheten för information efter handel i ett konsoliderat format som omfattar samtliga transaktioner, oavsett om de genomförs på handelsplatser eller inte.
- b) Tillgången till och punktligheten för fullständig och partiell högkvalitativ information efter handel i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsdeltagare och som är tillgängliga enligt rimliga affärsvillkor.

Om kommissionen konstaterar att CTP inte har tillhandahållit information på ett sätt som uppfyller de kriterier som anges i andra stycket, ska kommissionen till sin rapport foga en begäran till Esma om att inleda ett förhandlat förfarande för att genom offentlig upphandling, genomförd av Esma, utse en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation. Esma ska inleda förfarandet efter mottagande av kommissionens begäran enligt de villkor som anges i kommissionens begäran och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

3. Om det förfarande som beskrivs i punkt 2 inleds, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 om ändring av artiklarna 59–65 och bilaga I avsnitt D till detta direktiv samt artikel 2.1.19 i förordning (EU) nr 600/2014 genom att ange åtgärder för att:

- a) Fastställa kontraktets varaktighet för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och förfarandet och villkoren för förlängning av kontraktet och inledandet av ny offentlig upphandling.
- b) Fastställa att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation ska göra det på exklusiv grund och att ingen annan enhet ska auktoriseras som CTP i enlighet med artikel 59.
- c) Ge Esma befogenhet att se till att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling följer anbudsvillkoren.
- d) Se till att den information efter handel som tillhandahålls av den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation håller hög kvalitet och föreligger i format som är lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare och i ett konsoliderat format som omfattar hela marknaden.
- e) Se till att informationen efter handel tillhandahålls enligt rimliga affärsvillkor, på såväl konsoliderad som icke-konsoliderad grund, och tillgodoser informationsanvändarnas behov av den informationen i hela unionen.
- f) Se till att handelsplatserna och APA till rimlig kostnad gör sina uppgifter om handel tillgängliga för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling, genomförd av Esma.
- g) Fastställa vilka åtgärder som ska vidtas om den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling inte följer anbudsvillkoren.
- h) Fastställa vilka åtgärder som ska vidtas så att CTP som är auktoriserade enligt artikel 59, om den befogenhet som avses i led b i denna punkt inte utnyttjas eller om ingen enhet utses genom offentlig upphandling, får fortsätta att tillhandahålla konsoliderad handelsinformation tills en ny offentlig upphandling har slutförts och en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation har utsetts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

4. Senast den 1 januari 2018 ska kommissionen utarbeta en rapport, efter samråd med Esma och Acer, om de potentiella effekterna på energipriserna och på energimarknadernas funktionssätt och om genomförbarheten och fördelarna i form av minskade motparts- och systemrisker samt de direkta kostnaderna för C6-energiderivatkontrakt som omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012, riskhanteringsförfarandena enligt artikel 11.3 i den förordningen samt användningen av dem vid beräkningen av clearingtröskeln enligt artikel 10 i den förordningen.

Om kommissionen anser att det inte skulle vara genomförbart och fördelaktigt att inkludera de kontrakten, ska den i förekommande fall lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 i detta direktiv med avseende på att förlänga den period på 42 månader som avses i artikel 95.1 i detta direktiv, en gång med två år och en ytterligare gång med ett år.

Artikel 91

Ändring av direktiv 2002/92/EG

Direktiv 2002/92/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Med undantag för kapitel III A i detta direktiv, ska sådan verksamhet när den bedrivs av ett försäkringsföretag eller av en anställd vid ett försäkringsföretag som handlar på företagets ansvar inte anses vara försäkringsförmedling eller distribution av försäkringsprodukter.”

b) Följande led ska läggas till:

”13. I kapitel III A försäkringsbaserad investeringsprodukt: en försäkringsprodukt som erbjuder ett förfallo- eller återköpsvärde, där detta värde helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet och ska inte omfatta följande:

a) Skadeförsäkringsprodukter som förtecknas i direktiv 2009/138/EG bilaga I (skadeförsäkringsklasser).

b) Livförsäkringskontrakt där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning.

c) Pensionsprodukter som enligt nationell rätt har som främsta syfte att ge investerarna en inkomst vid pensionering och som berättigar investeraren till vissa förmåner.

d) Officiellt erkända tjänstepensionssystem som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2003/41/EG eller direktiv 2009/138/EG.

e) Individuella pensionsprodukter för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell rätt och där arbetsgivaren eller arbetstagaren inte kan välja pensionsprodukt eller vem som tillhandahåller pensionsprodukten.”

2. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL III A

Ytterligare konsumentskydds krav för försäkringsbaserade investeringsprodukter

Artikel 13a

Tillämpningsområde

Med förbehåll för undantaget i artikel 2.3 andra stycket, inför detta kapitel ytterligare krav för försäkringsförmedlingsverksamhet och för direktförsäljning som bedrivs av ett försäkringsföretag, när sådan verksamhet och försäljning utförs i förbindelse med försäljning av försäkringsbaserade investeringsprodukter. De verksamheterna ska betecknas som distribution av försäkringsprodukter.

Artikel 13b

Förebyggande av intressekonflikter

En försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag ska upprätthålla och använda effektiva organisatoriska och administrativa arrangemang för att vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra att intressekonflikter enligt artikel 13c påverkar dess kunders intressen negativt.

Artikel 13c

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet deras chefer, anställda och anknutna försäkringsförmedlare eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem i ett kontrollförhållande, och å andra sidan deras kunder, eller intressekonflikter mellan kunder, som uppstår vid distribution av försäkringsprodukter.

2. Om de organisatoriska och administrativa arrangemang som en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag i överensstämmelse med artikel 13b infört för att hantera intressekonflikter inte räcker till för att ge rimliga garantier för att effektivt förhindra att kundernas intressen påverkas negativt, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget klart och tydligt informera kunden om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna innan den åtar sig verksamhet för dennes räkning.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13e för att:

- a) Ange vilken typ av åtgärder försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera och informera om intressekonflikter i samband med distribution av försäkringsprodukter.
- b) Införa lämpliga kriterier för fastställande av de typer av intressekonflikter som kan skada intresset hos kunder eller presumtiva kunder till försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Artikel 13d

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsdistribueringsaktiviteter agerar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse.

2. All information, däribland marknadsföring, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag riktar till kunder eller presumtiva kunder ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Marknadsföringsmaterial ska lätt kunna identifieras som sådant.

3. Medlemsstaterna får förbjuda försäkringsförmedlare och försäkringsföretag att acceptera eller motta avgifter, provisioner eller andra ekonomiska ersättningar från tredje part eller en person som agerar för tredje parts räkning i samband med distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter till kunder.

Artikel 13e

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13c ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 13c får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underlåtit kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 92

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 r ska följande led läggas till:

"vii) En medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där en EU-baserad AIF-förvaltare tillhandahåller de tjänster som avses i artikel 6.4."

2. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Villkor för förvaltning av EU-baserade AIF-fonder etablerade i andra medlemsstater och för tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater"

b) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare, direkt eller genom etablering av en filial, får

a) förvalta EU-baserade AIF-fonder som är etablerade i en annan medlemsstat, förutsatt att AIF-förvaltarens auktorisation avser den kategorin av AIF-fonder,

b) tillhandahålla i en annan medlemsstat de tjänster som avses i artikel 6.4 för vilka den har auktoriserats.

2. En AIF-förvaltare som avser att för första gången tillhandahålla de verksamheter och tjänster som avses i punkt 1 ska lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

- a) Den medlemsstat där den avser att förvalta AIF-fonder direkt eller etablera en filial och/eller tillhandahålla de tjänster som avses i artikel 6.4.
- b) En verksamhetsplan som bland annat innehåller uppgift om de tjänster den avser att utföra och/eller om vilka AIF-fonder som den avser att förvalta.”

Artikel 93

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 3 januari 2017, med undantag för de bestämmelser som införlivar artikel 65.2 vilka ska tillämpas från och med den 3 september 2018.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska tillämpa de åtgärder som avses i artikel 92 från och med den 3 juli 2015.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Esma överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 94

Upphävande

Direktiv 2004/39/EG, ändrat genom de akter som anges i bilaga III del A i det här direktivet, ska upphöra att gälla med verkan från och med den 3 januari 2017, dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven, som anges i bilaga III del B i det här direktivet.

Hänvisningar till direktiv 2004/39/EG eller till direktiv 93/22/EEG ska anses som hänvisningar till det här direktivet eller till förordning (EU) nr 600/2014 och läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilaga IV, i det här direktivet.

Hänvisningar till termer som definieras i direktiv 2004/39 eller direktiv 93/22/EEG eller till artiklar i dessa ska anses som hänvisningar till en likvärdig term som definieras i det här direktivet eller till en artikel i det här direktivet.

Artikel 95

Övergångsbestämmelser

1. Till och med den 3 juli 2020 ska

- a) clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012 och riskhanteringsförfarandena enligt artikel 11.3 i den förordningen inte tillämpas på C6-energiderivatkontrakt som ingåtts av en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 648/2012 eller av en icke-finansiell motpart som ska auktoriseras för första gången som värdepappersföretag från och med den 3 januari 2017, och

- b) sådana C6-energiderivatkontrakt inte betraktas som OTC-derivatkontrakt när det gäller det tröskelvärde för clearing som fastställs i artikel 10 i förordning (EU) nr 648/2012.

C6-energiderivatkontrakt som omfattas av de övergångsbestämmelser som fastställs i första stycket ska omfattas av alla andra krav i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Det undantag som avses i punkt 1 ska beviljas av relevanta behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de C6-energiderivatkontrakt som har beviljats undantag i enlighet med punkt 1 och Esma ska på sin webbplats offentliggöra en lista över de C6-energiderivatkontrakten.

Artikel 96

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 97

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNINGAR ÖVER TJÄNSTER OCH VERKSAMHETER SAMT FINANSIELLA INSTRUMENT

AVSNITT A

Investerings tjänster och investerings verksamhet

1. Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument.
2. Utförande av order på kunders uppdrag.
3. Handel för egen räkning.
4. Portföljförvaltning.
5. Investeringsrådgivning.
6. Garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande.
7. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande.
8. Drift av en MTF-plattform.
9. Drift av en OTF-plattform.

AVSNITT B

Sidotjänster

1. Förvaring och administration av finansiella instrument för kunders räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, såsom handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter, med undantag av förvaltning av värdepapper på högsta nivå.
2. Lämnande av kredit eller lån till en investerare för att göra det möjligt för denne att genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument, när det företag som ger krediten eller lånet deltar i transaktionen.
3. Rådgivning till företag om kapitalstruktur, företagsstrategi och liknande frågor samt rådgivning och tjänster vid fusioner och företagsuppköp.
4. Valutatjänster om dessa har samband med investeringstjänster.
5. Investerings- och finansanalys samt andra former av allmänna rekommendationer rörande handel med finansiella instrument.
6. Tjänster i samband med garantigivning.
7. Investerings tjänster och investerings verksamhet samt sidotjänster av den typ som anges i avsnitt A eller B i Bilaga I som avser den underliggande tillgången till derivat som anges i punkterna 5, 6, 7 och 10 i avsnitt C när dessa har samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänster.

AVSNITT C

Finansiella instrument

1. Överlåtbara värdepapper.
2. Penningmarknadsinstrument.

3. Andelar i företag för kollektiva investeringar.
4. Optioner, futures, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, utsläppsrätter, eller andra derivatinstrument, finansiella index eller finansiella mått som kan avvecklas fysiskt eller kontant.
5. Optioner, futures, swappar, forwards och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran av ett annat skäl än fallissemang eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande.
6. Optioner, futures, swappar och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror som kan avvecklas fysiskt, förutsatt att de handlas på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform, med undantag för de grossistenergi-produkter som handlas på en OTF-plattform och som måste avvecklas fysiskt.
7. Optioner, futures, swappar, forwards och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som kan avvecklas fysiskt, som inte omnämns i C.6 och som inte har kommersiella ändamål, vilka anses ha samma egenskaper som andra derivat avseende finansiella instrument.
8. Derivatinstrument för överföring av kreditrisk.
9. Finansiella kontrakt avseende prisdifferenser (CFD:er).
10. Optioner, futures, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser klimatvariabler, fraktavgifter eller inflationstakten eller någon annan officiell ekonomisk statistik, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran (av ett annat skäl än fallissemang eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande), samt varje annat derivatkontrakt som avser tillgångar, rättigheter, skyldigheter, index och åtgärder som inte tidigare omnämnts i detta avsnitt, vilka anses ha samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument, med utgångspunkt i bland annat om det handlas på en reglerad marknad, en OTF-plattform eller en MTF-plattform.
11. Utsläppsrätter som består av enheter som erkänts med avseende på kraven i direktiv 2003/87/EG (system för handel med utsläppsrätter).

AVSNITT D

Förteckning över datarapporterings tjänster

1. Drift av ett APA.
 2. Drift av en CTP.
 3. Drift av en ARM.
-

BILAGA II

PROFESSIONELLA KUNDER ENLIGT DETTA DIREKTIV

En professionell kund är en kund som har tillräcklig erfarenhet, kännedom och sakkunskap för att fatta egna investeringsbeslut och göra en tillfredsställande bedömning av de risker denne löper. För att anses som professionell måste kunden uppfylla nedanstående kriterier.

I. KUNDKATEGORIER SOM BETRAKTAS SOM PROFESSIONELLA

Följande kundkategorier ska betraktas som professionella i fråga om alla investeringstjänster och investeringsverksamhet och finansiella instrument enligt detta direktiv.

1. Enheter som är underkastade auktorisation och reglering för att få verka på de finansiella marknaderna. Nedanstående förteckning ska anses omfatta alla auktoriserade enheter som sysslar med den verksamhet som utmärker de nämnda enheterna: enheter som har auktoriserats av en medlemsstat enligt ett direktiv, enheter som har auktoriserats eller regleras av en medlemsstat utan hänvisning till ett direktiv och enheter som har auktoriserats eller regleras av ett tredjeland.
 - a) Kreditinstitut.
 - b) Värdepappersföretag.
 - c) Andra auktoriserade eller reglerade finansinstitut.
 - d) Försäkringsföretag.
 - e) System för kollektiva investeringar och deras förvaltningsbolag.
 - f) Pensionsfonder och deras förvaltningsbolag.
 - g) Råvaruhandlare och råvaruderivathandlare.
 - h) Lokala företag.
 - i) Andra institutionella placerare.
2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:
 - Total balansomslutning: 20 000 000 EUR
 - Nettoomsättning: 40 000 000 EUR
 - Kapitalbas: 2 000 000 EUR
3. Nationella och regionala regeringar, däribland offentliga organ för förvaltning av statsskulden på nationell eller regional nivå, centralbanker, internationella och överstatliga institutioner som Världsbanken, IMF, ECB, EIB och liknande internationella organisationer.
4. Andra institutionella investerare vars huvudverksamhet det är att investera i finansiella instrument, inklusive enheter som ägnar sig åt värdepapperisering av tillgångar eller andra finansiella transaktioner.

Ovannämnda enheter betraktas som professionella. De måste dock tillåtas att begära behandling som icke-professionella kunder och värdepappersföretagen får samtycka till att erbjuda en högre skyddsnivå. När ett företag enligt ovan är kund i ett värdepappersföretag, måste detta före varje tillhandahållande av tjänster meddela kunden att han på grundval av den information värdepappersföretaget besitter betraktas som professionell kund och kommer att behandlas som en sådan, om inte värdepappersföretaget och kunden avtalar något annat. Värdepappersföretaget måste också upplysa kunden om att denne kan begära en ändring av avtalsvillkoren för att få en högre skyddsnivå.

Den kund som betraktas som professionell har ansvar för att begära en högre skyddsnivå om denne anser sig ur stånd att bedöma eller hantera ifrågavarande risker på rätt sätt.

Denna högre skyddsnivå ska tillhandahållas när en kund som betraktas som professionell inför bestämmelser i ett skriftligt avtal med värdepappersföretaget om att denne med avseende på de tillämpliga uppförandereglerna inte ska betraktas som en professionell kund. I ett sådant avtal ska anges huruvida detta gäller en eller flera särskilda tjänster eller transaktioner, eller ett eller flera produkt- eller transaktionsslag.

II. KUNDER SOM PÅ BEGÄRAN FÅR BEHANDLAS SOM PROFESSIONELLA KUNDER

II.1 Identifikationskriterier

Andra kunder än de som nämns i avsnitt I, bland annat offentliga organ, lokala myndigheter, kommuner och privata enskilda investerare, får också tillåtas avstå från delar av skyddet enligt uppförandereglerna.

Värdepappersföretagen ska därför tillåtas att behandla sådana kunder som professionella, förutsatt att nedanstående kriterier är uppfyllda och förfarandet nedan följs. De kunderna ska dock inte förutsättas besitta marknadskunskap och erfarenhet i samma grad som grupperna i förteckningen i avsnitt I.

Varje sådant undantag från skyddet enligt de normala uppförandereglerna ska endast anses giltigt om en adekvat bedömning från värdepappersföretagets sida av kundens expertis, erfarenhet och kunskaper ger tillräcklig grund för att anta att kunden med tanke på de planerade transaktionernas och tjänsternas karaktär är i stånd att fatta investeringsbeslut och förstå de ifrågavarande riskerna.

Den lämplighetsprövning som gäller för chefer och direktörer i enheter som är godkända enligt direktiv på det finansiella området kan ses som exempel på bedömning av expertis och kunskap. När det gäller små enheter ska den person som bedöms enligt den bedömningen vara den person som auktoriserats att utföra transaktioner på enhetens vägnar.

Vid den bedömningen ska minst två av följande kriterier vara uppfyllda:

- Kunden har på marknaden i fråga utfört i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de föregående fyra kvartalen.
- Storleken av kundens portfölj av finansiella instrument, definierad som kontantinsättningar och innehav av finansiella instrument, överstiger 500 000 EUR.
- Kunden arbetar, eller har arbetat, minst ett år inom finanssektorn i en befattning som kräver kunskap om transaktionerna eller tjänsterna i fråga.

Medlemsstaterna får anta särskilda kriterier för bedömning av expertis och kunskaper hos kommuner och lokala myndigheter som begär att få behandlas som professionella kunder. De kriterierna kan vara alternativ eller utgöra komplement till dem som förtecknas i femte stycket.

II.2 Förfarande

De kunderna får avstå från skydd enligt de detaljerade uppförandereglerna endast om följande förfarande har följts:

- De måste skriftligen meddela värdepappersföretaget att de önskar behandlas som professionell kund, antingen allmänt eller i fråga om en särskild investeringstjänst eller transaktion eller en viss typ av transaktion eller produkt.
- Värdepappersföretaget måste ge dem en tydlig skriftlig varning om vilken rätt till skydd och ersättning till investerare som de kan förlora.
- De måste i ett från avtalet skilt dokument skriftligen förklara att de är medvetna om följderna av detta skydd förloras.

Innan en värdepappersföretag beslutar att godta en begäran om undantag, ska det vidta alla rimliga åtgärder för att försäkra sig om att den kund som begär att bli behandlad som professionell kund uppfyller alla relevanta krav i avsnitt II.1.

När kunder redan har klassificerats som professionella enligt kriterier och förfaranden som liknar dem som avses i ovanstående, är dock inte avsikten att deras förhållande till värdepappersföretag ska påverkas av nya regler som antas enligt denna bilaga.

Värdepappersföretagen måste införa skriftliga interna regler och förfaranden för kategorisering av kunderna. Professionella kunder är ansvariga för att meddela värdepappersföretaget alla förändringar som kan påverka deras aktuella kategorisering. Värdepappersföretaget ska dock vidta lämpliga åtgärder om det får kunskap om att kunden inte längre uppfyller de ursprungliga villkor som berättigade denne att behandlas som professionell kund.

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar

(som det hänvisas till i artikel 94)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 60).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/10/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 33).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 94)

Direktiv 2004/39/EG

Införlivande	31 januari 2007
Genomförande	1 november 2007

Direktiv 2006/31/EG

Införlivandeperiod	31 januari 2007
Genomförandeperiod	1 november 2007

Direktiv 2007/44/EG

Införlivandeperiod	21 mars 2009
--------------------	--------------

Direktiv 2010/78/EG

Införlivandeperiod	31 december 2011
--------------------	------------------

BILAGA IV

Jämförelsetabell som avses i artikel 94

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 1.1	Artikel 1.1	
Artikel 1.2	Artikel 1.3	
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a	
Artikel 2.1 b	Artikel 2.1 b	
Artikel 2.1 c	Artikel 2.1 c	
Artikel 2.1 d	Artikel 2.1 d	
Artikel 2.1 e	Artikel 2.1 f	
Artikel 2.1 f	Artikel 2.1 g	
Artikel 2.1 g	Artikel 2.1 h	
Artikel 2.1 h	Artikel 2.1 i	
Artikel 2.1 i	Artikel 2.1 j	
Artikel 2.1 j	Artikel 2.1 k	
Artikel 2.1 k	Artikel 2.1 i	
Artikel 2.1 l	—	
Artikel 2.1 m	Artikel 2.1 l	
Artikel 2.1 n	Artikel 2.1 m	
Artikel 2.2	Artikel 2.2	
Artikel 2.3	Artikel 2.4	
Artikel 3.1	Artikel 3.1	
Artikel 3.2	Artikel 3.3	
Artikel 4.1.1	Artikel 4.1.1	
Artikel 4.1.2	Artikel 4.1.2	
Artikel 4.1.3	Artikel 4.1.3	
Artikel 4.1.4	Artikel 4.1.4	
Artikel 4.1.5	Artikel 4.1.5	
Artikel 4.1.6	Artikel 4.1.6	
Artikel 4.1.7	Artikel 4.1.20	
Artikel 4.1.8	Artikel 4.1.7	
Artikel 4.1.9	Artikel 4.1.8	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 4.1.10	Artikel 4.1.9	
Artikel 4.1.11	Artikel 4.1.10	
Artikel 4.1.12	Artikel 4.1.11	
Artikel 4.1.13	Artikel 4.1.18	
Artikel 4.1.14	Artikel 4.1.21	
Artikel 4.1.15	Artikel 4.1.22	
Artikel 4.1.16	Artikel 4.1.14	
Artikel 4.1.17	Artikel 4.1.15	
Artikel 4.1.18	Artikel 4.1.44	
Artikel 4.1.19	Artikel 4.1.17	
Artikel 4.1.20	Artikel 4.1.55	
Artikel 4.1.21	Artikel 4.1.56	
Artikel 4.1.22	Artikel 4.1.26	
Artikel 4.1.23	Artikel 4.1.27	
Artikel 4.1.24	Artikel 4.1.28	
Artikel 4.1.25	Artikel 4.1.29	
Artikel 4.1.26	Artikel 4.1.30	
Artikel 4.1.27	Artikel 4.1.31	
Artikel 4.1.28	Artikel 4.1.32	
Artikel 4.1.29	Artikel 4.1.33	
Artikel 4.1.30	Artikel 4.1.35 b	
Artikel 4.1.31	Artikel 4.1.35	
Artikel 4.2	Artikel 4.2	
Artikel 5.1	Artikel 5.1	
Artikel 5.2	Artikel 5.2	
Artikel 5.3	Artikel 5.3	
Artikel 5.4	Artikel 5.4	
Artikel 5.5	—	
Artikel 6.1	Artikel 6.1	
Artikel 6.2	Artikel 6.2	
Artikel 6.3	Artikel 6.3	
Artikel 7.1	Artikel 7.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 7.2	Artikel 7.2	
Artikel 7.3	Artikel 7.3	
Artikel 7.4	Artikel 7.4 och 7.5	
Artikel 8 a	Artikel 8 a	
Artikel 8 b	Artikel 8 b	
Artikel 8 c	Artikel 8 c	
Artikel 8 d	Artikel 8 d	
Artikel 8 e	Artikel 8 e	
Artikel 9.1	Artikel 9.1 och 9.3	
Artikel 9.2	Artikel 9.5	
Artikel 9.3	Artikel 9.4	
Artikel 9.4	Artikel 9.6	
Artikel 10.1	Artikel 10.1	
Artikel 10.2	Artikel 10.2	
Artikel 10.3	Artikel 11.1	
Artikel 10.4	Artikel 11.2	
Artikel 10.5	Artikel 11.3	
Artikel 10.6	Artiklarna 10.3 och 11.4	
Artikel 10a.1	Artikel 12.1	
Artikel 10a.2	Artikel 12.2	
Artikel 10a.3	Artikel 12.3	
Artikel 10a.4	Artikel 12.4	
Artikel 10a.5	Artikel 12.5	
Artikel 10a.6	Artikel 12.6	
Artikel 10a.7	Artikel 12.7	
Artikel 10a.8	Artikel 12.8 och 12.9	
Artikel 10b.1	Artikel 13.1	
Artikel 10b.2	Artikel 13.2	
Artikel 10b.3	Artikel 13.3	
Artikel 10b.4	Artikel 13.4	
Artikel 10b.5	Artikel 13.5	
Artikel 11	Artikel 14	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 12	Artikel 15	
Artikel 13.1	Artikel 16.1	
Artikel 13.2	Artikel 16.2	
Artikel 13.3	Artikel 16.3	
Artikel 13.4	Artikel 16.4	
Artikel 13.5	Artikel 16.5	
Artikel 13.6	Artikel 16.6	
Artikel 13.7	Artikel 16.8	
Artikel 13.8	Artikel 16.9	
Artikel 13.9	Artikel 16.11	
Artikel 13.10	Artikel 16.12	
Artikel 14.1	Artiklarna 18.1 och 19.1	
Artikel 14.2	Artikel 18.2	
Artikel 14.3	Artikel 19.4	
Artikel 14.4	Artiklarna 18.3 och 19.2	
Artikel 14.5	Artiklarna 18.6 och 19.3	
Artikel 14.6	Artikel 18.8	
Artikel 14.7	Artikel 18.9	
Artikel 15	—	
Artikel 16.1	Artikel 21.1	
Artikel 16.2	Artikel 21.2	
Artikel 16.3	—	
Artikel 17.1	Artikel 22	
Artikel 17.2	—	
Artikel 18.1	Artikel 23.1	
Artikel 18.2	Artikel 23.2	
Artikel 18.3	Artikel 23.4	
Artikel 19.1	Artikel 24.1	
Artikel 19.2	Artikel 24.3	
Artikel 19.3	Artikel 24.4	
Artikel 19.4	Artikel 25.2	
Artikel 19.5	Artikel 25.3	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 19.6	Artikel 25.4	
Artikel 19.7	Artikel 25.5	
Artikel 19.8	Artikel 25.6	
Artikel 19.9	Artiklarna 24.6 och 25.7	
Artikel 19.10	Artiklarna 24.13, 24.14 och 25.8	
Artikel 20	Artikel 26	
Artikel 21.1	Artikel 27.1	
Artikel 21.2	Artikel 27.4	
Artikel 21.3	Artikel 27.5	
Artikel 21.4	Artikel 27.7	
Artikel 21.5	Artikel 27.8	
Artikel 21.6	Artikel 27.9	
Artikel 22.1	Artikel 28.1	
Artikel 22.2	Artikel 28.2	
Artikel 22.3	Artikel 28.3	
Artikel 23.1	Artikel 29.1	
Artikel 23.2	Artikel 29.2	
Artikel 23.3	Artikel 29.3	
Artikel 23.4	Artikel 29.4	
Artikel 23.5	Artikel 29.5	
Artikel 23.6	Artikel 29.6	
Artikel 24.1	Artikel 30.1	
Artikel 24.2	Artikel 30.2	
Artikel 24.3	Artikel 30.3	
Artikel 24.4	Artikel 30.4	
Artikel 24.5	Artikel 30.5	
Artikel 25.1		Artikel 24
Artikel 25.2		Artikel 25.1
Artikel 25.3		Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 25.4		Artikel 26.3
Artikel 25.5		Artikel 26.7
Artikel 25.6		Artikel 26.8

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 25.7		Artikel 26.9
Artikel 26.1	Artikel 31.1	
Artikel 26.2	Artikel 31.2 och 31.3	
Artikel 27.1		Artikel 14.1–14.5
Artikel 27.2		Artikel 14.6
Artikel 27.3		Artikel 15.1–15.4
Artikel 27.4		Artikel 16
Artikel 27.5		Artikel 17.1
Artikel 27.6		Artikel 17.2
Artikel 27.7		Artikel 17.3
Artikel 28.1		Artikel 20.1
Artikel 28.2		Artikel 20.2
Artikel 28.3		Artikel 20.3
Artikel 29.1		Artikel 3.1, 3.2 och 3.3
Artikel 29.2		Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 29.3		Artikel 4.6
Artikel 30.1		Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 30.2		Artikel 7.1
Artikel 30.3		Artikel 7.2
Artikel 31.1	Artikel 34.1	
Artikel 31.2	Artikel 34.2	
Artikel 31.3	Artikel 34.3	
Artikel 31.4	Artikel 34.4	
Artikel 31.5	Artikel 34.6	
Artikel 31.6	Artikel 34.7	
Artikel 31.7	Artikel 34.8 och 34.9	
Artikel 32.1	Artikel 35.1	
Artikel 32.2	Artikel 35.2	
Artikel 32.3	Artikel 35.3	
Artikel 32.4	Artikel 35.4	
Artikel 32.5	Artikel 35.5	
Artikel 32.6	Artikel 35.6	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 32.7	Artikel 35.8	
Artikel 32.8	Artikel 35.9	
Artikel 32.9	Artikel 35.10	
Artikel 32.10	Artikel 35.11 och 35.12	
Artikel 33.1	Artikel 36.1	
Artikel 33.2	Artikel 36.2	
Artikel 34.1	Artikel 37.1	
Artikel 34.2	Artikel 37.2	
Artikel 34.3	—	
Artikel 35.1	Artikel 38.1	
Artikel 35.2	Artikel 38.2	
Artikel 36.1	Artikel 44.1	
Artikel 36.2	Artikel 44.2	
Artikel 36.3	Artikel 44.3	
Artikel 36.4	Artikel 44.4	
Artikel 36.5	Artikel 44.5	
Artikel 36.6	Artikel 44.6	
Artikel 37.1	Artikel 45.1 och 45.8	
Artikel 37.2	Artikel 45.7 andra stycket	
Artikel 38.1	Artikel 46.1	
Artikel 38.2	Artikel 46.2	
Artikel 38.3	Artikel 46.3	
Artikel 39	Artikel 47.1	
Artikel 40.1	Artikel 51.1	
Artikel 40.2	Artikel 51.2	
Artikel 40.3	Artikel 51.3	
Artikel 40.4	Artikel 51.4	
Artikel 40.5	Artikel 51.5	
Artikel 40.6	Artikel 51.6	
Artikel 41.1	Artikel 52.1	
Artikel 41.2	Artikel 52.2	
Artikel 42.1	Artikel 53.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 42.2	Artikel 53.2	
Artikel 42.3	Artikel 53.3	
Artikel 42.4	Artikel 53.4	
Artikel 42.5	Artikel 53.5	
Artikel 42.6	Artikel 53.6	
Artikel 42.7	Artikel 53.7	
Artikel 43.1	Artikel 54.1	
Artikel 43.2	Artikel 54.2 och 54.3	
Artikel 44.1		Artikel 3.1, 3.2 och 3.3
Artikel 44.2		Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 44.3		Artikel 4.6
Artikel 45.1		Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 45.2		Artikel 7.1
Artikel 45.3		Artikel 7.2
Artikel 46.1	Artikel 55.1	
Artikel 46.2	Artikel 55.2	
Artikel 47	Artikel 56	
Artikel 48.1	Artikel 67.1	
Artikel 48.2	Artikel 67.2	
Artikel 48.3	Artikel 67.3	
Artikel 49	Artikel 68	
Artikel 50.1	Artiklarna 69.1, 72.1	
Artikel 50.2	Artikel 69.2	
Artikel 51.1	Artikel 70.1 och 70.2	
Artikel 51.2	Artikel 70.5	
Artikel 51.3	Artikel 71.1	
Artikel 51.4	Artikel 71.4	
Artikel 51.5	Artikel 71.5	
Artikel 51.6	Artikel 71.6	
Artikel 52.1	Artikel 74.1	
Artikel 52.2	Artikel 74.2	
Artikel 53.1	Artikel 75.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 53.2	Artikel 75.2	
Artikel 53.3	Artikel 75.3	
Artikel 54.1	Artikel 76.1	
Artikel 54.2	Artikel 76.2	
Artikel 54.3	Artikel 76.3	
Artikel 54.4	Artikel 76.4	
Artikel 54.5	Artikel 76.5	
Artikel 55.1	Artikel 77.1	
Artikel 55.2	Artikel 77.2	
Artikel 56.1	Artikel 79.1	
Artikel 56.2	Artikel 79.2	
Artikel 56.3	Artikel 79.3	
Artikel 56.4	Artikel 79.4	
Artikel 56.5	Artikel 79.8	
Artikel 56.6	Artikel 79.9	
Artikel 57.1	Artikel 80.1	
Artikel 57.2	Artikel 80.2	
Artikel 57.3	Artikel 80.3 och 80.4	
Artikel 58.1	Artikel 81.1	
Artikel 58.2	Artikel 81.2	
Artikel 58.3	Artikel 81.3	
Artikel 58.4	Artikel 81.4	
Artikel 58.5	Artikel 81.5	
Artikel 58a	Artikel 82	
Artikel 59	Artikel 83	
Artikel 60.1	Artikel 84.1	
Artikel 60.2	Artikel 84.2	
Artikel 60.3	Artikel 84.3	
Artikel 60.4	Artikel 84.4	
Artikel 61.1	Artikel 85.1	
Artikel 61.2	Artikel 85.2	
Artikel 62.1	Artikel 86.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 62.2	Artikel 86.2	
Artikel 62.3	Artikel 86.3	
Artikel 62.4	Artikel 86.4	
Artikel 62a.1	Artikel 87.1	
Artikel 62a.2	Artikel 87.2	
Artikel 63.1	Artikel 88.1	
Artikel 63.2	Artikel 88.2	
Artikel 64	—	—
Artikel 64a	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Bilaga I	Bilaga I	
Bilaga II	Bilaga II	